

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 40 / Hejmar 471 / Adar 2021

8 Mart direnişi Newroz'da zirveleşerek Önderlik ile buluştu

■ 8 Mart; egemen erkek-devlet zihniyetlerinin engellemelerine, yine egemenlerin toplumsal muhalefeti bastırmanın, eve kapatmanın kalkını yaptıkları Koronaya rağmen, her yerde büyük bir direniş ve mücadele ruhuyla kutlandı. Bir kere daha gördük ki; faşizmin hiçbir engellemesi ve baskısı kadınları özgürlük mücadelesinden alıkoymayacak, onları hiçbir şekilde yıldıramayacaktır. Bu anlamıyla da 8 Mart, kadınların özgür yaşamdaki ısrarı ve kararlılığının ifadesi oldu.

>5-7

■ Kürdistan özgürlük gerillasının Garê Zaferi'nden halkın büyük bir moral aldığını, direnerek sonuç alma bilincinin geliştiğini gören AKP-MHP faşist iktidarının Newrozları yasaklamayı göze alamadığı görülmektedir. Herhangi bir yasaklama durumunda toplumsal bir patlamadan çekinildiği için genelde Newroz kutlamalarına sessiz kalınmış, izlenmekle yetinilmiştir. Bu noktada bir kez daha sözü direnenler söylemiş, 8 Mart'ta zirveye çıkan kadın direnişi Newroz'da genelleşerek faşist rejimin yüzüne inen bir tokada dönüşmüştür.

>2-4

■ Çağımız kadın özgürlük çağı, halkların demokratik yaşam ve sistemlerini kurma çağıdır. Bu çağın özgürlük yürüyüşünün ideolojik çizgisi Rêber Apo tarafından tespit edilmiş ve yerince aydınlatılmıştır. Böylece çağın Newroz'u da Önderliğiyle daha güçlü ve anlamlı buluşmuş, ilk gündeki gibi PKK olarak da Newroz partisi öncülüğünde her günü Newroz olan mecrada ilerleme imkanına kavuşturulmuştur. Tam böyle bir süreçte Garê zaferi bu yürüyüşün temposunu artırmış, halkların özgürlük bahçesiyle arasındaki mesafeyi daha da yakınlaştırmıştır.

>8-9

Moderniteler savaşında güçlenen Demokratik Modernite ve kapitalist moderniteyi kurtarma çabaları

Xebat Andok

Önderliğimizin görüşlerinin yayılması engellenerek, Demokratik Modernite güçleri yeni toplumsal inşalar için gerekli olan zihniyet gücünden mahrum bırakılmaya çalışılmaktadır. İmralı tecrit ve işkence sisteminin bir kapitalist modernite icadı olmasının altında yatan asıl neden budur.

>20-24

HBDH ortak yaşamın ancak ortak mücadele ile geliştirileceği onurlu bir yol açmıştır

PAJK Koordinasyon Üyesi Hêlîn Ümit

HBDH'nin 6. yılı yoğun bir savaş ve her alanda mücadele yılı olacaktır. Şimdiye kadar hareket olarak yapmış olduğumuz değerlendirmelerin ne kadar isabetli, aldığımız kararların ne kadar yerinde kararlar olduğu anlaşılmıştır. Faşizme karşı devrimci savaş yürütülmeden onun aşılamayacağını biliyoruz.

>25-27

Kürdistan'da kahramanlık ve Eğidleşen Mazlumlaşan halk gerçeği

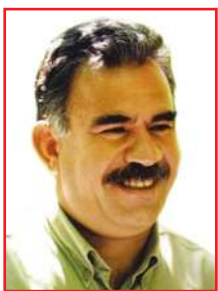
Nedim Seven

Kürt ve Kürdistan tarihinin ilk gerilla savaşının, Kürdistan'ın özgürlüğü ve bağımsızlığı için Eğid komutasında askeri açıdan üstün bir performansla kayıpsız başlatılması, Kürt halk gerçekliğinin en büyük kahramanlık destanının yazılması anlamına da gelmektedir.

>10-11

Kadını kazanmak yaşamı kazanmaktır

Rêber Apo'nun 'Sosyal Devrim ve Yeni Yaşam' kitabından derlenmiştir

Kadın söz konusu olduğunda, onu yaşamdan kopuk ele alamayız. Kürtlerde 'jin' hem yaşam hem de kadın demektir. Bu oldukça doğru bir tanımlamadır. Ama bu ne hale getirilmiştir? Bizde yaşam zehir zemberektir, dikendir, yara bere içindedir, adına her türlü namussuzluğa girilen bir beladır. Kadın da bu yaşamın en katalizör olmuş cinsidir ve öyle kullanılıyor. Benim amacım yaşamı yaşanılır hale getirmektir. Bir tablo oluşturmak istedik. Bu konuda oldukça önemli gelişmeler sağlandı. İlerde bu çalışmaların daha da büyük etkisi görülür ve zaten görülmüştür.

>14-18

Direnış mücadelesindeki anılardan bir kesit ve 1985 Newroz'unun uyandırdığı umutlar

Büyük Komutan Eğid-Mahsum Korkmaz Yoldaş'ın kaleminden

Sabah sorumlu arkadaşla bir kenara çekildik ve ben merakla konuşmasını bekledim. Arkadaşın konuşmasını dinledikten sonra yanılmadığım ortaya çıktı. Birkaç bölgede aynı günde başlanılacak eylemlerle HRK'nin kuruluşu ilan edilecekti. İşte dört yıldan beri, birçok ülke ve sınırları dolaşarak, içerde uzun zamandan beri hazırlıklarını yaptığımız gün nihayet gelmişti, içimde bir rahatlama hissettim ve cevap olarak ağızdan çıkan ilk şey şu oldu: 'İyi ama çok geç bu, daha erken de olabilirdi.' Her şeye rağmen bizleri çok sevindiren bir haberi bu. İçimden hemen tüm arkadaşlara bunu ilan etmek geliyordu ama bu olmazdı. Arkadaşlar ancak 15 Ağustos'tan birkaç gün evvel duyular haberi.

>12-13

Mücadelenin her anı 8 Mart olsun!

Sara-Sakine Cansız Yoldaşın, 1989 yılının 8 Mart'ında dünya ve Kürdistan kadınlarına seslendiği mektubu

Kürdistan gibi bir ülkede devrimci olmak, devrim davasını omuzlamak kolay değildi, hele kadın olarak kavgaya atılmak hiç kolay değildi. Bundandır ki, seni çepeçevre saran tüm olumsuz koşullara karşı göstereceğin kararlılık, kendi kimliğini bulmada vazgeçilemez bir zorunluluktur. Çünkü, devrimci bilinç, kararlılık, bağlılık, inanç, fedakârlık ve dürüstlük bu yeni kimliğin, bu özgür kişiliğin esas mayasıydı. İşte, PKK sana bu kimlik arayışında tek ve vazgeçilmez bir anahtar verdi; güç ve yeteneğini kavganın her alanına taşıyacak bir yapıya, öz yapına kavuşmanı sağlayacak tüm yolları gösterdi. Sana düşen, bu yolu açmaktır. Çünkü, Kürdistan'da devrimci kadın tipi senin şahsında yaratılacaktı.

>19

Son sözü yine direnenler söyledi

8 Mart direnişi Newroz'da zirveleşerek Önderlik ile buluştu

Serxwebûn'dan

Dünyamızı etkisi altına alan korona virüs salgını, varlığını sürdürmeye devam ediyor. Hegemon güçlerin 'çaresini bulduk, kontrol altında' söylemlerine rağmen salgın insanlığın başat gündemi olmayı sürdürüyor. Kapitalist modernist sistemin bir ürünü olarak ortaya çıkan bu salgının, en fazla da kapitalist merkezleri etkilediği, ABD ve Avrupa'da yayıldığı görülmüyor. Her ne kadar hegemonik iktidar güçleri,

nusudur. Uluslararası hegemon siyasetin ve bölgesel güç olma iddiasındaki yapıların yaşanan krize bir çözüm olmadıkları aşikardır. Buna karşın Önder Apo'nun demokratik toplum, Demokratik Ulus projesine halklar büyük bir sempatiyle yaklaşmakta ve umut olarak görmekteler. Gerek Kürdistan'da gerekse de bölgede böylesi bir gerçekliğin yaşandığı söylenebilir. Şüphesiz, Önder Apo'nun bölgede belirleyici bir rol oynaması, hem bölgesel hem de ulus-

Hareketi'ne ve halka dönük tarihte eşine az rastlanır bir saldırı politikasının devreye konulduğu ve mutlak sonuç almanın hedeflendiği biliniyor. Türk devlet aklının yekvücut bir biçimde hareket ettiği bu süreçte, her ne kadar büyük bedeller verilip, zorlanma durumu yaşansa da, Türk devletinin gelişen direnişle tam bir çöküş aşamasına getirildiği saklanamaz bir gerçektir. Kürt'ün yokluğu üzerine kurulan strateji gelinen aşamada devleti yıkımın eşiğine getir-

Zayıflayan iktidarın yerine aynı zihniyette farklı güçler geçirmek istiyorlar

AKP-MHP faşist iktidarının gerek içerde gerekse de dışarda, son beş yılda izlediği temel siyasetin Kürdistan Özgürlük Hareketi'ni bitirme üzerine kurulduğu biliniyor. Faşist iktidarın hem iç kamuoyundan hem de dış hegemon

de Önder Apo'nun İmralı'daki direnişini örnek alma temelinde gelişmektedir.

Bu anlamda AKP-MHP faşist iktidarı için yolun sonuna gelindiği değerlendirilmesi abartılı değildir. Bu iktidara PKK'yi zayıflatma-bitirme, özgür Kürt iradesini kırma rolü verildi. Fakat gelinen aşamada zayıflayan, bitme noktasına gelen ve iradesi kırılanlar kendileri olduğu için artık var olan pozisyonlarını korumaları mümkün değildir. Bu noktada sistem içi arayışların olduğu, zayıflayan, teşhir olan iktidarın yerine aynı zihniyette farklı güçlerin geçmek istedikleri, geçirilmek istendikleri görülmektedir. Ki, asıl tehlike de bu yöndür. Sistemin sahipleri Türkiye'deki iktidarın büyük bir meşruiyet kaybı yaşadığını görmekte ve tedbir almak istemekteler. Kendi politikalarına uygun birilerini hazırlamadıklarından bir süre daha var olan ile ülkeyi yönetme bir tercih olurken, yanı sıra alternatifini yine sistem içinden şekillendirme de diğer bir tercih olmaktadır. Elbette ki, bu noktada devrimci demokratik güçlerin mücadelesi önemli bir rol oynamakta, oynayacaktır.

Önder Apo

**tecrit politikasını reddetmiş
mücadele çağrısı yapmıştır**

AKP-MHP faşist iktidarı gitmemek için her türlü çılgınlığı yapacak durumdadır. Faşist iktidar olası bir yönetim değişikliğinde yargılanmaktan korkmakta ve böyle bir durumla yüz yüze gelmemek için tüm imkanları seferber edip ayakta kalmak istemektedir. Faşist iktidar kendisini yıkımın eşiğine getirenin Önder Apo'nun İmralı'da geliştirdiği di-

Eğer bugün faşist iktidara her yerden eleştiriler yöneltiliyor, değişmesi gerektiği dile geliyorsa bunun öncelikle PKK öncülüğünde gelişen Kürt halkının direnişi ile bağı vardır. Ki, bu direniş de Önder Apo'nun İmralı'daki direnişini örnek alma temelinde gelişmektedir.

var olan durumu kendi lehlerine kullanmak isteseler de, salgından en fazla etkilenen güçlerin başında bunların geldiği ve yaşadıkları krizi, sistemi yeniden yapılandırarak aşmak istedikleri anlaşılıyor. Tartışılan ve uygulamaya konulması için gündeme getirilen yeni yaşam kurallarını bu kapsamda değerlendirmek mümkündür. Buna karşılık hiçbir dönemde olmadığı kadar bugün, insanlığın kapitalist modernite sistemini sorguladığı ve arayış içinde olduğu söylenebilir. Liberalizmin kurtuluş olarak sunduğu birey tipinin bireycilikle nasıl bir yok oluşu yaşadığı en fazla da bu dönemde açığa çıktı ve bu durum sorgulanır hale geldi. Kuşkusuz sistem eleştirisi temelinde yürütülen bu tartışma devam ediyor ve giderek alternatif yönelim belirginleşmeye başlıyor.

Önder Apo'nun Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Paradigmasına yönelik dünya çapında oluşan ilgi, Önder Apo'nun fikirlerini öğrenme merakı tam da bu zeminde güçleniyor ve hayat buluyor. Salgın ile birlikte derinleşen sistem krizi, Önder Apo'nun uzun yıllardır yaptığı değerlendirmelerin ne kadar yerinde olduğunu gösterdi ve dikkatin bu yöne kaymasını beraberinde getirdi. Elbette, salgın öncesinde de Önder Apo'nun düşünceleri belli bir kesimi etkiliyor ve referans oluşturuyordu fakat salgın ile birlikte bu ilginin, arayışın büyüdüğü, Önder Apo'nun düşüncelerinin yaşanan sistem krizine çözüm oluşturduğu bugün daha fazla kabul görüyor, etki ediyor. Bu anlamda çokça değerlendirildiği üzere Önder Apo ve PKK her geçen gün daha fazla evrenselleşiyor, tüm insanlığın kurtuluş adresi haline geliyor. Dünyanın dört bir yanından Önder Apo'nun fiziki özgürlüğüne ilişkin gelişen eylem ve etkinlikler bu gerçekliğin dış vurumu oluyor. Hiç kuşku yok ki, Önder Apo'nun Kürdistan ve Ortadoğu'yu aşarak dünyayı etkileyen bir düşün insanı, siyaset aktörü ve önderlik haline gelmesi, sistemin sahipliğini yapan güçleri korkutuyor.

Kapitalist modernist güçler kendi alternatiflerinin bu topraklarda yeşerdiğini görmekteler

Ortadoğu'da emperyal güçlerin kurduğu yapının çatırdadığı ve bir dağılma yaşadığı görülmektedir. Deyim yerindeyse dikış tutmaz bir hal söz ko-

lularası emperyal güçlerin saldırılarını da arttırmaktadır. Bu anlamda ilk saldırılar Önder Apo'ya yönelik olmakta, onu sınırlandırmayı esas almaktadır. Kapitalist modernist güçler kendi alternatiflerinin bu topraklarda yeperdığını görmekte ve engellemek için her türlü yola başvurmaktan çekinmemektedir. Fakat Önder Apo öncülüğünde gelişen Özgürlük Hareketi'nin de tüm bu saldırılara rağmen her geçen gün daha fazla büyüdüğü ve etkili olduğu görülmektedir. Kuşkusuz bu bir mücadele sürecidir ve ideolojik, siyasal, sosyal alan başta olmak üzere yaşamın tümünde kıyasıya devam etmektedir.

Türk devleti tarafından 2014 sonbaharında karar altına alınan ve 2015 baharıyla birlikte hayata geçirilen 'Çökürme Eylem Planı'nın Önder Apo ve PKK'ye yönelik saldırılarda bir aşama olduğu, ciddi bir bölgesel ve uluslararası destek ile sürdürüldüğü bugün daha fazla görülmekte ve değerlendirme konusu yapılmaktadır. Türk'ün yaşatılmasını Kürt'ün yokluğu üzerinden ifadeye kavuşturan bu plan dahilinde başta Önder Apo olmak üzere Özgürlük

miş, siyasal, sosyal, ekonomik olarak ayakta durmakta zorlanan, kriz içinde krizle boğuşan bir yapı ortaya çıkmıştır.

Kürdistan özgürlük gerillasının Garê Zaferî'yle daha fazla ayyuka çıkan ve artık gizlenemez bir boyuta ulaşan devlet içindeki krizin esasen bir zihniyet krizi olduğuna şüphe yoktur ve ancak yıkılarak aşılması gerekmektedir. Bu anlamda faşist iktidar ile herhangi bir biçimde uzlaşma söz konusu değildir. Dikkat edilirse AKP-MHP faşist iktidarı zorlandıkça, meşruiyet yitimi arttıkça saldırılarını daha da katmerli kılmakta ve bu sayede ayakta durmak istemektedir. Herhangi bir şekilde geri adım atmanın sonlarını getireceğini düşünmekte ve bundan dolayı da elden geldiğince saldırgan politikalara devam etmektedir. AKP-MHP faşist iktidarı psikolojik üstünlüğün devrimci demokratik güçlerde olduğunun farkındadır. Attığı her adımın kendisine olumsuz olarak döndüğünün bilincindedir. Bundan dolayı baskı ve zor ile tekrardan eski siyasal atmosferi yakalamayı hayal etmekte, bu biçimde ayakta durmanın hesaplarını yapmaktadır.

güçlerden PKK'yi bitirme hedefiyle destek aldığı ve tüm yatırımını bu alana yaptığı görülmüyor. Fakat nihai sonucun Kürdistan Özgürlük Hareketi lehine olduğuna şüphe yoktur. AKP-MHP faşist iktidarı askeri zor ve baskı ile PKK'yi zayıflatma planı, Kürt halkını teslim alacağını planlamış fakat ne PKK'yi zayıflatmış ne de Kürt halkına geri adım attırılmıştır. Gelinen aşamada zorda olan, yıkılmak ile yüz yüze olan AKP-MHP faşist iktidardır. Gerillanın Garê Zaferî'yle bozguna uğrayan savaş konsepti kendisiyle birlikte bir tartışma başlatmış ve bu tartışmalar artarak devam etmektedir. Faşist iktidar sadece devrimci demokratik güçler tarafından değil, iktidarın eklentisi konumundaki parti ve yapılar tarafından da eleştiriyeye tabi tutulmakta ve değişmesi gerektiği ifade edilmektedir. Açık ki, PKK'yi zayıflatmış, özgür Kürt iradesini kırmış bir iktidar bugünkü durumda olmayaacaktır. Eğer bugün faşist iktidara her yerden eleştiriler yöneltiliyor, değişmesi gerektiği dile geliyorsa bunun öncelikle PKK öncülüğünde gelişen Kürt halkının direnişi ile bağı vardır. Ki, bu direniş

reniş ve PKK mücadelesi olduğunu bilmektedir. Bundan dolayı birincil hedefi yine Önder Apo ve PKK'dir. Bilindiği üzere 14 Mart günü Önder Apo'nun sağlık durumu ile ilgili basına düşen haberler oldu. Kürt halkının ani tepkisi sonucu iki gün sonra Bursa başsavcılığından bir açıklama yapıldı ve Önder Apo'nun sağlık durumunun iyi olduğu dile geldi. Şüphesiz bu açıklama kimseyi tatmin etmedi ve eylemler devam etti. Bu haberle de bağlantılı olarak 2021 Newroz'u Önderlik Newroz'u haline geldi. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere Newroz'u mücadele alanı haline getiren halkımız böylece 2021 yılının da nasıl geçeceğini en üst düzeyde belirlemiş oldu. Faşist Türk devleti, Kürt soykırımını sonuca götürme hesapları yaparken bunun karşısında her alanda direnen Kürt halkıyla karşılaşmaktadır. Bugün Rêber Apo'nun İmralı'da sürdürdüğü amansız direniş Özgürlük Hareketimizi de gerillayı da zindanları da halkımızı da demokrasi güçlerini de direnişe çekmekte, Önderlikten aldığımız ruha direniş her geçen gün boyutlanmakta ve büyümektedir. Çok-

iktidarın yönelerek belli bir sınırdı tutma girişimleri bilinmektedir. Son birkaç yıldır bu çerçevede bir saldırı ile yüz yüze kalmasına rağmen HDP'nin sınırlandırılmadığı hatta giderek daha fazla insanın etrafında bir araya geldiği siyasal merkez haline geldiği görülmektedir. Faşist iktidar kendisine alternatif olarak gelişen siyasetin esas olarak HDP'de şekillendiğini görmekte ve engel olmak istemektedir. Şüphesiz mesele sadece belli kişilerin siyaset dışına çıkarılması, siyaset yasağı değildir. Asıl hedef HDP fikriyatıdır. Bugün bu düşüncenin temsilini HDP yaptığı için hedef olmakta yarın başka bir parti benzer bir politik çizgide siyaset izlerse bu defa o hedef olacaktır. Anlaşıyor ki, HDP yönetimi de bu saldırıların ne amaçla yapıldığını görmekte ve her koşulda direniş tutumu içinde olmaktadır. Ki sonuçta belirleyici olan da bu direniş tutumu olacaktır.

benzer bir biçimde toplumun yarısından fazlası olan kadınlardan ve daha da somut olarak örgütlü kadın mücadelesinden korkmaktadır. Bu nedenle kadını koruyan, irade kılan her türlü girişimin, oluşumun karşısında durmakta ve engel olmaya çalışmaktadır. Hatırlanırsa bu iktidarın geri adım attığı ilk konulardan biri İstanbul Sözleşmesi'yle ilgili olmuştur. Geçmiş süreçte bu sözleşmenin iptali gündeme gelmiş fakat kadınların örgütlü mücadelesi karşısında geri adım atılmıştı. Görülüyor ki, şimdi geçmişte atılmayan adım atılarak, kadın özgürlük mücadelesi zayıflatılmaya çalışılmakta, iktidar karşısındaki önemli bir muhalif odak tasfiye edilmek istenmektedir. Kuşkusuz iktidarın bu planına karşı Özgür Kadın Hareketi öncülüğünde daha ilk günden başlayan eylemler giderek daha yaygın bir biçimde sürmekte ve sonuç almaya doğru gitmektedir.

Tüm bu saldırılar gösteriyor ki; faşist iktidar karşısında tek tek mücadele odaklarının bir demokrasi cephesinde bir araya gelmesi ve mücadeleyi ortaklaştırması zorunludur. Elbette her bir odağın, yapının, kesimin ayrı, özgün gündemleri olacaktır fakat hepsinin de faşist iktidardan kurtulma, aşma sorunları vardır ve ancak birleşerek bunun başarılacağı da görülmektedir. Faşist iktidar, sözün gerçek manasıyla en zor dönemini yaşamaktadır. Ne yapsa inandırıcı olamamakta, sözünü dinletememektedir. Bundandır ki, kendisini güçlü-ayakta gösterme adına en olmaz denileni yapmakta, en pervasız saldırılara girişmektedir. Fakat gerçekliğin böyle olmadığı pratikleriyle ortadadır. Dikkat edilirse, Garê sonrası Soylu ve

türme planı hesabı yapanlar bu direniş karşısında çökeceklerdir.

2021 Newroz'u da göstermiştir ki Kürt halkı Rêber Apo'nun da dediği gibi bir Newroz halkı haline gelmiştir. Varlığını ve özgürlüğünü korumak için hiçbir bedelden çekinmeyeceğini dosta, düşmana gösteren Kürt halkı, birlikte yaşadığı halkları da yanına alarak, onlarla birlikte mücadele ağırları örerek hem kapitalist modernitenin tüm toplum dışı dayatmalarına hem de faşist sömürgeci-soykırımcı devlete karşı dağda, şehirde, yaşadığı her yerde direniş büyümektedir. Önder Apo etrafında oluşturduğu direniş çemberinin ne kadar güçlü olduğunu Garê'den 8 Mart'a ve Newroz'a kadar tüm direniş alanlarında sergilediği duruşla göstermiştir. Çünkü Önder Apo'nun sağlık ve güvenliğini kendi varlık gerekçesi olarak gören Kürt halkı, Önderliğe ilişkin her türlü yaklaşımın, saldırının karşısında nasıl durduğunu Uluslararası Komplö döneminde dünyada eşi benzeri olmayan direnişle göstermiş, bugün de aynı ruh ve kararlılıkla Önderlik etrafında kenetlenmeyi bilmıştır. Newroz direniş de bu kenetlenişin ete kemiğe bürünmüş hali olmaktadır. Newroz'da 'Biji Serok Apo' sloganını haykıran halk gerçeği, tüm saldırılara, baskılara ve özel savaş dayatmalarına karşı en net duruştu.

2021 Newroz'unun gösterdiği bir başka gerçek de 6 yıldır süregelen 'Çöktürme Planı'nın sonuçsuz kalması ve uygulayanların çökme noktasına gelmesidir. Her türlü ağır baskı karşısında eğer bugün 8 Mart ve Newroz alanları yüzbinlerle doluyorsa bu planın geçerliliği kalır mı? Bu plan imha konseptini önüne koymuş ve bunun için askeri, siyasi, kültürel ve sosyal her alanda saldırılarını en vahşi düzeyde sürdürürken hala bir halk alanlara bu düzeyde akıyor ve 'Biji Serok Apo' sloganı etrafında kenetleniyorsa çöken kimdir? Newroz işte bu soruların da cevabı olmuş, yeni bir sürecin başlangıcı olan Garê Zaferi'nden aldığı ruhla 2021 yılının nasıl bir mücadele ve eylem yılı olacağını ortaya koymuştur. Eylül ayında ilan edilen 'Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlesi de bu bahar hamlesiyle rotasına girmiş, sonuca giden yolda önemli bir mevzi olan 8 Mart ve Newroz ile taçlanmıştır.

Kürt halkı bulunduğu her yerde yaptığı eylemler, gerçekleştirdiği kutlamalarla Önder Apo ile beraber olduğunu, Özgürlük Hareketi ile birlikte yürüdüğünü bir kez daha deklare etti. Kuşkusuz Kürt halkının Newroz'da verdiği mesajı dost, düşman herkes aldı, değerlendirdi, değerlendiriyor. Kürt halkı Newroz ile bir kez daha Önder Apo'ya en üst düzeyde bağlılığını ifade etti, Özgürlük Hareketi'nin izinde yürüdü-

ğünü söylemiş oldu. Ki yapılan değerlendirmelerde hem kitlesellik hem de verilen mesajlar açısından 2021 Newroz'unun tarihi bir rol oynadığı fazlasıyla dile geldi, tartışma konusu oldu. Kürt halkının Newroz'da devletin son beş yılda izlediği siyasete cevap verdiği, direniş ve mücadeleden yana tavır sahibi olduğu bir kez daha görüldü.

Fakat Önderliği sahiplenme Newrozlarına dönüşen kutlamalara, yine dünyanın dört yanında gelişen Önderliğe özgürlük eylemlerine rağmen hala Önder Apo'dan net bir bilgi alınmış değildir. 25 Mart günü kardeşi ile görüşme gerçekleştiren Önder Apo'nun telefonunun kesilmesi, var olan sorulara

parçalanması gerektiğini ifade etmiştir. Önümüzdeki dönem, bu çağrıya cevap temeline gelişecek mücadele ile şekil kazanacaktır.

Asıl hedef HDP fikriyatıdır

AKP-MHP faşist iktidarı Hareketimizin yürüttüğü 'Özgürlük Hamlesi' karşısındaki zorlanmasını aşmak, Önderliğe özgürlük talebini gündemden düşürmek ve yaşadığı siyasal krizi ötelemek için HDP'ye kapatma davası açmıştır. Kuşkusuz milyonlarca yurttaşın desteğini alan, Kürt halkının ve Türkiye'de demokrasi talep eden tüm kesimlerin legal demokratik alandaki tem-

Asıl hedef HDP fikriyatıdır. Bugün bu düşüncenin temsilini HDP yaptığı için hedef olmakta yarın başka bir parti benzer bir politik çizgide siyaset izlerse bu defa o hedef olacaktır. Anlaşıyor ki, HDP yönetimi de bu saldırıların ne amaçla yapıldığını görmekte ve her koşulda direniş tutumu içinde olmaktadır.

yenilerini eklemiş, kaygıları arttırmıştır. Asrın Hukuk Bürosu'ndan yapılan açıklamada, Önder Apo'nun görüşmelerin engellenmesini kabul etmediği belirtilmiştir. Yine Önder Apo'nun kardeşi, Önderliğin bu tarz bir görüşmeyi asla kabul etmediğini, bunun hukuki de olmadığını, doğru da olmadığını söylediğini kamuoyuyla paylaşmıştır. Önder Apo yapılanın çok tehlikeli olduğunu, devletin yanlış yaptığını ifade ederek avukatların bizzat adaya gelerek görüşmenin gerçekleşmesini istemiştir. Kuşkusuz, bu değerlendirme Önder Apo'nun var olan tecrit politikasını reddetmesi kadar ondan daha da fazla mücadele çağrısı olmaktadır. Önder Apo tutumuyla direniş çağrısı yapmış, halkımızı mücadeleye davet etmiştir. Görülüyor ki, Türk devleti bir telefon görüşmesinin dahi sağlıklı koşullarda yapılmasını engellemiş, görüşmeye müdahale ederek soykırımcı-sömürgeci tutumunu bir kez daha ortaya koymuştur. Elbette ki, Önder Apo'dan bilgi almak sevindiricidir ve Kürt halkı bu haberle büyük bir sevinç yaşamıştır. Fakat hala belirsizliğin devam ettiği, İmralı'daki durumun net olmadığı anlaşılmaktadır. Önder Apo ile doğrudan görüşme yapılana dek eylemlerin aralıksız süreceği, gelişecek direniş ile İmralı kapılarının açılacağı kesindir. Açık ki önümüzde dönemin temel gündemi Önder Apo'nun durumu olacak; ilk adım olarak onun talep ettiği temelde avukat görüşmesini sağlamak, ardından İmralı tecridini kırarak Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlamak olacaktır. Önder Apo son telefon görüşmesindeki tutumuyla direniş yükseltme çağrısında bulunmuş, imralı işkence sisteminin

silini yapan HDP'yi siyaseten kapatmak mümkün değildir, faşist iktidar da bunu bilmektedir. Fakat böylesi bir girişimde bulunarak, hem HDP'yi savunmaya çekip zayıflatmak, yapabilirse aktif siyasetten almak istemekte hem de HDP'ye yönelik bu saldırgan yaklaşımından sonuç alabilirse kendisine muhalif cephede bulunan diğer partilere yönelmek istemektedir. Şüphesiz, eğer başarılabir HDP'nin kapatılması hedeftir fakat yönelimin sadece bu amaçla olmadığını da görmek gerekir. Bilindiği üzere HDP bir Önderlik projesi olarak gündeme geldi ve Türkiye siyasetinde belli bir etki de yarattı. 7 Haziran 2015 seçimlerinden başarıyla çıkan HDP'ye

gini, direnerek sonuç alma bilincinin geliştiğini gören AKP-MHP faşist iktidarının Newrozları yasaklamayı göze alamadığı görülmektedir. Herhangi bir yasaklama durumunda toplumsal bir patlamadan çekinildiği için genelde Newroz kutlamalarına sessiz kalmış, izlenmekle yetinilmiştir. Bu noktada bir kez daha sözü direnenler söylemiş, 8 Mart'ta zirveye çıkan kadın direniş Newroz'da genelleşerek faşist rejimin yüzüne inen bir tokada dönüşmüştür. Fakat diğer yandan HDP'ye dönük saldırılara benzer bir biçimde kadınlara yönelik saldırılara hız verilmiştir.

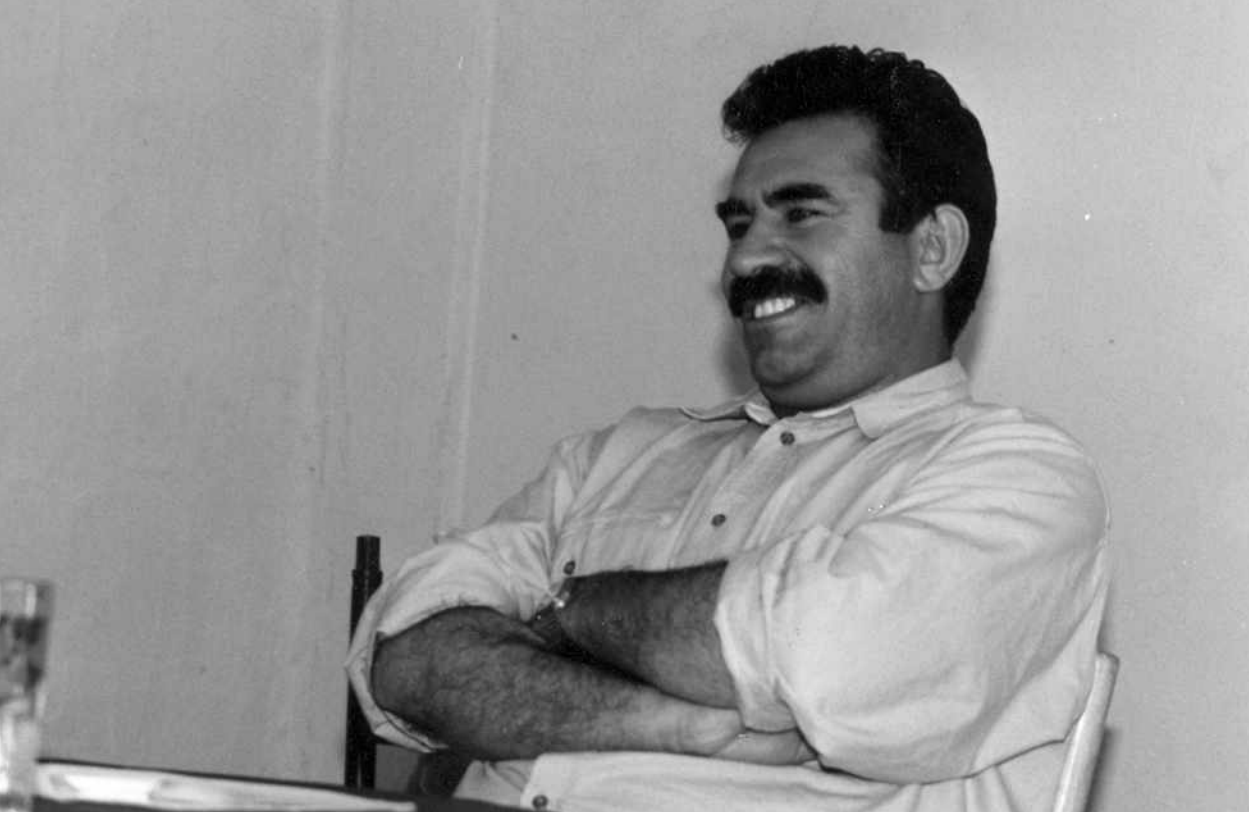
AKP-MHP faşist iktidarı nasıl ki HDP şahsında 3. Yol siyasetinden korkuyorsa

Akar görünmez olmuştur. Artık eskisi gibi üst perdeden yapılan konuşmalara pek kimse itibar etmemekte, ciddiye dahi almamaktadır.

Türkiye'nin hem ABD hem de Rusya ile denge siyasetinde yolun sonuna yaklaşmaktadır

AKP-MHP faşist iktidarı içerde bu durumları yaşar, zorlanırken dışarda farklı bir durumda değildir. Doğu Akdeniz ile başlayan geri dönüş yolculuğunun peyderpey diğer yerlere yansıtacağı görülmektedir. BM ve ABD'nin 'Lib-

ya'dan yabancı askerlerin çekilmesi' açıklamasını; AB'nin 'Türkiye'nin Suriye'de işgalci olduğu' değerlendirmesini bu kapsamda ele almak gerekir. Dikkat edilirse, Türkiye ısrarlı bir biçimde ABD-AB ile ilişkilerini geliştirmek istemektedir. Trump döneminde yaşanan boşluklardan faydalanan faşist iktidarın ABD ile AB'nin birlikte hareket edeceğini varsayarak böylesi girişimlerde bulunduğu görülmektedir. Son yapılan ABD, Almanya, Fransa ve İngiltere dışişleri bakanlarının ortak toplantısı, önümüzdeki dönemde özellikle stratejik konularda bu güçlerin birlikte hareket edeceğine dair güçlü işaretler vermektedir. Türkiye'nin geçen dönemdeki gibi boşluklardan faydalayıp rol kapması pek olası değildir. ABD-AB, Türkiye'nin radikal İslamcı çetelere dayanarak gerek bölgede gerekse de dünyada etkili olmaya çalıştığını görmekte ve bu durumu engellemek istemektedirler. Türkiye'nin denetimindeki çetelere karşı son dönemlerde yapılan açıklamalar (Efrin, Serêkaniyê ve Girê Spî bağlamında) bunun yansıması olmaktadır. Türkiye'nin içine girilen yeni dönemde eskisi gibi işgalci politikalarına destek görmeyeceği, tersine işgal ettiği yerlerden çıkarılması için güçlü bir zeminin açığa çıktığını söyleyebiliriz.

İdlîb ve Fırat'ın batısındaki alanlarda Rejimin-Rusya'nın saldırıları Türk devletinin giderek bir tercih ile karşı karşıya geleceğini göstermektedir. Kuşkusuz soğuk savaş dönemindeki gibi kutupların olmadığı değerlendiriliyor ki, o koşullarda değil. Fakat ABD'nin S-400'lerle ilgili açıklaması da gösteriyor ki, Türkiye'nin hem ABD hem de Rusya ile denge siyasetinde yolun sonuna yaklaşılmaktadır. Belli ki Türkiye yönetimi, iki güç arasında gidip gelmeyi, bu süreci uzatmayı tercih edip, bir süre daha krizi ertelemek isteyecektir fakat her bir hegemon gücün stratejik hesaplarının buna fazla izin vermeyeceği de görülmektedir.

Rojavayê Kurdistan-Suriye'de önümüzdeki dönemde de yer yer çatışmaların yaşanacağını fakat belirleyici olanın toplumsal inşa çalışmaları olduğunu bilmek gerekmektedir. Elbette hem TC hem de Rejim ve destekçileri üzerinden Özerk Yönetim iradesini kırmaya yönelik saldırılar devam edecektir fakat örgütlü bir demokratik toplum mücadelesinin yeni dönemi şekillendireceğine kuşku yoktur.

Bununla birlikte işgal altındaki yerlere ilişkin mücadelenin boyutlanarak gelişeceği bir sürece girilmektedir. Özerk Yönetim temsilcilerinin de vurguladığı üzere, eğer geç kalınırsa Türk devletinin işgal ettiği yerlerde kalıcı olmaya çalışacağı anlaşılmaktadır. Tarihsel olarak

da böyle bir geçmişe sahip olduğu bilinmektedir. Bu nedenle önümüzdeki dönemde işgal altındaki toprakların özgürleştirilmesi mücadelesinin hız kazanacağı görülmektedir.

Bilindiği üzere, PYNK ile ENKS arasındaki görüşmeler durmuş ve tekrardan başlayacağı dile gelmişti. Fakat bu ara süreçte Türkiye destekli çetelerin lideri Başûrê Kurdistan'a geldi ve KDP tarafından en üst düzeyde ağırlandı. Bu ziyaret dahi ENKS ve arkasındaki zihniyetin bu görüşmelere nasıl yak-

tan'dan koşullardan kaynaklı çok çok sınırlı bir geliş olmasına rağmen Newroz'a katılım güçlü olmuş, Başûr halkı bir nevi Garê Zaferî'ni Qendîl'de kutlamıştır. Şüphesiz, bu oldukça anlamlı ve önemlidir. Başûrê Kurdistan halkı Newroz'da açığa çıkardığı iradeyle bir kez daha Kürdistan özgürlük gerillasının yanında olduğunu, kurtuluşu Özgürlük Hareketi'nde ve Önder Apo'da gördüğünü söylemiştir.

Başûr'da verili partilerin ne bir iddiası kalmıştır ne de halkın bunlardan bir

sivil toplum aktivistlerini tutuklaması toplumda ciddi bir rahatsızlık açığa çıkarmasına rağmen bu gündemi sürekileştirme, KDP karşısındaki tepkiyi görünür kılmaya sorunları devam etmektedir. Görülüyor ki, KDP de tıpkı AKP gibi meşruiyet sorunu derinleştikçe saldırılarını artırmakta ve toplumu sindirerek ayakta kalmaya çalışmaktadır. Fakat toplumun da patlamanın eşğine geldiği görülmektedir.

Irak'ta seçim gündemine rağmen siyasal kriz derinleşerek devam etmektedir. Öyle ki parlamentonun feshi tartışmaları dahi yapılmaktadır. Kazîmi yönetiminin dış telkinlerle Şengal'e yönelik saldırıları sürmektedir. Şengal'de bir Êzîdî-Şîi geriliminin yaratılmak istendiği, merkezi Irak hükümetinin de bu politikaya objektif olarak katkı sunduğu görülmektedir. Şengal Özerk Yönetimi'nin yaptığı açıklamalar, 9 Ekim'de imzalanan 'anlaşmanın' uygulanması için girişimlerin sürdüğünü fakat Êzîdîler halkının da direnişte kararlı olduğunu göstermektedir. Êzîdî halkı DAİŞ saldırılarına karşı PKK öncülüğünde geliştirdiği direniş ile öz savunmasını, öz yönetimini inşa etmiş ve bugün de kendisini yönetmek istemektedir. Belli ki, 9 Ekim Komposu'nu organize edenler Şengal'de sonuç almak, Êzîdî halkını tekrardan teslim almak niyetindeler fakat artık Êzîdî halkının geri adım atmayacağı, 9 Ekim'den bu yana gelişen direnişle sabittir. Açık ki, saldırılar ne boyutta olursa olsun Êzîdî halkı öz savunma

zorlayacaktır. Şengal'de hayata geçirilmek istenen planın bir ayağında da İran olduğu, İran'ı sınırlama amacı olduğu bilinmektedir. Her ne kadar İran yeni ABD yönetiminin özellikle nükleer enerji ile ilgili politikasından faydalanıp bir nefes almak istese de gelişmelerin pek de bu istikamette seyremediği görülmektedir. İran etrafındaki kuşatma sürmekte, İran'ı sınırlama siyaseti daha da genelleşerek devam etmektedir. Kuşkusuz bu zeminde Rojhilat özgürlük güçlerinin mücadele imkanları artmaktadır. İran her ne kadar kendisini güçlü göstermeye çalışsa da gerçekliğin böyle olmadığını halklar bilmektedir. Bilindiği üzere şimdi gündemde yapılacak seçimler var ve rejimin temel gündemlerinden biri insanları bir biçimde sandık başına götürmektir. Çünkü seçimlere katılım oranı ciddi bir meşruiyet tartışmasına neden olmaktadır. Bu gerçeklik dahi, İran'daki halkın rejimden bir beklentisinin kalmadığını göstermekte, devrimci demokratik güçlerin mücadele zeminini güçlendirmektedir.

Sonuç olarak; Hareketimizin başlattığı "Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi Garê Zaferî ile yeni bir düzey kazanmış, 8 Mart ve Newroz kutlamalarıyla da halkın tümünü kapsayan bir noktaya erişmiştir. Kürt halkı bugün tekrardan bir ayağa kalkışı yaşıyor, başta Bakur olmak üzere dört parça Kürdistan'da bir direniş kararlılığı içindeyse, kuşkusuz bunun başlatılan hamle ile doğrudan bağı vardır. Merkezine Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü alan

9 Ekim Komposu'nu organize edenler Şengal'de sonuç almak, Êzîdî halkını tekrardan teslim almak niyetindeler fakat artık Êzîdî halkının geri adım atmayacağı, 9 Ekim'den bu yana gelişen direnişle sabittir. Açık ki, saldırılar ne boyutta olursa olsun Êzîdî halkı öz savunma güçleriyle direnecek ve özerk Şengali kalıcı kılacaktır.

laştığını anlamak açısından önemlidir. ENKS Rojava topraklarını işgal eden Türk devleti ile ilişkilerini sonlandıracak mıdır, sonlandırmayacak mıdır? Türk devletiyle bu düzeyde ilişki içindeki bir ENKS ile yapılacak görüşmelerin bir sonuç doğurmayacağı açıktır. Anlaşıyor ki, görüşmelerin ilerleyip ilerlememesi ENKS'nin Kürt halkı karşısında suç pozisyonunda olan güçlerle ilişkilerini kesmesi ve Kürt halkının hassasiyetlerini gözetmesine bağlı olacaktır.

Rojava Devrimi'nin enternasyonal karakteri, anti-kapitalist karakteri tartışmasıdır. Fakat yer yer devrimi görmeyip fazlasıyla dış güçlere bel bağlayan, her şeyi onlarla ifadelendiren yorumlar olmaktadır ki, bunun da gerçekliği denk düşmediği görülmektedir. Yine devrimde belirleyici bir rol oynayan güçleri görmezden gelen tutumların en fazla da toplumda rahatsızlık yarattığı, tepkilere neden olduğu ve aşılması gerektiği görülmektedir.

Başûr halkı

Garê Zaferî'ni Qendîl'de kutlamıştır

Garê'ye dönük işgal saldırısının yenilgi ile sonuçlanması nasıl ki Türkiye'de ciddi siyasal tartışmalara, çalkantılara yol açmışsa Başûrê Kurdistan'da da benzer tartışmalara yol açmış, değerlendirmelere tabi tutulmuştur. İşgal girişimi öncesi sürekli 'PKK'nin buralarda ne işi var' diyen KDP yöneticileri gerilla zaferi ardından sessizliğe gömülmüşlerdir. Başûr halkı Garê Zaferî'nden büyük bir güç ve moral almış, bunu her fırsatta dile getirmekten çekinmemektedir. Dikkat edilirse, Qendîl Newroz'u oldukça kitlesel geçmiştir. Bu yıl Bakur, Rojava ve Rojhilatê Kurdis-

teklentisi vardır. Halk Özgürlük Hareketi'ne büyük bir sempati ile bakmakta, yüzünü buraya dönmektedir. Bu noktada legal siyaset zemininin zayıf kaldığı, bu potansiyeli değerlendiremediği daha fazla anlaşılmaktadır. Garê Zaferî'nden Başûr'daki hemen herkes moral alıp, heyecan duyarken bunun siyaseti yapılamamakta, toplum yine var olanlara mecbur bırakılmaktadır.

KDP-Türkiye ilişkilerinin bölge yönetimi ile Irak arasında ciddi bir krize yol açtığı bilinmektedir. Aylar geçmesine rağmen hala Irak bütçesi onaylanmamıştır. Bu durumun bölge insanına doğrudan yansısı ve öfke biriktirdiği aşikardır. KDP'nin toplumsal önderler olarak değerlendirilebilecek gazeteciler,

güçleriyle direnecek ve özerk Şengali kalıcı kılacaktır.

"Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesiyle psikolojik üstünlük ele geçirilmiştir

İran'ın içerde yaşadığı zorlanmanın bir benzerini dışarda da yaşadığı görülmektedir. Suriye özelinde Türkiye-Katar-Rusya'nın bir araya gelmesini İran karşıtlığı biçiminde yorumlayanlar çoktur ki, bu birlikteliğin İran karşıtı bir rol oynayacağı bellidir. Irak'ta ABD başta olmak üzere uluslararası koalisyonun güç artırımına gitmesi, İran'ı daha fazla

"Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi gerilla ve halkın ortak direnişleriyle yeni bir boyuta evrilmiş, psikolojik üstünlük ele geçirilmiştir. Artık savunmada olan Kürt halkının düşmanlarıdır.

Kürt halkının ve dostlarının her zamankinden daha fazla gündemi Önder Apo ile sağlıklı bir görüşme yapılabilece kadar Önder Apo'nun sağlık, güvenlik ve özgürlüğü çerçevesinde bir eylemsellik kesintisiz olmalıdır. Görülüyor ki, Önder Apo'dan haber alma ve fiziki özgürlüğünü isteme temelindeki eylemsellik sonuç alana kadar kararlılıkla yürütülmelidir.

■ ■ ■

Kadın Hareketi olarak genel hamleyle paralel yürüttüğümüz, mücadelesini verdiğimiz, “Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı” Hamlemizle bu yılki 8 Mart’ı karşıladık. 8

Mart’ın talepleri ve direniş gerekçelerine baktığımızda, hamlemizin ne kadar yerinde bir hamle olduğunu bir kez daha gördük. Bugün kadın kırımına varan kadın katliamları (her ne kadar gündemde gibi görülse de) egemen zihniyetin normalleştirme anlayışı ve yaklaşımlarıyla ele alınmaktadır. Oysa kadınları bu kadar kırım altında olan bir toplumun sağlıklı, özgür bir toplum olması düşünülemez.

2021 yılının 8 Mart mücadele kararlılığı “Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı” Hamlemizi daha fazla yükseltecektir

KJK Koordinasyonu Üyesi Piroz Nuda

Öncelikle bu yılın 8 Mart’ında erkek-devlet zihniyetinin tüm engellemelerine rağmen alanları terk etmeyen, alanlara akan, direniş ve mücadele duruşu içinde olan; başta Kürdistanlı ve Türkiyeli kadınlar olmak üzere tüm kadınları selamlıyor ve kutluyoruz.

Bugünü mücadeleleriyle yaratan ve direnişleriyle anlamlandıran, bu uğurda canlarını veren mücadele şehitlerini büyük bir minnet ve saygıyla anıyor, hayallerini, anılarını mücadelede yaşatmanın sözünü bir kez daha yineliyoruz.

8 Mart vesilesiyle bir kez daha ifade etmek gerekir ki; kendindeki egemen erkekliği öldürerek, kadını yoldaş olabileceğini ispatlayan ve bu temelde biz kadınlarla yoldaşlık yaparak, bizi özgürlük yolunda cesaretlendiren, yol gösteren, güç veren, hatta pratik öncülük yapan Rêber Apo’yu büyük bir sevgiyle, saygıyla selamlıyoruz.

Kürdistan Özgür Kadın Hareketi olarak 2021 yılının 8 Mart’ına, “Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı” Hamlesi ile yine KCK-KJK’nin başlatmış olduğu “Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı” gibi iki temel mücadele hamlesiyle girdik.

**Özgürlük Hareketimiz
bir umut ve bu faşizmi yıkma
götürecek temel güç olma
pozisyonunu koruyor**

Bugün geline aşamada AKP-MHP faşist devlet gürhunun tecridi salt Önderliğimize ve Özgürlük Hareketi’ne, Kürt halkına karşı değil; toplumda farklı bir ses olabilecek, muhalefet etme potansiyeli taşıyan toplumun tüm kesim-

lerine uyguladığı inkâr edilemez. Tüm uygulamaları, yönelimleri tam bir faşizan zihniyetle gerçekleştirdiği çok açık. Yine Neo-Osmanlılık hayalleriyle Rojava’yı işgal girişimleri, Musil-Kerkük, Doğu Akdeniz’e kadar işgal etme emelleri bütün dünyanın gördüğü, bildiği bir gerçekliktir. Bu faşizan zihniyet tarafından toplumun cendereye alınıp bu kadar nefessiz, iradesiz bırakılma girişimlerine karşı Özgürlük Hareketimiz bir umut ve bu faşizmi yıkma götürecek temel güç olma pozisyonunu koruyor. Bu anlamda hareketimizden ciddi bir beklentinin de olduğu ve bu sorumluluk bilinciyle yaklaştığımız bilinmelidir. Bu mücadele sorumluluğuyla AKP-MHP faşizan zihniyetine, tecrid uygulamalarına, işgalciliğine karşı bu süreçte bizim “Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı” mücadele hamlesini başlatmamız önemiydi. Şiarından da anlaşıldığı gibi, hamlenin sadece Kürt Özgürlük Hareketi ve Kürt halkıyla sınırlı olmayacağı da açıktır. Başta Türkiyeli devrimci, sol, demokratik güçler olmak üzere faşizme karşı olan kadınların, gençlerin ve tüm kesimlerin bu hamle kapsamında ortak mücadelesi önemli olmaktadır. Hatta bugün Türk devletinin Ortadoğu’da yürüttüğü işgal girişimi birçok bölge halkını da ciddi biçimde rahatsız etmektedir. Bu anlamda hamlenin kapsamı ve mücadele cephesi git-tikçe daha fazla genişlemektedir.

Bu mücadele hamlemizin ruhuyla, en son gerilla güçlerimiz Garê’ye dönük gerçekleştirilmek istenen işgal saldırısına karşı atağa geçerek düşmanı hezimete uğratıp, işgali boşa çıkarmıştır. Bu hamle kapsamında başta Garê’de şehit düşen Şores Beytüşşebap ve 14 arkadaş şahsında, tüm hamle şehitlerimizi bir kez daha büyük bir saygıyla, minnetle anarak, mücadelemizde yaşatacağımızın sözünü veriyoruz.

Kadınları bu kadar kırım altında olan bir toplumun sağlıklı, özgür bir toplum olması düşünülemez

Kadın Hareketi olarak genel hamleyle paralel yürüttüğümüz, mücadelesini verdiğimiz, “Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı” Hamlemizle bu yılki 8 Mart’ı karşıladık. 8 Mart’ın talepleri ve direniş gerekçelerine baktığımızda, hamlemizin ne kadar yerinde bir hamle olduğunu bir kez daha gördük. Bugün kadın kırımına varan kadın katliamları (her ne kadar gündemde gibi görülse de) egemen zihniyetin normalleştirme anlayışı ve yaklaşımlarıyla ele alınmaktadır. Oysa kadınları bu kadar kırım altında olan bir toplumun sağlıklı, özgür bir toplum olması düşünülemez. Zaten toplumun da toplum olmaktan çıkarıldığı, nefessiz bırakıldığı, kadının durumuna düşürüldüğünü de görmekteyiz. Bu anlamda kadın kadar toplumun da savunulması elzemdir. Başta kendimiz olmak üzere, kadınların mücadele güçleri ve hareketleri olarak önceliğimizin kadını ve toplumu savunmak olduğunu görüyoruz. Savunmanın salt donanımlı güçlere bırakılamayacağını, her canlının kendi varlık hakkını koruyabilmesi için göstereceği refleks ve çabanın olduğunu, yani öz savunma anlayışı temelinde herkesin kendi savunmasından sorumlu olduğunu, korunmanın ancak böyle mümkün olacağını da bilmek gerekir.

Öz savunma kadın açısından; siyasi, sosyal, kültürel, ekonomik yaşamın tüm alanlarında kendisini örgütlemesidir, bu örgütlenmenin gereklerini yerine getirebilme yetisidir. Öz savunma; erkek-egemen zihniyet ve yöneliminin belirttiğimiz yaşam alanlarımıza sızmasını önlemek temelinde kendi öz örgütlenmelerimize ulaşmamızdır. Bu

yaşam alanlarının birinde örgütlenmedikçe, egemenliğe açık bir zemin sunacağımız bilinmektedir. Kadın açısından böyle olduğu gibi, toplum açısından da bu böyledir. Bir toplumu toplum yapan, değerlerle ilişkisi ve örgütlülüğüdür. Toplum olmanın kendisi; egemenliğe, sömürüye karşı bir zırh olma ve kendisini savunma durumudur.

Özellikle kadınlar açısından savunma durumunun hayati önemde olduğunu, varlığımızın ancak böyle kendisini var kılabilceğini bilmek, anlamak gerekiyor. Nihayetinde günümüz açısından erkek-devlet ortak zihniyetiyle yaşanan bir kadın kırımıdır, kadını bitirerek toplumu yeniden dizayn etme çabası ve politikalarıdır. Bu da her alanda kadının nefessiz bırakılması, tecavüz kültürünün her biçimine maruz kalması ve can güvenliği sorunuyla yüz yüze gelmesi demektir. Böyle bir durumda kadın yaşamın tüm alanlarında öz savunma anlayışı temelinde kendisini örgütlemek ve savunmak durumundadır. Kadınlar örgütlülük ve savunma ihtiyaçlarını devlet idarelerine, yine kolluk güçlerine bırakmayacak kadar bu güçleri tanımıştır. Bu ihtiyaç ve aciliyet üzerinden başlatılan kadın hamlemizin dönem açısından oldukça yerinde bir hamle olduğu görülmüştür.

8 Mart ile birlikte “Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı” Hamlemiz 8 Mart’ın mücadele ruhuyla daha fazla anlamlı kılınmış, hamlemizin önemi ve gerekliliği daha fazla anlaşılmıştır. Bu anlamda hamlemiz 8 Mart’tan sonra da güçlü bir şekilde devam edecektir.

**Leyla Wan yoldaşımızın anısına
hamleye yüklenelim**

Kadın Hareketi olarak süreklileşen bir mücadele gerçeğine sahip olduğ-

muza bilinmektedir. Buna rağmen dönem dönem kadının yaşadığı öncelikli sorunlara daha fazla odaklanma ve mücadele hamlelerine dönüştürme yaklaşımımız bilinmektedir. Bu hamlelerin süreklileşen mücadelemize ivme kazandırdığı, mücadele ruhunu yenilediği açıktır. Burada KJK Yürütme Konseyi üyemiz olan büyük şehidimiz Leyla Wan Yoldaşımızın bu hamlelerdeki rolüne dikkat çekmek gerekiyor. Leyla arkadaş kadınların yaşadığı sorunları derinden hissederek, bu sorunları mücadele hamlelerine dönüştürmede ısrarlıydı. Yine bu mücadele hamlelerimizin gelişiminde gerek ideolojik perspektifi gerekse de hamlelerin mücadele ve yürütme iradesini, gücünü açığa çıkarma anlamında çok önemli çaba ve emeğe sahip bir arkadaşımızdı. “Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı” Hamlemizi başlattığımızda Leyla arkadaş yeni şehit düşmüştü. Kadın katliamlarına karşı büyük bir duyarlılık ve mücadele duruşu içinde olan Leyla arkadaş yaşasaydı, büyük bir mücadele ruhuyla bu hamlenin en ısrarlı ve öncü yürütücülerinden olurdu. Bu anlamıyla bu hamleyi Leyla Wan yoldaşımızın mücadelesini sürdürmenin ve anısına sahip çıkmanın bir hamlesi olarak da anlamlandırmak, bu sorumluluk ve ruhla hamleyi sürdürmek gerekir.

**8 Mart, kadınların
özgür yaşamdaki ısrarı ve
kararlılığının ifadesi oldu**

Bu yılki 8 Mart’a “Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı” Hamlesiyle girmemiz önemiydi. Hamlenin daha fazla büyüme ve gelişiminde önemli bir kararlaştırma ve mücadele ruhu yarattığını görebildik.

Ataerkil, kadın düşmanı yapılar, kapitalist politikalar, faşist-otoriter yönetimler, militarizm, işgal ve savaşlar uzun yıllardan beri olduğu gibi bu yılda da kadınların kazanılmış haklarını ihlal etti ve yaşamlarını tehlikeye attı. Derinleşen yoksulluk, ekonomik eşitsizlik, iklim değişikliği ve içinde bulunduğumuz Covid-19 salgını, durumu daha da ağırlaştırdı. Toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılık ve şiddet, birçok hükümet ve grupların söylem ve eylemlerinde öne çıktı. Yıl boyu bunun somut uygulamaları ve örnekleriyle karşı karşıya kaldık.

8 Mart; egemen erkek-devlet zihniyetlerinin engellemelerine, yine egemenlerin toplumsal muhalefeti bastırmanın, eve kapatmanın kalkını yaptıkları Koronaya rağmen, her yerde büyük bir direniş ve mücadele ruhuyla kutlandı. Bir kere daha gördük ki; faşizmin hiçbir engellemesi ve baskısı kadınları özgürlük mücadelesinden alıkoymayacak, onları hiçbir şekilde yıldıramayacaktır. Bu anlamıyla da 8 Mart, kadınların özgür yaşamdaki ısrarı ve kararlılığının ifadesi oldu.

2021 yılı itibarıyla da kadınların direnecek, mücadele edecek nedenleri çok fazlaydı ve ortaklı. Erkek-devlet ortak şiddetine karşı tecride, kadın kırımına, tecavüzcü erkek-devlet zihniyetine, bu zihniyetin başta kadınlar olmak üzere toplumu vuran savaş politikalarına, yine toplumu, doğayı, bir bütünen insanlığı yıkıma götüren kapitalizmin hoyratlığına ve daha da sayılabileceğimiz birçok mücadele gerekçesinin, kararlılığının öne çıktığı bir 8 Mart oldu. Bu 8 Mart'ta öne çıkan talepler, mücadele gerekçeleri ve kararlılığının bundan sonrası için de kadın mücadelesini, direnişini belirleyecek temel mücadele gündemleri olacağı açıktır.

Kadına dönük tüm faşist, egemen erkek yönelimlerine karşı, dünyanın dört bir yanında kadın direnişçiliğinin hem nicel hem de nitel açıdan güçlendiği, devrimsel bir niteliğe doğru geliştiği bir gerçektir.

Dünya genelinde kadınlar 8 Mart'a hangi gündemlerle girdi?

Bu yılki 8 Mart'a genel olarak kadınlar tüm dünyada hangi gündemlerle girdi; buna da bakmak açısından özellikle 2020 yılını değerlendirmek önemlidir. Bu yıla, egemen erkek sistemin yoğunlaştırılmış kadın kırım politikalarına karşı kadın direnişleriyle girildi. 2019 yılının sonunda açığa çıkan ve tüm dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını, 2020 yılında adeta egemen erkek sistemin imdadına yetişti. Coronavirüs salgını kadınlar başta olmak üzere tüm muhalif güçlerin mücadelesine karşı kullanıldı. Bu süreçte Türkiye'de faşist iktidar yüzlerce kadın aktivisti, siyasetçi tutuklarken, Covid-19 gerekçesiyle ka-

dın katillerini dışarıya saldı. Aynı şekilde faşist bazı hükümetlerin de tıpkı AKP gibi, bu dönemde fırsattan istifade İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi kadına karşı planlanan ve yürütülen politikaların boyutunu açığa vurdu. Bu anlamda son bir yıl içinde kurnaz erkek fırsatçılığının kendini daha çıplak bir biçimde gösterdiğini gördük.

Ataerkil, kadın düşmanı yapılar, kapitalist politikalar, faşist-otoriter yönetimler, militarizm, işgal ve savaşlar uzun yıllardan beri olduğu gibi bu yılda da kadınların kazanılmış haklarını ihlal etti ve yaşamlarını tehlikeye attı. Derinleşen yoksulluk, ekonomik eşitsizlik, iklim değişikliği ve içinde bulunduğumuz Covid-19 salgını, durumu daha da ağırlaştırdı. Toplumsal cinsiyet temelli ayrımcılık ve şiddet, birçok hükümet ve grupların söylem ve eylemlerinde öne çıktı. Yıl boyu bunun somut uygulamaları ve örnekleriyle karşı karşıya kaldık.

Kadına dönük tüm bu faşist egemen erkek yönelimlerine karşı dünyanın dört bir yanında kadın direnişçiliğinin hem nitel hem de nicel açıdan güçlendiğini de gördük. Yani eril sistem her ne kadar kadının yükselen özgür yaşam arayışını kırmak için Covid-19 salgınına başından itibaren kullanmışsa da, kadın mücadelesinin kriz sürecinde de yükseldiğine şahit olduk. Hatta kadınlar, bu ağır saldırı ve izolasyon koşulları altında çabalarını bir adım ileriye taşıyıp çözüm arayışını derinleştirdi. Geçen bir yıllık süreçte yayımlanan kadın deklarasyonları ve yapılan sayısız online tartışmalarda bunları görmek mümkündür. Elbette ki internet üzerinden yürütülen tartışmalar doğrudan örgütlemenin yerini tutamaz. Fakat kadınlar bu süreçte hem özgün konular hem de genel toplumsal, siyasal ve sistemsel sorunları tartışıp, tespit etme ve mücadele yol-yöntemleri belirleme konusunda yoğun bir çaba içerisinde oldu. Bununla birlikte doğrudan-sahada da mücadelelerini aktif bir şekilde sürdürdüler. Hatta egemen, gerici güçlerin tüm engellemelerine inat sokaktaki direnişte en fazla ısrar eden toplumsal güç kadın oldu. Bu gerçeği Bakurê Kurdistan'da da yoğun yaşadık, gördük. Dolayısıyla eril-devletçi sistemin kırımcı saldırıları ve kadınların direnişçiliğini birbirinden koparmadan iç içe değerlendirmek durumundayız.

'Erkek egemen sisteme karşı Kadın Devrimi'

Kadına yönelik şiddet, çağımızın en temel sorunu olarak kendini gösteriyor. 2020 yılının gözler önüne serdiği en yalın gerçek belki de budur. O nedenle de salgınla bağlantılı kısıtlamalara rağmen geçtiğimiz yıl 25 Kasım'da birçok ülkede görkemli eylemler yapıldı; özellikle de kadın katliamlarının en yoğun yaşandığı Latin Amerika'da isyan havasında geçti. Zaten dikkat çeken bir nokta da; kadın kırımının en yüksek olduğu ülkelerde 25 Kasım eylemlerinin de hem yüksek katılımı hem de radikal bir biçimde geçiyor olmasıdır. Bu yönüyle bu yıl özellikle Polonya, Bolivya, Brezilya, Meksika, Fransa, İspanya gibi ülkeler görkemli kadın eylemlerine sahne oldu. Bu eylemlerde, 'Erkek egemen sisteme karşı Kadın Devrimi' minvalindeki slogan ve mücadele kararlılığı, önemliydi. Bu, kadın mücadelesinde önemli bir niteliksel gelişimi ifade etmektedir. Geçmişte birçok kadın hareketi daha çok sistem içinde, sisteme eklemlenme temelinde hak arayışı ve mücadelesi içindeydi. Sistemin yedeğine girerek kadının özgürleşemeyeceği gerçeğini görüp, devrimsel mücadeleyle değişimi öngörmeleri kadın hareketlerinin geldiği önemli bir düzeyi ifade etmektedir. Yine kadın mücadelesini toplumsal mücadeleden kopuk ele almayan bir düzeyin gelişmesi de aynı şekilde önemli olmaktadır.

Kadınlar 2020 yılında bir yandan yaşamın her alanında karşılarına çıkan bu eril saldırılara karşı direnirken önemli kazanımlar da elde etti. Günde ortalama 10 kadının katledildiği Meksika'da kadınlar 2020 8 Mart'ında şiddetle karşı genel greve gidip, dünya kadınları için örnek oluşturdu. Ekim ayında diktatör Pinochet'ten miras anayasanın değişmesinin onaylandığı Şili, dünya tarihinde bir ilki gerçekleştirerek yeni yazılacak anayasa komisyonunda kadın ve erkeklere eşit yer verecekti. Anayasa değişikliği kararını sağlayan halk ayaklanmasına ise kadınlar öncülük etti. Bütün muhalif önderlerin ya cezaevi ya da sürgünde olduğu Belarus'ta cinsiyetçi diktatör Lukaşenko'ya karşı devam eden direnişe de kadınlar öncülük

ediyor. Gasp edilen seçimlerden bu yana kadınlar her cumartesi günü yoğun tutuklamalara rağmen sokakları bırakmayıp diktatöre karşı direndi. Yine devlet başkanlığı seçimlerinde üç kadın aday kadın düşmanı Lukaşenko'ya karşı birleşti. İki yıl önce Sudan'da diktatör Beşir'e karşı isyanın öncülüğünü yapan kadınlar, bugün de Devrimin Bekçileri adıyla örgütleniyor. Kadınlar, devrim sonrası kazanımlarını çoğaltmak ve korumak için tabulara karşı yoğun bir mücadele veriyor. Şu anda ülkede oldukça yoğun olan kadın sünnetinin yasaklanması gündemde. Yine ABD'de kadınlar hem oylarıyla seçim sonuçlarını belirleyip Trump'ı bir daha seçirtmedi hem de kadın vekil sayısını 127'den 140'a çıkardı. Böylece kongre ve senatodaki kadın oranı yüzde 23,7 yükseldi.

Özel savaşın uygulayıcıları Kürt Kadın Hareketimizi özel hedef almıştır

Kürt kadınına karşı tüm faşizan saldırılara rağmen kadınlar mücadele hamleleriyle yıla damgasını vurdu. Geçen 2020 yılında da Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi tüm faşizan yönelimlere karşı özgür yaşamda ısrar temelinde mücadelesini büyük bir inat ve ısrarla yükseltti. Kadın Hareketimize karşı da sistematik ve yoğun saldırılar düzenlendi. Kadın Hareketimizin öncü kadrolarından Leyla arkadaşına suikast saldırısının yanı sıra Rojava'da, Medya Savunma Alanları'nda öncü kadın arkadaşlarımızı hedefleyen suikast saldırıları geliştirildi. Yine Bakur'da örgütlü Kürt kadınına hedefleyerek, kadın hareketi üyelerine yönelik tutuklama operasyonları ve işkence ile iradenin kırılması hedeflendi. Demokratik siyaset alanında kadın hareketinin bilinen öncülerinin kadın çalışmaları, mücadeleleri iddianamelerin konusu yapıldı. Örneğin; 'ana soylu' ve 'kadın mücadelesi' söylemleri suç kapsamına alındı. Bu da AKP-MHP zihniyetinin erkek egemen sistemin, ataerkilliğin sözcüsü ve temsilcisi olduğunu saklamaya gerek duymadan bir kez daha açık gösterilmesiydi.

AKP-MHP özel savaş iktidarı bu süreçte Kürdistan'da genç kızlarımızı mücadelenin etkisinden uzaklaştırmak için

şantajlarla, bin bir kirli yöntemle fuhuş, ajanlaştırma yaklaşımlarını devlet politikası yapacak kadar alçaldı, kirlendi.

Özel savaş yetkililerinin kadını mücadelemiz içinde de çok özel hedef almaları bizim açımızdan anlaşılmayacak bir durum değildi. PKK'nin bir kadın örgütü olduğunu söylemekten, eylemlerin yüzde kaçını kadınların yaptığına ilişkin söylemler, kadınları hedef haline getirmeyi amaçlamaktadır. PKK'nin kadın örgütü olduğu doğrudur. Ancak PKK'nin kadın partisi olmasının nicelikle alakalı bir durum olmadığını kendileri de bilmektedir. "Sadece silahlı terör değil, kültürel terör yapmaktadırlar, bu en tehlikelisi" minvalindeki söylemleri esas tehlikeyi gördüklerini göstermektedir. Bizim Kadın Hareketi olarak erkek egemen kültürene, zihniyetine kafa tuttuğumuz ve yerle bir etmeye çalıştığımız doğrudur. İktidar ve devlet gücünü arkalarına almalarına ve tüm çabalarına rağmen ataerkil zihniyeti ve kültürü kadınlara uygulatamıyorlar. Kadınlara "haderleri" bildiremiyor; her gün isyanda, her gün ayakta olan kadınlar, egemen kültürlerini yerle bir etmeye devam ediyor.

AKP-MHP faşizminin artık sonunu görerek bu kadar saldırganlaşması, tüm toplumu, muhalefeti bastırdığı, nefessiz soluksuz bıraktığı bir dönemde; mücadele anlamında en ufak bir kıpırtının büyük bir umut olacağı böylesi bir süreçte Kürt kadınları alanları hiç boş bırakmadı. Yılı mücadele hamleleriyle geçirdi; 8 Mart'a da mücadele kararlılığı ve ısrarıyla girdi.

Irak devlet güçlerinin de Êzidi kadınlar konusunda ikiyeüzlülüğü çok net ortaya çıktı

Yine Hareketimiz öncülüğünde kadınların soykırma karşı örgütlenerek cevap verdiği Şengal'de yapılan kirliliğe anlaşıma temelinde başta kadınlar olmak üzere Êzidi toplumumuzun kazanımlarına el konmak isteniyor. Ancak kadınların ve Êzidi toplumumuzun direnişleriyle karşılaştılar. Êzidi kadınlarımızın bu direnişçi duruşlarını bir kez daha selamlıyoruz. Bu anlaşmayla en başta Ferman'da mağdur olmuş kadınların hedef aldığını belirtebiliriz. Bu anlaşmaya dahil olan Irak devlet güçlerinin de Êzidi kadınlar konusundaki ikiyeüzlülüğünün çok net ortaya çıktığını görmekteyiz.

Kadın Hareketi olarak yaşadığımız yoğun yönelimlerle birlikte önemli mücadele kazanımlarına ve gelişmelerine sahip olduğumuz bir süreci de yaşadığımız açıktır. Kadın Hareketimizin gerilla gücü olan YJA-STAR, her dönemden daha fazla bir yetkinleşme ve mücadele kapasitesine kavuşarak rolünü oynamaktadır. Hamle kapsamında Heftanin direnişinde kadın gerillalarımızın öncülüğü ve performansı bunu göstermiştir. Bu vesileyle Heftanin direnişinde kahramanca direnerek şehit düşen Nucan, Esmer ve komutasındaki kadın yoldaşlar olmak üzere Heftanin hamlesinin tüm şehitlerini bir kez daha saygıyla, minnetle anarken mücadelelerini büyütmenin söz ve kararlılığını belirtiyoruz.

Kadın özgürlüğü toplumsal özgürlüğün de teminatıdır

Kadın mücadelemizin bir sonucu olarak toplumsal alanda da siyasetten, ekonomiye, sosyal-kültürel boyuttan yaşamın tüm alanlarına kadar kadının kendisini örgütlemesi, örgütlü kimliğiyle bu alanlarda ortaya koyduğu öncülüğü ve sisteminin inşa etme çabaları önemli düzeyde gelişmektedir. Bugün Rojava başta olmak üzere örgütlü olduğumuz

tüm zeminlerde, kadının öz örgütlülüğü temelindeki kendi sistem inşası, erkek egemen sisteme karşı önemli bir alternatif sunmaktadır. Bu anlamda Rojava'da devrimin kadın karakteri daha fazla öne çıkmış; Rojava şahsında Kürt kadınının mücadelesi dünyada tüm kadınlara, kadın hareketlerine büyük bir ilham ve umut olmuş, güç ve perspektif sunmuştur.

Bugün Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi tüm dünyada, uluslararası kadın platformlarında daha fazla görünür olmuştur. Bu platformlarda ilgiyle takip edilen, ciddiye alınan, umut ve beklenti yaratan bir öncülük pozisyonuna gelmiştir. Kürt Kadın Hareketi olarak ulaştığımız ideolojik derinlik, süreklileşen örgütsel mücadele gerçeğimizle geldiğimiz düzey oldukça önemlidir. Bu gerçeği görmek, ifade etmek kendimizi abartma olmadığı gibi, kadın mücadelesinde sorumluluklarımızı artırdığının bilinci ve mücadelesi içinde olmamız gerektiği açıktır.

Kadın öncülüğü sadece kadın cinsinin özgürlüğünü değil, toplumsal özgürlüğün de gelişiminin teminatı olma noktasına gelmiştir.

Bugün yalnız bizim coğrafyamızda ve toplumumuzda değil, dünyanın birçok yerinde kadınlar toplumsal mücadelelerin öncü gücü durumuna gelmiş bulunuyor. Bunun bir boyutu, kadının verdiği mücadele ve elde ettiği kazanımlar olurken; diğer bir boyutu da uzun yıllar toplumsal mücadele veren birçok kesimin başaramaması ya da başardığını sansa da erkeğin egemen karakterini aşamaması ve kadının özgürlükçü karakterinin bu mücadele süreçlerinde etkili olmaması, kadın özgürlüğünü stratejik ele almadığı gibi toplumsal özgürlüğü de getirememiştir.

Bundan dolayıdır ki, bugün sadece kadının cins olarak özgürleşmesi için değil, toplumun da özgürleşmesi, demokratik, adil ve yaşanılır bir sistem için kadınların siyasal, toplumsal, idari, ekonomik, savunma başta olmak üzere toplumu birebir etkileyen yaşamın her alanına daha etkili ve önde katılımı gerektiği açıktır. Toplumsal özgürlüklerin gelişmesi için etkili bir özgür kadın öncülüğü olmazsa olmaz anlamında gerekliliği artık görülmektedir. Kadın öncülüğü sadece kadın cinsinin özgürlüğünü değil, Önderliğimizin çok daha önce öngördüğü gibi toplumsal özgürlüğün de teminatıdır.

Bugün kadının bu gücü ve rolü sadece toplumsal özgürlükler mücadelesi veren kesimler tarafından değil, egemen güçler tarafından da görülerek değerlendirilmektedir. Bir yandan toplumu vurmak, toplumu sömürmek için egemen zihniyet ve kurumlaşmalar başta kadınlara dönük büyük yönelim içinde iken, diğer taraftan kadınların özgürlük arayışlarının ve mücadelelerinin önünü alamadıkları taktirde kendi yedeğine alma, sistemiçileştirme politikalarıyla iki açıdan da özgürlük eğilimi ve örgütlülüğünü tasfiye etme yönelimi içindedirler. Örneğin; en son dünyada tüm egemenlerin temsilcisi olan ABD başkanı Trump'ın erkek egemen zihniyeti ve kadın düşmanlığına karşı kadınların etkili muhalefeti ve mücadelesi Trump'ı düşürdü. Bu, kadınların önemli bir başarısıyken diğer tarafta yerine gelen ABD'nin yeni başkanı Biden ise kadınların bu gücünü gördüğü için yönetiminin büyük çoğunluğunu, danışmanlarını çeşitli kadın çevrelerinden oluşturdu. Bu gelişmeler bir yandan kadınların mücadelesinin sonucuyken, diğer taraftan kadına karşı daha yumuşak ve ince tarzla kadınların radikal taleplerini yumuşatma, mücadeleden düşürme, kendi sistemine dahil ederek etkisizleştirme yaklaşımını görüyoruz.

Bugün Erdoğan başta olmak üzere dünyadaki birçok faşist diktatörlüğe karşı her yerde ayakta olan, iktidarları sarsan etkili radikal muhalefet kadınlar tarafında yapılmaktadır. İktidarlar her zamankinden daha fazla kadından korkmakta ve kadınların bu etkin gücünü hesaplayarak, kadına dönük politikalar geliştirmektedirler.

Kadınların mücadelesi bugün çok uzak coğrafyalarda ve farklı toplumlarda da olsa, tüm kadınları etkilemekte olup, önemlidir. Nerede olursa olsun kadınların güçlenmesi ve mücadelesi bizlere de moral, güç ve kadın kazanımları anlamında birikim yaratmaktadır.

Kadınların küresel sistemi olarak Dünya Demokratik Kadın Konfederalizmi

Dünya Demokratik Kadın Konfederalizmi, bir anlamda 21. yüzyıl kadın enternasyonalizmini ifade edebilecek, kadının küresel sistemi olabilir.

Bu 8 Mart vesilesiyle bir kez daha gördük ki kadınların mücadele nedenleri ve talepleri çok ortak ve bu anlamda kadınların birlikte mücadele edecek ortak örgütlülükleri her zamankinden daha fazla mümkündür.

Kadınların ortak örgütlülükleri hiç yok demiyoruz. Bugün bölgesel örgütlülüklerden uluslararası örgütlülüklere kadar kadınların ulaştığı önemli platformlar, kadın ağları, örgütlülükleri mevcut. Bunlar önemli olmakla birlikte erkek egemen zihniyetin kendisini bu kadar kurumlaştırdığı, kadına ve topluma karşı gerek direk faşizan yönelimleri gerekse de kadını sistemiçileştirerek yedeğine alma gibi politikalarına karşı kadının mevcut mücadele araçları ve örgütlemesi yayıf olup, yetersizdir. Egemen erkek sisteminin bu gerçekliğine karşı kadının mücadele araçları daha kapsamlı, çok yönlü ve komple olmak durumunda. Bugün dünya kadın hareketleri mücadele araçlarına ve örgütlemelerine ilişkin önemli arayış ve tartışma süreci içindedirler. Kadının özgürlük bilincinin ve mücadelesinin kararlılığının gittikçe geliştiği, buna paralel erkek-devlet yöneliminin bu kadar pervasızlaştığı bir zeminde kadınların mücadele araç ve örgüt-

34 ülkeden 500'ün üzerinde kadının katılım sağladığı birinci konferansın ana konusu, kadın devrimi idi. Kadın sorununun mevcut erkek egemen sistem içinde çözülemeyeceği anlayışına ve bunun devrim kararlaşmasına gitmek önemlidir. Konferansın, yaşadığımız çağın kadın perspektifiyle çözümleme düzeyi önemlidir. Yine mücadele deneyimlerinin paylaşılması, ortak mücadele anlayışı, yol ve yöntemlerine ilişkin önemli tartışmalar gelişti. Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi olarak da kendi ideolojik, pratik ve askeri mücadele deneyim ve kazanımlarımızı tanıtip, paylaştık. Yine Kürt Kadın Hareketi olarak konferansa, kadınların ortak örgütlenme sistemi için Dünya Demokratik Kadın Konfederalizmi'ni bir önerme olarak sunduk. Sonuç bildirgesinde de önermemiz yer aldı.

İkinci bir konferansta gündemleş-

Demokratik Konfederalizm perspektifi, en fazla da kadınların mevcut gerçeğini karşılar niteliktedir. Dünya Demokratik Kadın Konfederalizmi önermemiz evrensel-yerel optimal dengesini de bu anlamda gözetken bir çözümdür.

Kadın Konfederalizmi bir nevi 21. yüzyıl kadın enternasyonalizmini ifade edebilecek kadının küresel sistemidir. Zira kadınlar olarak kapitalist modernist sisteme karşı mücadelemizin daha etkin ve sonuç alıcı olabilmesi, yani mevcut erkek egemen sistemi aşabilmesi ancak ortak mücadele örgütlülüklerine, sistemine ulaşmakla mümkündür. Elbette Dünya Demokratik Kadın Konfederalizm projemizi mutlak bir kadın örgütlemesi ve sistemi olarak kadın örgütlemesi söz konusu değildir. Bizim yaklaşımımız, bu projeyi kadın hareketlerinin tartışmasına açmak, ulaşacağımız sonuçlar üzerinden böyle bir

şen, mücadele eden kadından korktuğu için saldırganlaşmaktadır.

Önderliğin özgür yaşam felsefesiyle, kadını yoldaşlık yapmak isteyen, bu temelde egemen erkekliği kendinde öldürmeye dönük çaba içinde olan erkek yoldaşlarımızın da olduğuna, olacağına inanıyoruz. En azından PKK'de kadın-erkek yoldaşlığının bu temelde gelişiminin çabaları önemli olduğu kadar, gelecekte özgür toplum açısından prototip olması açısından da anlamlıdır. Bu anlamda kadının mücadelesi erkeği, toplumu özgürleştirecek bir mücadeledir. Özgür yaşamı iddiası olan erkek, kadının mücadelesinden korkmamalıdır. Özgürleşen kadın; özgürleşen erkek, özgürleşen toplum olacaktır.

Tüm baskılara, tutuklamalara, şiddete ve katliamlara karşı bu yıl da 8 Mart'ta "Özgürlükte ısrar ve mücadeleye devam" dedik. Bu ruh ve mücadele

receğimiz Dünya Demokratik Kadın Konfederalizm projesi için bu süreçte Latin Amerika'dan Kuzey Afrika'ya kadar birçok alanda saha çalışmaları yapıldı. En önemlisi de bu yıl Ortadoğu Kadın Konferansı'na gidecek temel ilişkiler geliştirildi, çalışmalar yapıldı. Bu konferansın da temel bir gündemi Ortadoğu Kadın Konfederalizmi olacak. Ortadoğu düzeyinde bu çalışma ve

projenin yani sistemin içini kadınlar olarak birlikte doldurmaktır.

Yine böyle bir kadın sistemini, konfederalizm projemizi tamamlayan bir çalışmamız da Kadının Toplumsal Sözleşmesi olmaktadır. Bu konuda da Kürdistan Özgür Kadın Hareketi olarak bir süredir belli tartışma ve hazırlıklarımız sürmektedir. Kadın konfederalizm tartışmalarımızla paralel gündemleş-

kararlılığıyla 8 Mart'tan Newroz'a sel gibi akmalı, Newroz'u bir kadın şölenine dönüştürmeliyiz. Her günümüz 8 Mart mücadelesine dönüşmelidir. Bu temelde tüm kadınların 2021 yılında mücadelelerini büyütme, alanları boş bırakmamaya çağırıyoruz. Erkek egemen sistemin virüsü olan Coronanın mücadelemize karşı kullanılmasına, kendileri için fırsat

Erkek egemen zihniyetin kendisini bu kadar kurumlaştırdığı, kadına ve topluma karşı gerek direk faşizan yönelimleri gerekse de kadını sistemiçileştirerek yedeğine alma gibi politikalarına karşı kadının mevcut mücadele araçları ve örgütlemesi yayıf olup, yetersizdir. Egemen erkek sisteminin bu gerçekliğine karşı kadının mücadele araçları daha kapsamlı, çok yönlü ve komple olmak durumunda. Bugün dünya kadın hareketleri mücadele araçlarına ve örgütlemelerine ilişkin önemli arayış ve tartışma süreci içindedirler.

rinin de buna göre gelişeceğine ve gittikçe geliştiğine her zamankinden daha fazla şahit oluyoruz.

Ortadoğu Kadın Konferansı'nın temel bir gündemi Ortadoğu Kadın Konfederalizmi olacak

Bizim de Kürt Kadın Özgürlük Hareketi olarak üyesi olduğumuz, aktif gücü olduğumuz bölgesel, uluslararası kadın platformları, kadın ağları ve örgütleri var. Bunlar önemli buluşmalar olmakla beraber mücadele perspektifi ve kararlılığını karşılayacak düzeyde ve yeterlilikte olmadığı açıktır. Onun için de mücadele perspektifinin ve kararlaşmalarının sürekliliğini sağlayacak olan örgütlenme sistemleri de tartışılmaktadır. Örneğin; Ekim 2018'de Almanya'nın Frankfurt kentinde "Kadınlar Geleceği Örüyor Ağı" olarak (Network Women Weaving the Future) 1. Uluslararası Kadın Konferansı düzenlendi.

örgütlemeler bir anlamda Dünya Demokratik Kadın Konfederalizmi'ni Ortadoğu'dan örmenin çalışmaları olarak görülmelidir.

Kadın sorunu gibi evrensel bir sorunda mücadele birliği, dayanışma ve ortaklaşmasının kadınlar açısından evrensel düzeyde örgütlenmesi, gelişmesinin önemli tartışmasıdır. Aynı zamanda kadınların yerellikleri içinde daha özgün renkleri, farklılığını gözetken, kendi toplumsal ve kültürel dinamikleri temelinde gelişimini esas almak da bir o kadar önemli olmaktadır. Kadın hareketlerinin bugün örgütlenme sistemlerine ilişkin çokça tartıştıkları konu olan yerel-evrensel sorunu demesekte, ikilemidir. Bizim Dünya Demokratik Kadın Konfederalizm projemiz, bu ikileme bir çözüm yaklaşımı ve perspektifidir.

Demokratik Konfederalizm; Özerkliklerin (yerelin) bağımsız gelişimi temelinde, bu özerk yerelliklerin demokratik tarzda konfederal (evrensel) birliğidir. Önderliğimizin, halklara sunduğu

tireceğimiz bir konu da kadın sözleşmesi olmaktadır.

Özgür yaşam iddiası olan erkek, kadının mücadelesinden korkmamalıdır

Biz kadınlar her zamankinden daha fazla umutlu ve kararlıyız. Önderliğimizin daha 21. yüzyıla girmeden belirttiği "21. yüzyıl kadın yüzyılı olacaktır" belirlemesi çok önemli bir öngörüydü. Yüzyılın daha ilk çeyreğinde bile kadın mücadelesinde yaşanan nicel ve niteliksel gelişme, kadın yüzyılı gerçeğini her geçen gün daha da doğrulamaktadır.

Kadının gelişen, büyüyen mücadele gerçeğine paralel, bugün erkek egemen zihniyetin kadına dönük şiddet ve tüm pervasız yönelimlerini de görmekteyiz. Ancak tüm bunların artık erkeğin gücünün değil, güçsüzlüğünün bir sonucu olduğunu da bilmekteyiz. Çünkü; egemen erkek zihniyeti güçlenen, iradele-

dönüştürmelerine izin vermeyelim. Bu illete karşı tedbirimizi yaratıcı yöntemlerle alalım. Ancak tecridin ve evin tedbir olmadığı çok açıktır. Çünkü; kadınlar bu süreçte en çok evde katledildi, öldürüldü. Saraylar, evler onların olsun; alanlar, sokaklar bizim oldukça sağlıklı olan, büyüyen, kazanan biz olacağız.

Özellikle biz Kürt kadınlarının tarihin bu aşamasında yüklediğimiz mücadele öncülüğü tarihi bir misyona sahiptir; bu nedenle çok anlamlıdır. Tüm kadınlar, halkımız ve halklar açısından yüklediğimiz bu rolün gururu kadar sorumluluğunu yaşıyoruz. Bugün Kürt kadınları olarak mücadelemiz başta tüm kadınlara olmak üzere halklara, ezilenlere büyük ilham ve güç kaynağı olmuştur. Bu gerçekten hareketle Kürt kadını, Kürt halkı şahsında tüm kadınlar direniyor, halklar direniyor, ilerici insanlık direniyor ve bu direniş mutlaka yeryüzünü özgür kılmaya dek büyüyerek devam edecektir.

Garê Zaferi

modern gerillada sağlanan gelişmenin başarısıdır

Cihan Eren

Garê'de gerillalar 2021 Newroz'unun ateşini yakmaya hazırlanıyor

Bu yılki Newroz'a Garê Zaferi'nin yarattığı sonuçlarla girdik. Tarihsel anlatıma göre de Newroz, dağlarda yakılan ateşle haberi alınan direniş bayramı olmuştur. Mazlumun biriktirdiği öfkesiyle zulme son darbeyi indirdiği özgürlük günü olmuştur. Günümüzün özgürlük günlerini haber eden ateş, gerillanın namlularından çıkan kıvılcımın tutuştuğu ateştir. Ve adeta ilk Newroz ateşi gibi bu ateş de Kürdistan dağlarında yanmaktadır. Bu ateşin son yıllarda en gürleştirdiği dağın Garê olduğu tartışmasızdır. Garê'deki ateşin tüm Newroz alanlarını ısıttığına da şüphe yoktur. Kürdistanlı kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü karşılama biçimi, etkinliklere katılım yoğunluğu da bunu yeterince göstermiştir. Halk olarak Kürtler ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi çizgisinden dünyaya bakan Ortadoğu halkları, bu yıl ki Newroz'a farklı duygularla, heyecanlarla, daha büyük irade ve kazanma azmiyle girmiştir. Bu yıl ki Newroz, geçmiş Newrozlardan çok daha fazla 'Özgürlük Sağlama Newroz'u olmuştur.

Garê Zaferi halkların özgürlük bahçesiyle arasındaki mesafeyi daha da yakınlaştırmıştır

Tarihin akışı, halkların demokratik yaşam ve sisteminin inşa edilmesi yönünde ilerliyor. Newroz bu yürüyüşün bayramı, kutlaması oluyor. Çağımız kadın özgürlük çağı, halkların demokratik yaşam ve sistemlerini kurma çağıdır. Bu çağın özgürlük yürüyüşünün ideolojik çizgisi Rêber Apo tarafından tespit edilmiş ve yeterince aydınlatılmıştır. Böylece çağın Newroz'u da Önderliğiyle daha güçlü ve anlamlı buluşmuş, ilk gündeki gibi PKK olarak da Newroz partisi öncülüğünde her günü Newroz olan mecrada ilerleme imkânına kavuşturulmuştur. Tam böyle bir süreçte Garê Zaferi bu yürüyüşün temposunu artırmış, halkların özgürlük bahçesiyle arasındaki mesafeyi daha da yakınlaştırmıştır. Böylece bu yıl ki Newroz kutlamalarına giden kadınlar,

gençler, kutlama alanlarını daha da bir coşkuyla doldurmuş, daha büyük bir heyecanla bayramlarını kutlamış, ateşi daha da yükseltmiştir. Çünkü Cenga Garê gençlerin coşkusuna coşku, heyecanına heyecan katmıştır. Kadınlar coşkularını, heyecanlarını, mücadele azim ve kararlılıklarını 8 Mart'ta zirveye taşımışlardır.

Garê Savaşı'nı anlamlı kılan, etkisini büyüten, herkesi bir kez daha düşündürten nedenlerden biri de HPG-YJA STAR gerillasının modern gerilla takti-

ve istihbarat elemanı konumundadır. Savaşta belirleyici olmaya başlamış silahlar; keşif ve saldırı uçakları, füze vb silahlardır. Bu durum savaşın biçimi kadar taktiklerinde de önemli yeniliklere gitmeye yol açmıştır.

Kürdistan özgürlük gerillası son yıllarda değişen savaş biçimini, tekniğe karşı savaşabilme kabiliyetini artırmak amacıyla yoğunlaşmakta, sonuç alıcı taktik gelişme için üst düzey çaba sarf etmektedir. Bu yenilenme, HPG-YJA STAR askeri literatüründe 'modern ge-

çarpıcı sonuçlarından birinin de bu olduğuna şüphe yoktur. Bu savaştan çıkarılacak sonuçlarla yeni adımların atılacağı da kesindir.

Bilimsel teknik gelişme herkesin 'savaşçı' olabileceği bir ortamı yaratmıştır

Belirttiğimiz gibi teknolojik gelişmeler çağımızın savaş taktiklerinde de çok önemli değişiklikler ortaya çıkarmıştır. Tekniğe bağlı gelişen bu değişim savaşların biçimini, şiddetini, yıkıcılığını, toplumsal etkilerini de değişime uğratmıştır. Belli oranda savaş ve coğrafya ilişkisini de yeniden gözden geçirmeyi gerektirmektedir. Bu değişim hareket tarzı başta olmak üzere birçok yeni düzen ve disiplin kuralını da beraberinde getirmiştir. Savaşla ilgili meselelere daha komplike bakmak, taktik belirlerken gerekli analizlerde gücün niteliğini ve savaş tekniğini daha fazla önemsemek, ince hesaplar yapmak bugün çok daha fazla gündeme girmiştir. Artık savaş daha incelikli düşünmeyi, daha küçük ayrıntıları dikkate almayı gerektirmektedir. Başka bir ifadeyle, çok daha fazla kafa yormayı, esnek olabilmeyi, hızlı değişebilmeyi gerektirmektedir. Adeta kuantum fiziğinin, askeri alandaki yansıması söz konusudur. Ayrıntıları düşünmek, inisiyatifle hareket etmek önemli başarılar kazandıracak argümanlar olarak geçmişe göre daha fazla askeri tartışmaların gündemine

yüreğini temiz tut" uyarısı sadece bilinç ve iradeli savaşçı-komutan için söylenmiş bir söz değildir. Aynı zamanda savaşın derinleştiğini, yaygınlaştığını ve yanlış düşünenin ve karar almanın da günümüzde savaşın önemli bir parçası olmaya başladığını da anlatmaktadır. Gerilla gibi düşünmek, gerilla gibi yaşamak, gerilla gibi disiplinli ve planlı olmak, bu çağın özgür insan iddiasındaki her bireyinin esas alması gereken bir duruş olduğu geçen her gün biraz daha net ortaya çıkmaktadır. Soykırım rejimine karşı ancak böyle bir bilinç ve iradeyle, örgütlülük ve tarzla savaşılınca kazanılacağı da görülmüştür.

Gerillayı destekleyen halk yerine gerillalaşan halk

Gerilla, toplumun kendini savunma refleksinin ete kemiğe bürünmüş hali olarak da anlaşılabilir durumundadır. Bu açıdan Kürdistan özgürlük gerillası, Kürdistan halkının kendini savunma biçimi, kültürü, tarzı ve örgütü olmaktadır. Garê Zaferi'nden sonra Kürtler içinde yaşanan heyecan ve sevinç böyle bir bağın var olmasından kaynaklıdır. Gerilla Garê'de bir kez daha Kürt halkının kendini savunma duygusuna dokunmuş, bilincini yükseltmiştir. Konuya bu pencereden bakınca her Kürt insanın gerillalaşmak, gerilla gibi düşünmek, yaşamak, düşmanla savaşmak sorumluluğu ve görevinin farkında olduğunu da çok ra-

Halkların devrim mücadelesinde ulus devlet ordularına karşı devreye konulmuş gerilla taktiği, Kürdistan özgürlük gerillası öncülüğünde modernleşerek sürdürülme taktiğine kavuşmuş olmaktadır. Bu anlamıyla PKK, halkların savunma savaşındaki öncülük rolünü de yaratıcı taktikle bir adım daha ileriye götürmüştür. Garê Savaşı'nın en önemli ve çarpıcı sonuçlarından birinin de bu olduğuna şüphe yoktur.

ğinde katettiği mesafenin görülmüş olmasıdır. Özellikle istihbarat toplama ve suikast yapma amaçlı geliştirilmiş tekniğin giderek belirleyici olmaya başladığı savaş araçlarına karşı gerillanın yakaladığı tarz, insanlık tarihinde ezilenler lehine önemli bir kazanım olmuştur. Bilindiği gibi klasik gerillacılık ve gerilla savaşı denilince Mao ve Vietnam halk savaşı akla gelmektedir. Klasik gerilla savaşında devlet ordusu ile halk ordusu arasında sayısal ve daha çok da kara savaşında kullanılan askeri teçhizat konusunda büyük bir dengesizlik durumu söz konusuydu. Zaten gerilla özü itibarıyla az ancak nitelikli bir güçle, sayıca çok ve askeri tekniği gelişkin bir gücü yenme taktiği olarak tanımlanmıştır. Ki bu tanım halen de geçerlidir. Ancak günümüzde düzenli orduların savaş kabiliyeti, niteliği; silah tekniğindeki gelişmişlikten kaynaklı önemli bir değişim yaşamıştır. Örneğin; eskiden savaş uçakları ve helikopterler karada savaşan ordu güçlerini desteklemek için kullanılırdı. Asıl vurucu güçler karada çarpıştırdı. Hava tekniği daha çok takviye güç rolü oynardı. Ancak özellikle son yirmi yıl içinde giderek değişen bir durum söz konusudur. Artık kara güçleri hava teknik araçları olmadan savaşmamaktadır. Çoğu yer ve zamanda kara güçleri teknik için keşif

rilla' şeklinde kavramsallaştırılmıştır. Garê Zaferi, HPG-YJA STAR gerillasının giderek modern gerillacılığı geliştirdiğini, bu yönde önemli bir mesafe kaydettiğini göstermesi bakımından önemlidir. Garê Zaferi, Kürdistan Halk Savunma Güçlerinin savaş kabiliyetinde yeni bir aşama, taktik yaratıcılığında zenginlik olarak da görülmelidir. Halk Savunma Merkezi Komutanlığı'nın değerlendirmelerinden de anlaşıldığı gibi gerilla akademilerindeki tartışmalar, arayışlar, pratikten çıkarılmış tecrübeler önemli bir düzey kazanmıştır. Sonuçta Çin ve Vietnam halk savaşlarında klasik gerillacılık anlamında alınan mesafe, Kürdistan özgürlük gerillasıyla çağın savaş tekniğine göre yenilenerek yol almaktadır. Bu da halkların özgürlük ve demokratik devrim mücadelesinde olmazsa olmaz olan öz savunma savaşının temel gücü olan gerilla için hayati bir kazanıma doğru yol alındığını göstermektedir. Böylece halkların devrim mücadelesinde ulus devlet ordularına karşı devreye konulmuş gerilla taktiği, Kürdistan özgürlük gerillası öncülüğünde modernleşerek sürdürülme taktiğine kavuşmuş olmaktadır. Bu anlamıyla PKK, halkların savunma savaşındaki öncülük rolünü de yaratıcı taktikle bir adım daha ileriye götürmüştür. Garê Savaşı'nın en önemli ve

girmiştir. Savaş, giderek daha çok bilimsel bilgi, teknolojik araçlara hakimiyet alanı olmaya başlamıştır. Teknik gelişmeler, savaş incelikli bir iş olması kadar bir o kadar da zengin yol ve yöntemlerle verilecek bir mücadele haline getirmiştir.

Teknolojik gelişmeler savaşı, sadece askeri güçlerle yapılan bir mücadele alanı olmaktan da çıkarmıştır. Bilimsel teknik gelişme herkesin 'savaşçı' olabileceği bir ortamı yaratmıştır. Yani artık her Kürt, gerilla olabilecek imkânla sahiptir. Yeter ki düşmana etkili ve sonuç alıcı darbeyi nasıl indirebileceği üzerinde yoğunlaşsın. Düşmana öfkesi, özgürlüğe sevdası büyük olan yetmişindeki biri de, on sekizindeki biri de iyi bir mücadeleci hatta gerilla olabilir. Yeter ki kapitalist modernitenin pespaye fikirlerine, reklamcı ajitasyonuna karşı bilinçli ve duyarlı olunabilsin. Soykırım rejiminin özel savaşından etkilenilmesin. Kısacası bilim ve tekniğin gelişmesi, silahların çeşitlenmiş olmasını, savaşı ve gerillacılığı da anlam genişlemesine uğratmıştır. Gelişen teknik gerillayı iradeli insan, özgürlük aşkı büyük birey, düşman üzerine öfke seli ile akan ruh ve düşünce insanı olarak da tanımlanabilecek içerik kazandırmıştır. Bu anlamıyla Rêber Apo'nun, "Sevgili gerilla beynini ve

hatlıkla dile getirebiliriz. Soykırma karşı savunma savaşında tüm halk gerilla tarzında mücadele ederken, ordu olarak gerilla da bu mücadelede savaşan halk gerçekliğinin motoru, kaptanı rolünü yerine getirmiş olmaktadır. Askeri tabirle belirtirsek gerilla, savaşan halkın komutanıdır. Savaşan halk gerçekliği kavramının da anlamını ancak böyle kazanacağı anlaşılabilir durumundadır. Halkın tümü gerilla gibi olmadan özgürlüğü sağlamanın, korumanın imkânsız olmasa da zor olduğu yeterince açığa çıkmıştır. Demek ki içinde bulunduğumuz çağın özelliklerine göre halk kendini gerilla gibi hazırlamak, konumlandırmakla mükellefken, gerilla halka komuta edecek, eğitecek, taktik öğretecek güç olmakla sorumludur.

Klasik gerilla savaşında, askeri güç olarak gerilla halkı eğitime, cesaret verme, isyana kaldırma işlevi görürdü. Halkın da gerillayı besleme, katılarak niceliksel büyümesini sağlaması gerekiyordu. Birkaç yerde vurguladığımız gibi artık savaş kavramı değişmiştir. Bu değişim bildik anlamdaki savaşın ortadan kalktığı anlamındaki bir değişiklik değildir. Bildik anlamdaki savaş, silah tekniğindeki değişimden ötürü farklılaşmıştır. Savaş kavramını değişikliğe uğratan gelişme; savaşın her yerde, her an ve akla gelebilecek her

yol ve yöntemle sürdürülüyor olmasına bağlı yaşanan sonuçlarla ilgilidir. Yani savaş yaygınlık kazanmış, hedefini büyütmüş, taktik zenginliğe kavuşmuştur. Bu yaygınlaştırma devlet ve iktidar güçlerine ait orduları küçültmekte, nitelikli ve uzman elemanları önemli kılmaktadır. Tüm devletlerin bu yönlü çok yoğun arayışları, hazırlıkları olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla halk ordularının da kendisini değiştirmesi zorunludur. Halk ordusu olarak gerilla, ilk çıkışından itibaren niceliksel olarak küçük birliklerden oluştuğu için gelişen teknikten ötürü kendini çok daha kolay timlere bölme imkanına sahiptir. Özellikle de keşif ve istihbaratı boşa çıkararak, karşı keşif ve istihbarat faaliyetini daha sonuç alıcı yapabilir. Garê Savaşı'ndaki hareketli timler, HPG-YJA STAR gerillasının bu uyumu yakalama noktasında çok önemli adımlar attığını göstermiştir.

Gerilla için her zaman temel güç kaynağı örgütlü halktır. Bu desteğin klasik gerillacılıkta nasıl sağlandığı az çok bilinmektedir. Çok gelişmiş teknik araçlarla yaygınlaştırılmış, derinleştirilmiş çağımızın savaş gerçeği içinde bunun nasıl sağlanacağı ise üzerinde en çok kafa yorulması gereken bir alan olduğu açıktır. Meşru savunma savaşının gündem olmaya başladığı günden bu yana PKK tecrübesinden açığa çıkanlar, bize 'halkın gerillalaşması'nın en doğru yöntem olduğunu göstermektedir. Demek ki klasik gerillacılık dönemindeki gerilla-halk ilişkisi bugünkü savaşta yeterli değildir. Bu ilişki, derin bilinç ve örgütlülüğe dönüşmenin gerekli olduğunu açığa çıkarmıştır. Artık gerillayı destekleyen halk yerine gerillalaşan halk deyimini kullanmak gerekmektedir. Örneğin; PKK tarihinde klasik gerillacılık ile verilen mücadele döneminde sevilerek söylenen 'Gerilla vuruyor Kürdistan'ı kuruyor' sloganının ifade ettiği katılım tarzı yetmemektedir. Bunun yerine, 'Tüm halk olarak örgütleniyor savaşıyor ve özgürlüğü kazanıyor' demek daha gerçekçi ve çağın savaşını daha doğru formüle etmektedir.

Günümüz savaşında bilinç ve irade en belirleyici faktör olmaktadır

Devlet ve iktidar güçlerinin özgürlük talep eden halklara, kadınlara ve gençlere dönük kullandığı savaş taktikleri yaygınlık kazandığı için öz savunma savaşları da derinleştirilmek ve yaygınlaştırılmak durumundadır. Bilindiği gibi savunma bir canlılık refleksidir. Kendini bir tehlikeye karşı korumak da doğal bir hak. Bunun için bu çağın özgürlük savaşçısı olmak en başta kapitalist modernitenin insanlık ve tarih düşmanı bilincini, zihniyetini ve kültürünü reddetmeyi gerektiriyor. Başka bir ifadeyle insanı savunmasız bırakan, soykırıma karşı savunmayı suç sayan bilince, zihniyete karşı çıkmayı gerektiriyor. Özgürlük savaşçısı olma iddiasına sahip biri için ilk adım, 'kapitalizmi sistem olarak reddediyorum' diyebilmesidir. Çünkü günümüz savaşında kapitalist sistem ve onun Kürdistan'daki ayağı, halkın direnmemesi için bilinçleri bulandırmakta, kendini bin bir maskeyle sunarak hedef şaşırtmaktadır. Bu bile kendi başına günümüzdeki savaşın derin bilinç gerektirdiğini göstermektedir. Bu bağlamda Garê Savaşı'nda ortaya çıkan sonuç; gerillanın özgürlük bilincinin boyutunu, irade kazanmış kişiliğin düzeyini göstermiştir. Dikkat edildiyse; düşman kendisine verilmiş teknik-teknolojik aygıtları, silahları savaş cephesinde kullanmak kadar psikolojik savaş amacı için de kullanmaktadır. Bu durum KDP gibi işbirlikçiliği siyasetin, zoru gördüğünde kaçmayı taktik bel-

lemiş güçlerin, 'Türk devleti güçlüdür, uçakları var, bunlara karşı savaşılmaz' gibi özel savaş söyleminde bulunmasına yol açmıştır. Hatta KDP'nin son yıllarda Türk devletiyle aynı cephede gerillaya karşı durmasında, gelişmiş silah tekniğinin kendisini korkutmasının da payı olduğunu belirtebiliriz. Bu korkaklık, özgürlük bilincinin ve yurtseverliğinin olmamasından kaynaklıdır. Genç bir komutanın komutasında, bir takımın gerilla gücünün, kuşatmaya katılmış binden fazla düşman askeri, kırk bir savaş uçağı, onlarca keşif uçağı ve helikopter yanında özel ferdi silah ve kimyasal gazlarla başlattığı saldırıyı yenilgiye uğratıp boşa çıkarması, halk ordusu olarak gerillacılığın özgürlük bilinciyle bağlantılı gelişmiş bir sonuçtur. Bu sonuçtan yola çıkarak belirtirsek, günümüz savaşında bilinç ve irade en belirleyici faktör olmaktadır. Rêber Apo'nun yıllar önce söylediği, "En büyük teknik, insanın kendisidir" deyişi, bugün gerilla pratiğinde bir kez daha ispatlanmıştır. Böylece ister gerillada olsun, ister mücadelenin diğer cephelerinde yer alan kadro ve sempatanlar olsun, bir insanın Önderlik ideolojisiyle yoğunlaşması, kendini yenilemesi halinde nelere yol açabileceği bir kez daha gerilla pratiğinde ispatlanmıştır. Özgürlüğe odaklanmış, tüm benliği ile kilitlenmiş bireyin yaratıcılığının sınır tanımadığı, karşıdaki güç kendini nasıl tanımlarsa tanımlasın bildiğinden şaşmadan mücadele edenin tarih yazabildiği de ortaya çıkmış olmaktadır.

Türk egemenleri savaş tarzında her zaman iki önemli silah kullanılmıştır; ordu ve yalan makinası

Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkına karşı sürdürdüğü soykırıma karşı gerilla zafer kazandıran, bilinç, irade, kültür ve vuruş tarzının örgütlenmiş hali olmaktadır. Bu da gerillanın Kürdistan halkının özgür varoluşu için kilit konumdaki güç olması anlamına gelmektedir. Türk sömürgeciliğinin soykırımcılığını AKP-MHP ittifakıyla birlikte başta Türkiye halkları olmak üzere tüm Ortadoğu halklarına yaymaya başlaması, Kürt soykırımını hangi araç ve şiddette yaptığını göstermektedir. Çün-

kılabilir. Askeri zoru temel yöntem olarak seçemeyebilir. Fakat saldırgan bir güç literatüre yumuşak güç unsurları adıyla geçmiş olanaklara sahip değilse barbarlaşır, vahşileşir. Türk egemenlerinin böyle bir karakterde olduğunu 1900'lerden bu yana yaptığı katliamlar göstermiştir.

Türk egemenleri savaş tarzında her zaman iki önemli silah kullanılmıştır; ordu ve yalan makinası. Ordu; vurucu unsurlar anlamında resmi, gayri resmi silahlı güçler ve askeri teknik üreten, satın alan kurumları kapsar. Yalan; özel savaş yöntemiyle diğer tüm alanları ordunun hizmetinde kullanmayı ve düşman saydığı halkları ve güçleri yanlış taktiğe sürükleyerek ve direniş kararı alamayacak noktaya çekerek ya da direnen bir güçse direncini kırıp teslim alma faaliyetidir. Gerçekten de Türk devleti bu konuda uzman sayılır. Örneğin; AKP-MHP ittifakının kurulmasıyla Türk Savunma ve İçişleri bakanlıkları tam olarak savaş bakanlıkları, yalan üretme karargahları biçiminde dizayn edilmiştir. Yalan, temelde iki koşul varsa etkili bir propaganda yöntemi, savaş aracı olabilir. Birincisi; karşıdaki güç yeterince politik değilse bu gücün hitap ettiği toplumsal kesimler saf ve iyi niyetli olursa. İkincisi; hedef güçler Türk egemenlerini tanıyacak bilinçte değilse. Türk egemenlerinin savaş tarzında ordu, her zaman yalanla desteklenmiştir. Yalanlarla ikna edilecek kadar düşük düzeyli insanlardan oluşturulmuştur. Düzen ve disiplin adı altında kölece bir itaat içinde tutulmuştur. Bu özelliklerden ötürü Türklerde ordu, dizilmiş yalanlar etkili olmuşsa sonuç almıştır. Örneğin İslam; Türk egemenleri elinde tam bir aldatma, suçlarının üstünü örtme, vahşetlerine gerekçe yaratma ideoloji olarak kullanılmıştır. Özcesi Türk ulus devletinin Kürdistan özgürlük gerillası karşısındaki savaşında da kullandığı bu iki silahtır.

Erdoğan, Garê Savaşı'nda kumar oynadı ve kendisinin de itiraf ettiği gibi kaybetti

1984 15 Ağustos'undan beri silahlı savaş anlamında Kürdistan özgürlük gerillası ile Türk güvenlik güçleri arasında amansız bir savaş yaşanmaktadır.

zorlanmaya başlayınca, 'Kürtler de Kürt sorunu da vardır, Kürtçe yasağı kaldırılmıştır' denilmeye başlandı. Böylece Türk özel savaş rejimi, yalanlarını Kürt kimliği üzerine kurma sürecine girmiş oldu. Bunun son örneklerinden biri de Kürtçe yayınlara kapı aralama politikası olmuştur. 2000'den sonra Erdoğan-AKP politikaları tam olarak bu tarz yalanlar üzerine inşa edildi ve söylemde yeni taktikler devreye konuldu. Bu yeni yalan makinasının 2012'ye kadar Kürtleri belli oranda etkilediği ortaya çıkınca tam sonuç için ordu yeniden devreye konulmaya başlandı. Öncesinde teknik-teknolojik hazırlıklar yapılarak yeni bir saldırı dönemi başlatıldı. 2015'ten bu yana süren savaş, içerde ve dışarda kullanılan yalanlara paralel süren askeri saldırılarla sonuç almayı hedeflemektedir. Bunun böyle olduğunu Türk savaş bakanları da defalarca itiraf etmiştir. Ne var ki pek hesaplayamadıkları Apocu bilinç ve irade, temeline yalanlardan örülmüş politikaların konulduğu Türk ulus devlet saldırganlığını işlemez kılarak dağılma sürecine soktu. İşte PKK Yürütme Komitesi üyesi Murat Karayılan Yoldaş'ın Garê Savaşı'nı değerlendiren belirttiği 'kumar' böyle bir sürecin sonunda oynamak zorunda kaldıkları taktik olmuştur. Öyle görünüyör ki Erdoğan, bu kumarı oynamak zorundaydı. O da bu kumarı oynadı ve kendisinin de itiraf ettiği gibi kaybetti.

Türk devletinin bunca teknik olanaklara rağmen savaşta başarısız kalmasının bir nedeni de; AKP-MHP ittifakıyla birlikte Türk özel savaş rejiminin yalan makinasının Kürtler üzerindeki etkisinin tümüyle kırılmamış da olsa etkisini yitirmesi, süreç içinde ters bir işlev görmeye başlaması olarak belirtiriz. Bu sonucu, Kürtlerin Türk ulus devlet yasalarına göre örgütlediği legal çalışmalarına dönük baskılardan, Kürt yurtseverlerinin ve Kürtlerle ortak cephede mücadele eden Türkiye demokrattarın tutuklamasından, her gün onlarca insanın gözaltına alınmasından, kaçırılıp tehdit edilmesinden anlamak mümkündür. Dolayısıyla AKP'nin ve lideri Erdoğan'ın MHP ve Ergenekon ile birlikte Kürtlere karşı başlattığı savaş, Kürtlerin halk olarak savunma savaşına katılması için önemli bir avantaj da sağladı demek mümkündür. Kürtler

dileri de her günkü demeçlerinde belirtmek durumunda kalıyorlar. Garê Zaferi bir de bu olanağını daraltacak süreci başlatmış görünmektedir. Bir iki darbe daha vurulursa 'mavi vatan'larına gömülmeleri iştten bile değildir.

TC kendini kırk suda da yıkasa Kürtleri inandıramayacaktır

Erdoğan-AKP'nin savaşmak için MHP ve Ergenekon'la birleşmesi, gerillanın siyasal bilincini derinleştirmiş, askeri hassasiyetini ve yoğunlaşmasını artırmış. Faşist ittifak, gerilla güçlerimizin daha hazırlıklı olmasında da etkili olmuştur. Yeri gelmişken belirtmekte fayda olan bir gelişme de; AKP-MHP ittifakının ya da birliğinin Kürt halkına ve gerilla gücüne karşı elindeki her şeyi kullanarak savaşıyor olmasının Kürtlere kazandırmasıdır. Soykırımı tamamlama savaşında gerilla olarak kayıplarımız oluyor, halkımız büyük baskı ve yoksullukla yüz yüze kalabiliyor. Ancak bilinmelidir ki AKP-MHP ve Ergenekon ittifakı (aslında birleşmesi demek daha doğru olur), yukarıda da belirtmeye çalıştığımız gerillanın modernleşmesi yönünde yenilendikçe Kürdistan halkının büyük kazanması için zemin ve fırsatlar da sunuyor. Çünkü Kürtler, iki yüz yıllık 'Osmanlı oyununu' Erdoğan ve AKP'nin bu ittifakları geliştirerek savaşmaya başlamasıyla hiç olmadığı kadar bilince çıkarmış, 'bextê Rome nîne' özdeyişini doğrular politikalarını gözyle görmüştür. Bu gelişme aynı zamanda Kürtlerin düşmanını daha iyi tanımasını sağlamış, tarih bilincini daha da büyütülmüştür. Artık TC kendini kırk suda da yıkasa Kürtleri inandıramayacaktır. Özellikle de Bakur Kürtleri kendilerini ulus olarak daha güçlü tanımlamaya başlamıştır. Kürtlerin önemli bir kesimi, Türk egemenlerinin Osmanlıdan beri kullandığı İslam'a dayandırılmış yalanlarını görerek adeta zihniyet devrimi yaşamıştır. İktidar İslamı ile Kürtleri teslim alma, Kürdistan'ı sömürgeleştirme yöntemi, Türk egemenlerinin laikinden İslamcısına kadar temel ideolojik aracı olduğunu biliyoruz. Bundan dolayı Erdoğan ve AKP politikaları, Kürtlerin Türk egemenlerince din yoluyla aldatıldıklarını oldukça kısa sayılacak bir zaman içinde görmesine

Garê Zaferi, Kürtlerin öz savunma çizgisinde savaşma olanağını artırmış, TC özel savaş rejimiye çok önemli bir silahı olan yalan makinasından mahrum (kullandığı halde etkisiz kalması anlamında mahrum) bırakılmıştır. Böylece gerilla savunma savaş taktiğini devreye koydukça yüz yıllık soykırım rejiminin, tüm iddialarına rağmen yıkılmaktan kurtulamayacağı bir kez daha oldukça çarpıcı görülmüştür.

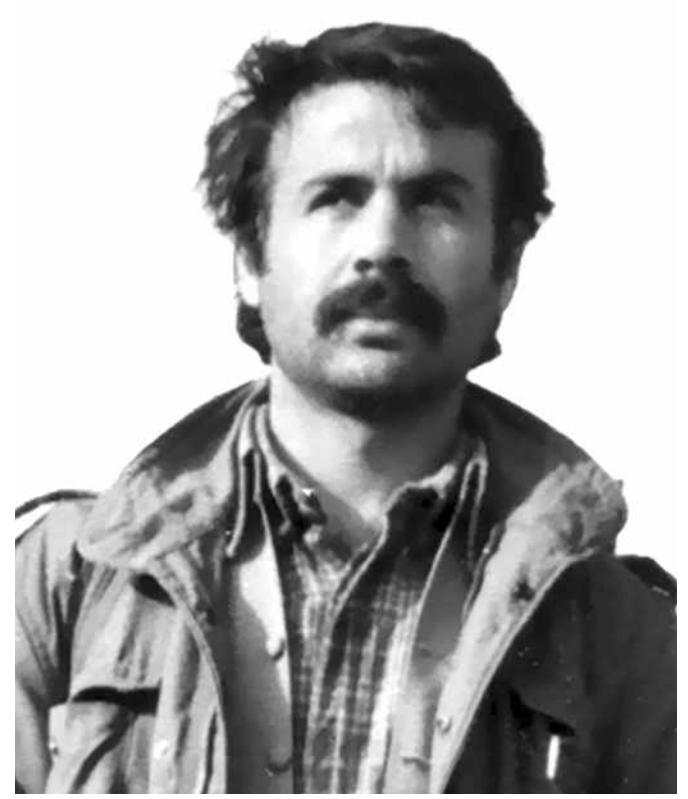
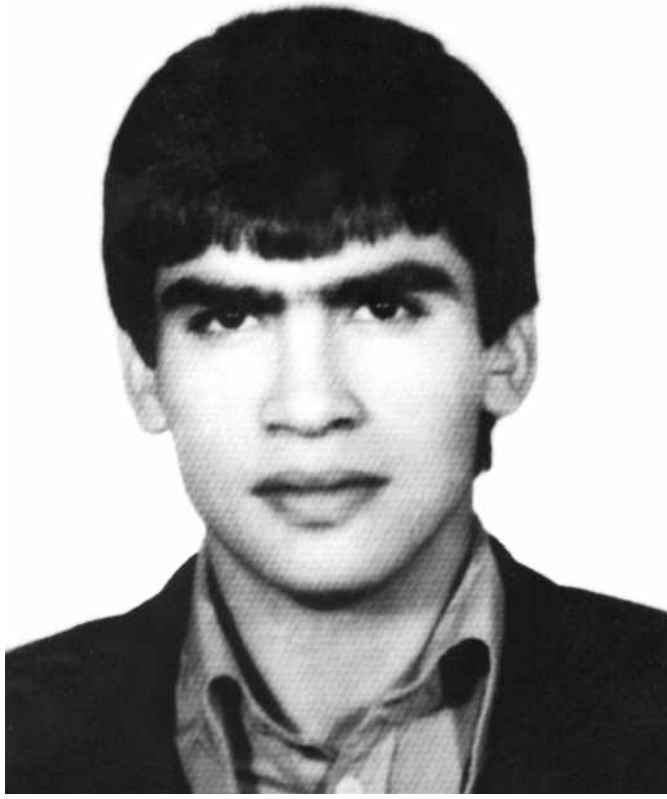
kü; Türk devletinin Irak, Suriye, Libya gibi ülkelerdeki işgalciliğini sadece emperyalist emelleriyle izah etmek dar bir yaklaşım olur. S-400 meselesinde de artık gizleme gereği duymadıkları gibi, dış politikada attıkları her adımının Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne karşı verdiği savaşla bağlı vardır. Türk devletinin Kürt soykırımında sonuç almak için gerektiğinde stratejik değişiklik yapacak kadar şiddetli ve yok edici bir savaş yürüttüğü söze gerek duyulmayacak kadar açıklık kazanmıştır. Türk egemenlerinin soykırımcı karakterini pratikleştirirken esas aldığı yöntemlerin acımasızlığını anlamak için DAİŞ örneği ve Kuzey ve Doğu Suriye topraklarında işgal ettiği bölgelerdeki uygulamaları yeterince açıklayıcıdır. Politik bir gerçeklik olarak askeri güçle sürdürülen bir savaşın şiddet boyutu yanında, can kayıpları maddi ve manevi tahribatlarının az olmasını, savaşan güçlerin elindeki araçlar belirler. Askeri olanakları yanında kullanılacak başka savaş araçlarının olması, savaşta daha az hasarlı

Türk devleti bu savaşta zaferini sadece gerillanın değil Kürtlüğün de ortadan kaldırılmasına, mezara gömüp üstüne beton dökülmesine bağlamıştır. PKK ise gerilla öncülüğündeki mücadelesiyle Kürt varlığını kabul ettirmeyi ve varlığını savunmaya amaçlamıştır. Görüldüğü gibi gerilla savaşıyla elde edilecek zafer, Türk ordusunun tek bir unsuru kalmayınca kadar öldürmeye bağlamamıştır. Türk egemenlerinin inkar ettiği bir halkı kabullendirmek esas alınmıştır. Bu nedenle Türk egemenlerinin Kürtlere karşı savaşında yalan makinası dediğimiz özel savaş taktiği, tarihin tanıklık ettiği en ince yöntemlerle kullanılmış, zaferini ordusu kadar yalanlar üzerine kurduğu politikalara bağlamıştır. Zaten bir halkı yok saymak kadar büyük ve tehlikeli bir yalan olmaz. Doksanlara kadar da Kürt toplumunda, Türk ulus devlet tarzı yalanlara kanabilecek bir zemin vardı. Kürt asimilasyonu ve soykırımı böyle bir gerçekliği yol açmıştı. Ancak doksanlardan sonra Türk ulus devlet yalan makinası

olarak bu avantajı halen istenilen düzeyde kullanamıyor olsa da, böyle bir gerçeklik mevcuttur. Hemen belirtmek gerekir ki, bu olanağı yeterince kullanamıyor olmanın başlıca nedeni; yukarıda belirtmeye çalıştığımız çağımızın savaş gerçekliğinin toplumsal ve siyasal alan kadro ve çalışanlarınca yeterince anlaşılmasından. Savaş denilince sadece HPG-YJA STAR gerillalarının mücadelesi anlaşılmalıdır. Türk devleti ordusu, polisi, çeteleri, korucuları, Kürt hainleriyle birlikte mahkemelerini ve başını Merkel Almanya'sının çektiği dış desteğine rağmen her gün biraz daha kaybediyorsa, bunda özel savaş politikalarının yenilmiş olmasının etkisini de görmek gerekmektedir. Bu sonucu yani özel psikolojik savaşın her biçimini ve aracını kullandığı halde arzulanı sonuçları alamamasını adeta dünyayı karşısına alırcasına hemen her yere ordusunu işgal gücü olarak göndermesinden de anlayabiliyoruz. Bu yöntemle gerillaya karşı mevzi kazanmaya, dış desteğini artırmaya çalıştığını ken-

hizmet etmiştir. Böylece Türk egemenlerinin Kürt soykırımını tamamlamak için icazet verdikleri Erdoğan-AKP silahı, Türk ulus devletini vurmaya başlamıştır. Tam da bu gelişmelerin yaşandığı bir süreçte Garê Zaferi'yle sömürgeciliğin beynine özgür Kürt'ün öldürücü darbesi de inmiştir. Bu sonuç başta Kürtler olmak üzere Türk ve diğer bölge halklarının demokratik ve özgür gelecekleri önündeki en büyük habisin ortadan kaldırılmasının önünü daha da açmıştır.

Sonuç olarak; Garê Zaferi, Kürtlerin öz savunma çizgisinde savaşma olanağını artırmış, TC özel savaş rejimiye çok önemli bir silahı olan yalan makinasından mahrum (kullandığı halde etkisiz kalması anlamında mahrum) bırakılmıştır. Böylece gerilla savunma savaş taktiğini devreye koydukça yüz yıllık soykırım rejiminin, tüm iddialarına rağmen yıkılmaktan kurtulamayacağı bir kez daha oldukça çarpıcı görülmüştür. ■■■

Kürdistan'da kahramanlık ve Egîdleşen Mazlumlaşan halk gerçeği

Nedim Seven

Devletçi uygarlıklar tarihinde Kürtler ve Kürdistanlılar, mazlumların, direnenlerin kültürel, siyasal ve sosyal olarak yaşama direncini tüm devlet mekanizmalarının baskıcı, zalim, yok edici despotluğuna rağmen korumasını bilmiş, halkların en direngen halini tarihe mal etmeyi başarmış bir gerçekliğe sahiptir. Diyalektik olarak bütün alt-üst oluşlara, değişim, başkalaşım ve dönüşümlere rağmen Kürtler ve Kürdistanlı halklar özünü, gelenek ve kültürlerini devletlerden kaynaklı sömürgeci, soykırımcı, asimilasyonist ve imhacı politikalara rağmen yaşatmayı ve direnmeyi başarmış, varlığını korumayı günümüze kadar sürdürmüştür.

Tarih; geçmiş, şimdi ve gelecek olarak bir bütünlük halinde bulunmaktadır. Önder Apo'nun, "Tarih şimdidir" sözü direnen, yaşama direncini tüm zamanlarda koruyan ve günümüzde de en direngen toplumsal yapıya sahip olan Kürt halk gerçekliği için çok yerinde bir tanım olmaktadır.

'Tarih' ve 'Şimdi' kavramları Kürt halk gerçekliğine vurulduğunda; tarihsel toplumda yaşayan, Zagros-Toroslar boyu geniş bir coğrafyaya serpilen, yaşamın en temel kaynağı olan Dicle, Fırat ve Zap havzaları boyunca suya, toprağa ve enerjiye bağlı doğal yaşamını sürdürmüş Altın Hilal'in en canlı, yerli, dirençli halklarının içinde Kürt halkı yaşamıştır. Günümüzde de tüm sömürgeci, işgalci, faşist politikalara, soykırım ve kültürkırım uygulamalarına rağmen direniş geleneğini korumayı başarmış bir halktır.

İşte bu tarihsel direngenlik ve yaratımlar elbette ki toplumsallıkla bağlı olduğu kadar, tek tek 'kahraman' olarak tanımlanan kişiliklerde somutlaşmış, ete kemiğe bürünmüş ve efsaneye dönüşerek günümüze kadar yaşamıştır. Kürdistan'da direnmenin ve yaşamının en temel kahramanları olarak efsanelenen kişilikler de her zaman tarihe yön vermişlerdir. Halkları ve toplumları tarih yüzüne çıkaran kahraman kişilikler

olmuş ve bu kişilikler tarihe yön veren, tarihi gerçek tarih yapan özellikleri ve eylemleri yaratanlar olmuşlardır.

Kürt ve Kürdistan tarihinin neredeyse her aşamasında halkı için fedaileşen kişiler sayesinde gerçekler gün yüzüne çıkmıştır. Kürt ve Kürdistan halk gerçekliği için bugün de efsaneliğini tüm özellikleri ile koruyan ilk kişi Kawa'yê Hesinkar (Demirci Kawa) olmaktadır. Ortadoğu ve Mezopotamya halklarına adeta kan kusturan Asur kralı zalim Dehaqa ilk başkaldırıyı yapıp, isyan ateşini yakan Kürt Demirci Kawa olmuştur. Kawa'yê Hesinkar'ın yaktığı isyan ateşi zalim Dehaqa şahsında ilk

tarih sahnesine çıkması ile birlikte Önder Apo şahsında gelişecek olan yeni kahramanlık tarihini adeta tüm zalim Dehaqlara karşı nefes nefese bir mücadele tarihiyle yaratmışlardır.

Devrimci sosyalist mücadelenin tarih sahnesine çıkan yeni savaşıları, komün yaşamının ilk tohumlarını Önder Apo, Haki Karer ve Kemal Pir yoldaşların ortak yaşamı ile oluşturmaya başlarlar. Bu birliktelik yalnızca ortak, birlikte yaşamı örmüyor, aynı zamanda ortak ruhu da Önder Apo etrafında yaratıyordu. Nitekim Önder Apo, Haki Karer'in şehadeti ardından, "Benim gizli ruhumdu, adeta sarsıldım" derken,

Ruh, ilke, amaç, hedef ve program birliğinin olduğu PKK gerçekliğinin ilk kadrolarından ve kurucu üyelerinden ikisi Mazlum Doğan ve Sakine Cansız olmaktadır. PKK ilk kuruluşunu ilan ettiğinde öncü müfreze olarak propaganda, eğitim ve ajitasyonun en ön saflarında Mazlum Doğan yer almıştır.

Mazlum Doğan Yoldaş Apocu felsefenin ve Apocu ruhun ilk ajitasyon, eğitim ve propaganda militanıdır. 12 Eylül faşist askeri cunta darbesi ile Kürdistan ve Türkiye halklarının en değerli yurtsever ve devrimci gençleri, Diyarbakır başta olmak üzere zindanlarda her türlü insanlık dışı işkence ve

günü isyan ateşi yeniden yakılarak gürleştirilmiş ve "Teslimiyet İhanete Direnişi Zafere Götürür" sloganı ile abideleşmişlerdir. Şüphesiz PKK şahsında Kürt halkının kahramanlık gerçeği günümüzde on binleri aşmış, milyonlarca kişinin devrimci duruşu haline gelmiştir.

Egîd'den Sakine'ye yazılan kahramanlık destanı

PKK'lileşme tarihinde, TC faşist ve sömürgeci-oligarşik rejimine karşı milat anlamına gelen Kürdistan gerillasının ilk kurşunu Mahsum Korkmaz-Egîd ko-

İlk olarak 1973 Newroz'unda Apocu ruhla buluşmuş PKK'liler, adeta Mazlumlaşma ruhu ile bir Newroz partisi olarak tarih sahnesine çıkmayı başarmışlardır. Kürdistan halkı Apocuların tarih sahnesine çıkması ile birlikte Önder Apo şahsında gelişecek olan yeni kahramanlık tarihini adeta tüm zalim Dehaqlara karşı nefes nefese bir mücadele tarihiyle yaratmışlardır.

olarak zalimliği, faşizmi ve despotizmi yenilgiye uğratmıştır.

2633. yılına girdiğimiz yeni Newroz yılında isyancı ve direnişçi, özgürlükçü duruşun sahipleri olan PKK'liler şahsında Demirci Kawa'nın ruhu temsil edilmektedir. Nasıl ki Dehaqlara karşı isyancı Kawa tarihte ilk devrimci Kürt kahramanlığını temsil etmiş ise günümüzde de Çağdaş Kawalar isyan ateşini 21 Mart 1982'de Mazlumların zindan direnişi ile yakmış, günümüzde de Mazlumlaşan Kürt halkının evlatları Kürdistan ve Ortadoğu coğrafyasının neredeyse her yerinde direnerek ve savaşılarak bugünün efsanesi olan Kürdistan gerillasını yaratmışlardır.

1973 Newroz'undan 1982 Newroz'una Apocu ruh

İlk olarak 1973 Newroz'unda Apocu ruhla buluşmuş PKK'liler, adeta Mazlumlaşma ruhu ile bir Newroz partisi olarak tarih sahnesine çıkmayı başarmışlardır. Kürdistan halkı, Apocuların

Kemal Pir Yoldaşın da Önder Apo için, "Arkadaşın ruhu hepimizin ruhudur" demesi PKK'lileşen gerçekliğin ruh bütünlüğü ve komünal yaşamın ilk nüvelerini oluştuyordu.

Apocu ruh, devrimci mücadelenin adeta ilk mayası durumundadır. Apocular, Kürdistan Devrimcileri ve son olarak da PKK olarak tarihselleşen devrimci mücadelemiz, Apocu ruh ve Apocu felsefe sayesinde tüm sömürgeci, faşist, soykırımcı politika ve uygulamalara karşı varlığı yok edilmek istenen Kürt halk gerçekliğini yeniden var etmeyi başarmış, büyük fedai kahramanlar ve bedeller verilerek günümüzde Newrozlaşan bir halk gerçekliğine ulaşılmıştır. PKK, tarihinin neredeyse her anı, her sürecine devrimci, yurtsever kahramanların Apocu duruşu damgasını vurmuştur. 1973 Newroz'unda adeta bir Newroz partisi olarak tarih sahnesine çıkan PKK, resmi anlamda da 26-27 Kasım 1978'de Apocu ruh ve Apocu felsefenin ilk devrimci, çağdaş organının oluşmasını gerçekleştirmiştir.

baskılara maruz tutulup iradeleri kırılmaya, teslim alınmaya, ihanet dayatılarak onursuzlaştırmaya çalışılınca ilk direnen ve isyan ateşini yakan Çağdaş Kawa Mazlum Doğan olmuştur.

Mazlum Doğan, 1982 Newroz'unda, faşizan, insanlık dışı uygulamalara karşı Diyarbakır Zindanında "Berxwedan Jiyane" sloganı çizgisinde onurunu koruyarak ilk çağdaş isyanın ateşini yakarak, ruhunda ve bedeninde adeta 1973 Newroz'unda biraraya gelip parçılan Apocu ruhun ilk direniş ve kahramanlık duruşunu gerçekleştirmiştir. Önder Apo tarafından 'Çağdaş Kawa' olarak nitelenen Mazlum Doğan'ın bu isyan ateşi, direnmenin ve kahramanca duruşun ilk temsili olmaktadır. Mazlum Doğan direnişçiliği faşist, Kemalist, sömürgeci TC rejimini derinden sarsmış, cuntacı generallerin korkulu rüyası haline gelmiştir. Mazlum'un bu kahramanca eylemi devrimci iradeyi yeniden bilemiş, ardılları olan Ferhat Kurtay, Necmi Öner, Eşref Anyık ve Mahmut Zenginler şahsında 17-18 Mayıs 1982

mutasında 15 Ağustos 1984'te Eruh (Dihe) ve Şemdinli (Şemzînan) eylemleriyle sıkılmış, tarihi yeniden yaratan '15 Ağustos Atılımı' gerçekleşmiştir. Kürt ve Kürdistan tarihinin ilk gerilla savaşının, Kürdistan'ın özgürlüğü ve bağımsızlığı için Egîd komutasında askeri açıdan üstün bir performansla kayıpsız başlatılması, Kürt halk gerçekliğinin en büyük kahramanlık destanının yazılması anlamına da gelmektedir.

Önder Apo'nun an be an tüm hücrelerine kadar yarattığı direnişçi duruş Mazlumların ve Egîdlerin şahsında büyük bir toplumsal uyanış, direniş ve örgütlenmeye yol açarak, Kürt halk gerçekliğini değerlerin yoğunlaştığı en zirve odak olmaya götürmüştür. Mahsum Korkmaz Yoldaş'ın 28 Mart 1986'da Gabar dağında çıkan çatışmada şehadete ulaşması Önder Apo ve PKK'yi her açıdan sarırsa da, Önder Apo'nun öngörü, düşünce ve adeta ilmik ilmik, nefes nefese yarattığı yurtsever, devrimci ve sosyalist ölçülerin yükseltilmesine yol açmıştır. Değerlerin daha da çelik-

leşmesine, her şehadetin yeni bir devrimci hamlenin başlatılmasına vesile olarak anılarının yaşatılması yaklaşımı da büyük komutan Egîd şahsında Devrimci Halk Savaşı ve gerilla ordusunu Kürdistan tarihinin ayrılmaz bir parçası haline getirmiştir. Şehadetlere böylesine yaşamsal anlam veren Önder Apo ayrıca Mazlum Doğan'ın şehit düştüğü 21 Mart günü ile Mahsum Korkmaz'ın şehit düştüğü 28 Mart arasındaki bir haftayı, PKK ve Kürdistan tarihine 'Kahramanlık Haftası' olarak kaydetmiştir.

Son 50 yıllık Kürt halk gerçekliğine damgasını vuran, Mazlumların ve Egîdlerin direnişi olmuştur. Kürt halkı Mazlumlar ve Egîdler şahsında bir kahramanlar kuşağı anlamına gelecek toplumsal gerçekliğin yaratılmasına yol açmıştır.

Şüphesiz bu kahramanlaşan Kürt halk gerçekliğinde Kürt kadınının çok önemli rolü vardır.

PKK'nin ilk kuruluşunda devrimci saflarda yer alan Sakine Cansız kişiliği günümüz gerçekliğinde Kürtler açısından Besêler, Zarîfeler, devrimci sosyalist temsiller açısından Clara Zetkinler, Rosa Luxemburgların kahramanlık çizgisinde adı ve temsili olmaktadır.

Mazlumlar, Kemaller ve Hayrilerle birlikte askeri faşist cunta rejimine karşı Diyarbakır Zindanı'nda omuz omuza direnenek mücadele eden Sakine Cansız'ın kendi deyimiyle "Hep Kavgaydı Yaşamım" ruhu ve direnişi faşizme ve sömürgeciliğe diz çöktürmüştür.

Yaşamının her anını devrimin direniş taşları ile döşeyen Sakine Cansız Yol-
daş Kürt, sosyalist ve özgürlükçü kadının çağdaş kadın kahramanı olmaktadır. Sakine Cansız'ın bu direniş ve duruşu düşmanlara inat günümüzde enternasyonalist kahramanlığın temsili olmuştur. Sakine Cansız şahsında, sadece Kürt halkı değil Ortadoğu, Avrupa, Latin Amerika ve Afrika halklarını da özgürlükçü, direnişçi, sosyalist ve en-

Apocular, Kürdistan Devrimcileri ve son olarak da PKK olarak tarihselleşen devrimci mücadelemiz, Apocu ruh ve Apocu felsefe sayesinde tüm sömürgeci, faşist, soykırımcı politika ve uygulamalara karşın varlığı yok edilmek istenen Kürt halk gerçekliğini yeniden var etmeyi başarmış, büyük fedai kahramanlar ve bedeller verilerek günümüzde Newrozlaşan bir halk gerçekliğine ulaşılmıştır.

rîvanlar, Ronahîler tarihsel duruşlarıyla Kürt halk gerçekliğinin kahramanlaşmış ölümsüz Kürt kadınları olmaktadır.

Mazlumlaşan, Egîdleşen, Sara, Rojbin ve Ronahî ile evrenselleşen gerçek kahramanlar tarihini Kürt erkeği ve Kürt kadını birlikte ve omuz omuza fedailereşerek yaratmışlardır.

Günümüzde de Bakur, Başûr, Ro-

direnişleri tarihe yön vermiştir. Zindan direniş tarihi bir anlamıyla da Kürt halkının var olma tarihi olmuştur. 50 yılı aşkındır yürütülen Kürt halkının özgürlük mücadelesi, zindan direniş cephesinde büyük kahramanlık örneklerine yol açmıştır. "Berxwedan Jiyane!" "Teslimiyet İhanete, Direniş Zafere Götürür" şiarları zindanlar cephesinden milyonların bu-

ması için zindan direnişçileri farklı zamanlarda gerçekleştirdikleri eylemlerle tarihe damga vurmuşlardır.

Son olarak tecride, faşizme, işkenceye karşı Leyla Güven öncülüğünde başlatılan ve 200 günü bulan açlık grevleri, ağır bedeller sonucunda Önder Apo ile buluşmanın yolunu açan büyük zindan direnişçiliği olmuştur.

Zindanlardaki özgürlük direnişçilerinin sesi olalım!

KCK Yürütme Konseyi'nin 12 Eylül 2020'de başlattığı somut ifade ile "Şimdi Özgürlük Zamanı", "Dem Dema Azadiyê" Hamlesi, günümüzde de en ağır işkence koşullarına, AKP-MHP faşist rejiminin her türlü insanlık dışı tecrit, işkence ve onur kırıcı politikalarına rağmen en fazla zindanlar cephesinde sahiplenmiştir. 20 Mart 2021 itibarıyla 113 günü bulan açlık grevi direnişi, öncüleri olan Mazlumlar, Kemaller ve Saraların devrimci ve Apocu ruhunu bugünde yaşatmayı bilen kahramanlık örnekleri oluyor.

21. yüzyılda hala zindanlarda onur ve direniş mücadelesini yükselterek yaşamları uğruna Önder Apo'yu sahiplenilen tutsakların direnişi dışarıda her türlü eylem imkanına sahip olup hiçbir şey yapamayanlara büyük eleştiri olmaktadır.

Zindanlara bir an önce ses olmak, ses vermek ve direnişlerini her yerde haykırmak, harekete geçmek sadece yurtsever, demokrat, devrimcilerin değil vicdanı olan ve kendisine insanım diyen herkesin görevidir.

PKK-PAJK'lı tutsakların 27 Kasım 2020'de başlattığı ve şu an Newroz arifesine ulaşmış 113 günü bulan direniş ve haykırışlarına zaman kaybetmeden sahip çıkalım. Ulusal ve uluslararası platformlara seslerini ulaştıralım. Medya ve basında her türlü yöntemle onbinleri bulan zindan cephesinin sesi olalım. Yaşamın her anında, siyaset, sanat, edebiyat ve mücadelenin tüm alanlarında "Zindanlardan Yansıyanlar" anlamında özgürlük direnişçilerinin sesi olalım.

Şüphesiz Kürt ve Kürdistan halk gerçekliğinin oluşmasında Mart ayının ayrı bir yeri, tarihsel önemi vardır. Sömürgeci faşist rejimlerin uygulamaları sonucu 16 Mart 1988'de Halepçe Katliamı'nda binlerce insanımız kimyasal silahla katledilmiştir. Yine 1995'in 12 Mart günü Gazi Katliamı yaşanmıştır. 12 Mart 2004'te Qamişlo'da faşist Baas rejimince onlarca Kürt katledilmiş; şehadetleri sahiplenme eylemi Rojava Devrimi'ne giden yolda kitlesel anlamda bir ilk adım olmuştur.

Bu açıdan da Mart ayında yaşanan katliamlar sonucu yaşamını yitiren, şehadete ulaşan tüm şehitlerimizi, Mazlumlar, Egîdler, Bêrîvan, Ronahî ve Rewşenler şahsında Newrozlaşan tüm Kürdistan devrim şehitleri şahsında saygı ve minnetle anıyoruz. Devrimci Kawalar şahsında tüm şehitlerimize olan borcumuzu devrimi sahiplenerek mücadelenin her alanına Garê Zaferî'nin yarattığı ruha aktif, hamlecî, devrim yaratan, büyük bilinç, irade kadar yüksek bir çalışma temposu ile katılmak, başta her PKK'linin olmak üzere, devrimci, demokrat, yurtsever, ekolojist ve sosyalistin temel görevi olmaktadır.

2633. yılında Ninova direnişinin günümüz temsilcileri, Çağdaş Kawa'nın ardılları, Egîdlerin savaşçıları olarak Garê'de tarih yeniden yaratıldı. Şoreş Beytüşşebap ve Garê'de şehit düşen 15 kahraman yoldaşın destanlaşan direnişi ile AKP-MHP faşist iktidarı yenilgiye uğradı. Garê Zaferî'nin yarattığı ruh ve direnişle 2021 Newroz'unu büyük bir moral ve coşku ile karşılıyoruz.

Sakineler, Bêrîtan, Zilan, Sema ve Delallerin destansı direnişleri 2021 8 Mart'ında zirveye ulaşmış evrensel boyutlara ulaştı. Görkemi kadar renkliliği de adeta özgür Kürt kadınının tarihsel öncülüğünü ispatladı.

Bu duygu ve düşüncelerle Newroz partisi tüm PKK'lilerin, Newroz halkı tüm Kürt halkının ve Newrozlaşan halkların özgürlük bayramı kutlu olsun diyoruz. 2021 yılının direniş, başarı ve özgürleşmenin en fazla geliştiği yıl olduğunu belirtmek istiyoruz.

■■■

ternasyonalist kadın kimliğinde buluşuran çağın kahramanı olmaktadır.

Önder Apo'nun büyük çabaları, derin yoğunlaşmaları, sınırsız ve durmak bilmeyen emekleri ile Sakineler şahsında çağın en direnişçi ve özgürlükçü kadını yaratmıştır.

Önder Apo ve PKK öncülüğünde gelişen mücadele ile çelikleşen, Kürt halkının kadınları ve erkekleri günümüzde de Kürdistan, Türkiye, Ortadoğu, Avrupa ve dünyanın neredeyse her yerinde duruşu ve direnişleriyle büyük bir direniş kültürü yaratmış, evrensel düzeye ulaşan PKK şahsında adeta bir "Newroz Halkı" yaratılmıştır. Sakinelerin ardılları olarak Bêrîtanlar, Zilanlar, Semalar, Delallerle birlikte Bê-

java ve Rohîlatê Kurdistan'da, Ortadoğu ve dünyanın pek çok yerinde, bu kahramanlık tarihinin yaratmış olduğu kültürle, mücadelenin her alanında kadını ve erkeği ile direniş ve özgürleşme devrimi tüm yoğunluğu ile sürmektedir.

Faşizme diz çöktüren zindan direniş destanları

Şüphesiz Önder Apo ve PKK öncülüğünde ilk günden itibaren zindanlar cephesinden de Apocu ruha uygun büyük direnimler yaşanmıştır. Mazlumlar, Kemaller, Hayriler, Akifler, Ali Çiçeklerle 1982'den 1984 15 Ağustos'una kadar PKK'nin var olma dolayısıyla Kürt halkının varlığını ispatlama ve yaşatma

luşturduğu ve direndiği gerçek felsefe ve PKK çizgisi olmuştur.

Büyük Ölüm Orucu Direnişi ile tarihselleşen 14 Temmuz direniş ruhu, Amed Zindanı başta olmak üzere Bakurê Kurdistan ve Türkiye zindanlarında yüzlerin hatta binlerin, on binlerin savaşçı ruhu ve direnişi düşmana, sömürgecilere diz çöktürmüştür.

Önder Apo'nun Uluslararası Komplote ile Türkiye'ye teslim edilmesine karşı 'Güneşimizi Karartamazsınız' direnişçileri olan Halit Oral, Sema Yüce, Fikri Baygeldi, İsmet Baycan ve daha nice kahramanların direnişi tarihsel olmuştur. Yine İmralı işkence sisteminin parçalanması ve Önder Apo'nun sağlık, güvenlik ve özgürlük koşullarının sağlan-

Direnîş mücadelesindeki anılardan bir kesit ve 1985 Newroz'unun uyandırdığı umutlar

Büyük Komutan Egîd-Mahsum Korkmaz Yoldaş'ın kaleminden

Direnîşe hazırlık çalışmaları önemli ilerlemeler kaydetmişti. Yörenin geniş bir kesiminde destek bağları geliştirilmiş, çok sayıda savaşı adayı genç belirlenmiş, depolar halkın sunduğu yardımlarla doldurulmuş, değişik noktalarda sığınaklar yapılarak, arazi geniş ölçüde tanınmıştı. Direnîşi başlatmaya hazır ve istekliydiler. Tabii Eruh halkıyla birlikte.

Egîd-Mahsum Korkmaz Yoldaş, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi tarihinde adı en zirvede anılacak kahramanlardandır. Yaşamı, mücadelesi ve direnîşi ile bugün modern gerillanın örnek aldığı bir öncü olan Komutan Egîd, 15 Ağustos Atılımı'na giden günleri, Eruh baskını, baskın sonrasını, 1984-85 kış dönemin, Newroz ve bahar atılımını kaleme aldığı yazısını sizlerle paylaşıyoruz. Özgürlük gerillasının temelini atan Egîd Yoldaş'a karşı sorumluluğumuzunu yerine getirmek adına paylaştığımız bu yazı ile Apocu militanlığın askeri çizgisinin nasıl şekillendiğine daha yakından tanık olalım.

1984'e yaklaşıyorduk. Kış pek fena geçmemiş ve bu yüzden biraz daha açılarak ülkenin iç bölgelerine kadar uzanma olanağına kavuşmuştuk. Bir grup arkadaşla durum değerlendirmesi yaparak batıya doğru ilerlemeye başladık. Batıya doğru ilerledikçe, karla kaplı engin dağları da geride bırakıyor, yağmurlarla karşılaşılıyordu. Dicle'ye yaklaşıyorduk artık. Uygarlık suyu durgun ve masmavi akıyordu. Kıyısında duvar gibi yükselen yumuşak kayalıkta oyulan mağaralarda köy ve şehirler inşa edilmiş, Diyarbakır'dan Musul'a kadar kervan sallarını taşımış, çevrelerdeki verimli toprakları sulamıştı. İlk insan soyunun ve medeniyetin doğuş beşiği olan bu alan, Dicle ile Botan suyunun oluşturduğu doğal sınır içinde kalıyordu. Bu alan sömürgeciliğin nüfuzundan korunmuş, doğal ulusal değerler bu çember içinde ayakta kalmıştı. Batı ile doğuyu, dağ ile ovayı birbirinden ayıran sınırlar, direnîş ve teslimiyetin de sınırları olmuştu.

Suların berisinde bir süre beklememiz gerekiyordu. Bu ara çadırlarda yaşayan göçer ailelerden birisine uğradık. Hayvanlarıyla birlikte sarnık suyunu içiyor, o sudan yemek yapıyor, onunla yıkanıyorlardı. Köyler dışında dağda su bulunmuyordu. Bu sular ve sürekli yenilen yağsız peynirden olacak ki, yöredeki arkadaşlarda can kalmamış gibiydi. Renkleri sararmış, bir hayli zayıflamışlardı. Ama moralleri bozulmamış, dinç duruyorlardı. Halkla ilişkileri de çok iyiydi. Onların güvenini kazanmışlardı. Buna örnek olabilecek bir olayı da burada anlatmak yerinde olacaktır. Yörede halkın sevgi ve saygısını kazanan ve 1984 Eylül'ünde hainler tarafından kalleşçe vurularak şehit düşen Kerim Baytar-Cemil arkadaş, bir gün dağda yürürken, arkadan birkaç göçer kadın gelip kendisine yetişiyorlar. Arkadaş yol vermek isteyince onlar, 'Yok beraber yürü yelim, eskiden dağdaki eşkiyanın korkusundan rahat dolaşamıyorduk burarlarda. Sizler de ilk geldiğinizde doğrusu yine korktuk, yanaşmadık ama bir yıldan beri çevremizde kaldığınız halde herhangi bir kötülüğünüzü görmedik. Sizi artık kardeş ve evladımız olarak kabul ediyoruz' diyerek güvenlerini açıkça belli ediyorlar. Bu örnek de gösteriyordu ki, artık çevrede gerekli güven kazanıl-

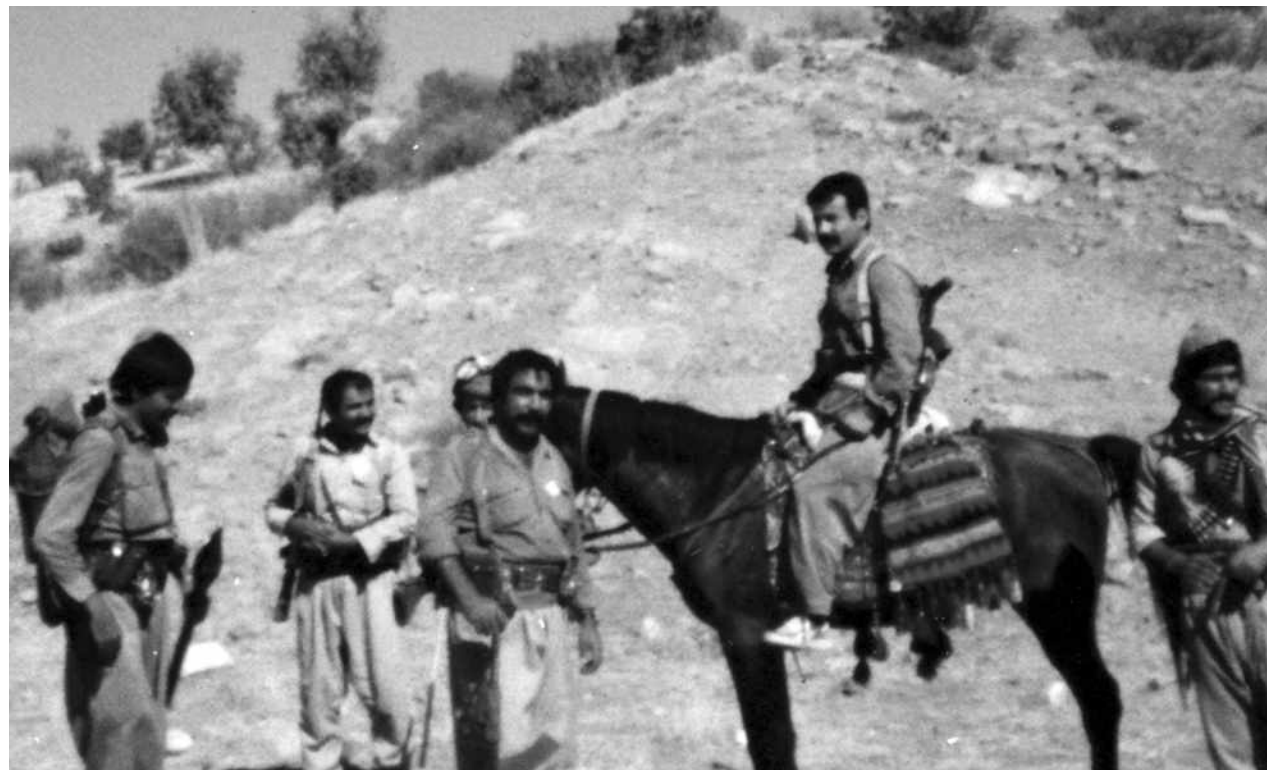
mıştı. Oturduğumuz çadırdaki evin reisliği yaşlı kadının elindeydi. Yaşlı kocası hasta yatağında oturuyor, bir şeye karışmıyordu. Kadın da bir yandan yün sararken, bir yandan da bizlerle ilgileniyor, sohbet etmeye çalışıyordu.

Orada akşama kadar kaldıktan sonra Kerim arkadaş bizi alıp sığınağa götürdü. Sığınakta da diğer arkadaşlar vardı. Kalabalık bir sayı oluşturmştuk. Kendileriyle siyasal gelişmeler üzerine biraz konuşup tartıştıktan sonra örgütsel faaliyetlerini anlattılar. Açıklamalarına göre, direnîşe hazırlık çalışmaları önemli ilerlemeler kaydetmişti. Yörenin geniş bir kesiminde destek bağları geliştirilmiş, çok sayıda savaşı adayı genç belirlenmiş, depolar halkın sunduğu yardımlarla doldurulmuş, değişik noktalarda sığınaklar yapılarak, arazi geniş ölçüde tanınmıştı. Direnîşi başlatmaya hazır ve istekliydiler. Tabii Eruh halkıyla birlikte.

Artık direnîşin zamanı geldi

Birkaç gün sonra 27 Kasım geldi. Parti'nin kuruluş gününü başka türlü kutlamak istiyorduk ama buna zaman bulamadığımız için Kerim arkadaşın da içinde bulunduğu bir grup arkadaş, küçük bir mağarada toplandık. Taş zemin üzerinde oturmuştuk. Soğuktan dizlerimizin titreyişiyle ve soğuk algınlığından sık sık öksüren bir arkadaşın konuşmamızı bastıran öksürüğüyle iki saatlik bir kutlama konuşması yaptık. Konuşmamızın en önemli hususu direnîşin kaçınılmazlığı ve artık zamanının geldiğine dikkatlerin çekilmesi oldu.

Ertesi gün, ulaştığımız alandaki arkadaşların çalışmalarına bir süre katıldıktan sonra önemli izlenim ve bazı kazanımlarla birlikte geldiğimiz yolu takip ederek geri dönmeye başladık. Hedef noktamıza çabuk ulaşmamız gerekiyordu. Kış olmasına rağmen hava koşulları engelleyici olmadı. 13 gün süren sürekli yürüyüşten sonra yerimize vardık. Kampta yeni mevsim çalışmaları için hazırlıklar başlatılmıştı. Sınırdaki tüm önlemlere rağmen geçişleri önleyemeyen düşman, bizi içerde karşılamaya hazırlanıyordu. Yol güzergâhları üzerinde önemli noktalara birlikler yerleştirilmiş, bölgesel güçler takviye edilmiş, komando birlikleri köylere çıkıp adeta silahlı propaganda yapmaya başlamıştı. Halka, 'Apoculara güvenmeyin, onların içinde çok sayıda MİT var. Apocular Kürt değil, Ermenidir, komünist din düşmanlarıdır' vb şeyler anlatarak bizi, halktan tecrit etmeye çalışıyorlardı. Ama halk, onların söylediklerine gülüp geçiyordu. Onlar bu gülüşü, kendi anlattıklarına beğeni olarak anlıyor ve köylülere işbirliği teklifinde bulunuyorlardı. Subaylar, yaptıkları toplantılarda, 'Apocular, patlamaya hazır bomba gibidirler; infilak ederlerse, bizi de sizi de havaya uçururlar' diyerek halkı tedirgin etmeye çalışmışlarsa da tüm gayretleri boşa gitmişti. Çalışmalarımız her geçen gün daha da sempatiyle karşılanıyor, yavaş yavaş destek

kaynakları açılıyordu. Sırasıyla, Uludere, Şırnak, Batman ve Silvan'da ajanlara vurulan darbeler coşku yaratmıştı. Ama halk yetinmiyor, daha da fazlasını istiyordu. Siyasi çalışma alanı oldukça genişlemişti. Gençler kendiliğinden gelip mücadeleye katılmak istiyor, bazıları kendi başına yola çıkıp eğitime alınmaları talebinde bulunuyorlardı.

Temmuz 1984'ün sonlarında, sorumlu bir arkadaş, beraberindeki kalabalık grupla bölgemize geldi. Geliş tarzlarından, önemli kararlar getirdiklerini sezinlemiştik. Geç saatlere doğru grubu bir araya topladığımızda sayımızın hayli kabarık olduğu görüldü. Köylüler de böyle bir grupla ilk kez karşılaştıklarından şaşırılmışlardı. Onlarda bir şeylerin olacağını tahmin etmiş, birbirlerine, bu 'sefer tamam' diyorlardı. Geceyi geçireceğimiz ormana çekilip birkaç grup halinde alana yerleştik.

Dört yıldan beri hazırlıklarını yaptığımız gün nihayet gelmişti

Sabah sorumlu arkadaşla bir kenara çekildik ve ben merakla konuşmasını bekledim. Arkadaşın konuşmasını dinledikten sonra yanılmadığım ortaya çıktı. Birkaç bölgede aynı günde başlanılacak eylemlerle HRK'nin kuruluşu ilan edilecekti. İşte dört yıldan beri, birçok ülke ve sınırları dolaşarak, içerde uzun zamandan beri hazırlıklarını yaptığımız gün nihayet gelmişti, içimde bir rahatlama hissettim ve cevap olarak ağızdan çıkan ilk şey şu oldu: 'İyi ama çok geç bu, daha erken de olabilirdi.' Her şeye rağmen bizleri çok sevindiren bir haberi bu. İçimden hemen tüm arkadaşlara bunu ilan etmek geliyordu ama bu olmazdı. Arkadaşlar ancak 15 Ağustos'tan birkaç gün evvel duyulduklarını biliyorlardı. Çünkü; kural bunu gerektiriyordu.

Yeni döneme ilişkin de oldukça kapsamlı bir örgütsel plan vardı. Hızla komiteleşmeye gidilecek, kitleleri çeşitli bi-

çimlerde içine alabilecek örgütler geliştirilecekti. Bu aynı zamanda Ulusal Kurtuluş Cephesinin tabandan başlayarak, örgütlenilmesi demekti. Ardından da cephenin ilanı gelecekti. Bu sayede geniş çevrelere biçim vermekte çektiğimiz zorluk aşılmış olacaktı. Köylülerin bize dayattıkları iki konu; birlik ve askeri güç sorunları artık çözümleniyordu.

HRK'nin kuruluşunun halka ilan edileceği yeri henüz arkadaşlara açıklamamıştık

Son hazırlıkları da tamamladıktan sonra, 14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliği adını alacak olan birliğimizi toplayıp kuruluşu bir bildiri okuyarak duyurduk. Ardından kararı bize ulaştıran arkadaşın, dönemin özelliği ve görevleri üzerine yaptığı konuşmayı dinledikten sonra, birliğin sorumlusu olarak Silahlı Propaganda Yönetmeliğini okudum. Bu yönetmelik uyarınca herkese hazır olup olmadığı soruldu ve hazır olan el kaldırsın der demez, bir anda tüm eller şimşek hızıyla yukarı kalktı. Hazır olmayan yoktu. Öyleyse yönetmelikteki devrim andını hep birlikte okuyalım dedim ve o anda havaya kalkık sıkı yumrukların eşliğinde dağları çınlatan gür bir ses dalgası yankılanmaya başladı. Talimatlar da okunduktan sonra herşey tamamlanmıştı. Birliğin ismi, bileşimi, hareket alanı, hedefler, programı, iç işleyişi ve çalışma tarzı konularına tam bir açıklık getirilmişti. Elimizde bol sayılacak malzeme ve iki ağır silahımız vardı. Harekete geçmeye hazır durumdaydık. HRK'nin kuruluşunun halka ilan edileceği yeri henüz arkadaşlara açıklamamıştık. 13 Ağustos'ta eylem alanımızın son keşfini tamamlamış olarak, birliğin yanına döndük. Yönetim birimi olarak bir tarafa çekilip, eylem planını çizdik. Plan fena sayılmazdı. Bütün ihtimaller hesaba alınmış, hiçbir nokta belirsiz bırakılmamıştı. Eylem mutlaka başarıyla sonuçlanmalıydı. Çünkü ilk ve tarihi bir eylem olacaktı.

Planı oluştururken, Lenin'in "kumaşı kesmeden önce yedi kez ölçün" sözünü hatırla tutuyorduk. Plana son şeklini verdikten sonra, geniş ve düz bir saha üzerinde eylem alanının maketini yaptık. Birliği bu alana götürdüğümüzde, hedefi açıkladık. Eylemin amacı, önemi ve hedefin özellikleri hakkında verilen bilgilerden sonra plan açıklanıp tartışmaya sunuldu. Sonuçta, oybirliğiyle kabul edildi. Birkaç kez yapılan provadan sonra akşam saatlerinde yola çıktık. El koyacağımız düşman silah ve araçları ile yiyecek erzacağımızı taşımak için yanımıza birkaç tane de katır aldık. Uzun süre dış dünyayla bağlarımızın kopacağı ihtimalini de dikkate alarak tasarruflı olmamız gerektiği sonucunda birleşmiştik. Günde yarım ya da çeyrek ekmekle idare etmeliydik.

Eruh'u göstererek 'işte hedefimiz' dedim

On saatlik yürüyüş ardından sabaha doğru, önceden saptadığımız noktaya ulaştık. Uygun mevzilenişe geçerek uyumaya çalıştık ama esen soğuk rüzgar uyumamıza fırsat vermiyordu. Gün açıldıktan sonra 3 km uzağımızda bulunan Eruh'u göstererek, 'işte hedefimiz' dedim. Dürbünle her arkadaş alanı daha iyi tanımaya çalıştı. Ve bize çok uzun gelen bir gün ardından akşama toplandık. İlk etapta yolları ve telefon hatlarını kesecek gruplar belirlenen yerlere gönderildiler. Karanlık çokünce birliğin ana mevcudiyeti görev kollarına göre düzenlenmiş bir yürüyüşle şehire doğru inmeye başladı. Kısa bir süre sonra artık şehrin sokaklarına dalmıştık. Çift sıra halinde arka arkaya dizilen sayımız, sokağı doldurmuştu. Düşman bölüğüne 100 metre kala bir araba çıktı ortaya. Fakat hızla mevziye yattığımız için bizi fark etmedi. Ciddi bir aksilikle karşılaşmamamız büyük bir şanstı. Kısa bir ilerlemeden sonra seri bir şekilde üç kola ayrılarak, planımızdaki hedeflere doğru hızla ilerledik.

Bölük binası, subay gazinosu, kahvehaneler, banka ve camiye bir anda ulaşmıştık. Açılan ilk ateşle bölüğün kapısındaki nöbetçi etkisizleştirilmiş, ardından bölüğün üst katlarını hedef alan RPG 7 ateşi ve onun ardından gazinoya dalış, kısa saniye aralıklarıyla başlamıştı. Seri kurşun ve bomba atışları içinde bir anda iki katlı askeri bina ele geçirilmişti. Gazino tarafından açılan düşman ateşi, bölüğün kapısından içeriye girmekte olan bir arkadaşı parmağından yaraladı. Fakat düşman ateşi derhal bastırıldı. Bu esnada açılan ateşle, arzumuz dışında bölük komutanının iki çocuğu hafif yaralanmışlardı. Kendilerinden özür dilendi ve anneleriyle birlikte ateş hattından uzaklaştırılıp, hastaneye gönderildiler.

Bölüğün işgalinden sonra esir alınan askerler bölüğün avlusuna toplatıldı ve HRK'nin amaçları kendilerine anlatıldı. Erlerin bir kısmı sevinç içindeydi. "Bizi de kurtardınız hemşerim" diyenler de oldu. Bize katılmak isteyen erleri almak istemedik.

Diğer yandan cami hoparlöründen T. arkadaş gür sesiyle HRK kuruluş bildirisini okuyordu. Heyecandan kendisini tutamamış olacak ki, ara-sıra şiir dizelerini de bildirinin içine katıyordu. Bu ara bölük deposu açılmış, arkadaşlar ele geçirilen asker silahlarını ve cephaneyi dışarıya yığıyorlardı. Bölükte biraz inceleme yaptıktan sonra arkadaşların kontrol altında tuttukları kahvelerden birisine uğradım. Köylü arkadaşın biri, halkı kumar oynadıkları için eleştiriyordu. Bu kaba ve yersiz bir davranış olduğu için müdahale edip özür diledik ve rahat olmalarını, kendileri için savaştığımızı söyledik. Bunun üzerine kahvehanedekiler topluca yerlerinden kalkıp kucaklaşmak istediler. Sigara, çay, su ikramında bulundular. Bir bardak sularını içip, amaçlarımızı açıkladıktan sonra cezaevini açalım mı diye bir soru yönelttiğimizde hep beraber "haydi" dediler. Diğer kahvehanelerde ise, "Bijî PKK, Bijî Serok Apo" sloganları ortalığı çınlatıyordu.

Kahvehanelerde bildiri dağıtımı ve pankartların asımı tamamlandıktan sonra, bölük çevresinde alınan güvenlik kordonu içinde tüm görev kolları, verilen işaret üzerine bir araya geldi ve sonuçlar alınıp kontrol sağlandı. Herhangi bir kaybımız yoktu. Düşmandan 1 ölü, 6 yaralı vardı. Yaralı arkadaşın ilk bakımını doktorumuz yapmıştı. Zaten yarası önemsizdi. Ele geçirilen düşman silah ve araçları epey fazlaydı. Katırlarla taşımak güçtü. Yükü ancak bir kamyon taşıyabilirdi. YSE'ye ait bir kamyonu alıp yüklemeye başladık. Bu arada geride kalanları da tahrip ettik. Atatürk büstü dağıtıldı. Gazino, iki televizyon, komutana ait taksi, cemse, hükümet binası, banka ve postahane ateşe verildi. Ancak bunların yeterince tutuşmadığını sonradan anladık.

Şehri birkaç saat elde tutuktan sonra bırakmıştık. Artık dağın dibinde arabadan boşalttığımız yükleri taşıma sorunuyla karşı karşıyaydık. Üç katır yükü yanında her arkadaş kendi silahıyla birlikte üç silah taşıyordu. Buna rağmen, el konulan silah ve eşyaların bir kısmını orada bırakmıştık.

Bir tek eksiğimiz vardı: Su

Ağır yük bizi oldukça hantallaştırıyordu. Emniyetli arazi noktasına vardığımızda sabah olmak üzereydi. Yerimiz, son derece muazzamdı. Düşmanla her türlü savaşı yürütebilirdik burada. Ama bir tek eksiğimiz vardı: Su. Olan suyumuz daha sabahın beşinde tükenmişti. El koyduğumuz silah ve araçların sayısı ve tasnifini yaptık. 60 büyük silah, 9 ta-

banca, 4.000 mermi, büyük telsiz, radyo, daktilo, su mataraları, kasaturalar, elektronik ışıldak ve daha birçok ufak malzeme ele geçirmiştik.

Helikopterler ve jet uçaklarının üzerimizde sık sık uçuşları bizi yerimizden kımıldatmadı. Onları pek umursamıyorduk çünkü, yapabilecekleri bir şey yoktu. Bizi görmeleri olanaksızdı. Ateşlerinden de korunabiliydik. Çünkü; dağlarımız buna elverişliydi.

Akşam tekrar yola çıkmak üzere hazırlıklara başladık. Acil olarak suya ve rehber ihtiyacımız vardı. Bir süre sonra susuzluktan dolayı, hepimizde yürüme takati hayli azalmıştı. Susuz olduğumuzdan yemek de yiyemiyorduk. Mola verdiğimiz yerde araziye keşfetmemiz ve haritamızın da yardımıyla yakınımızda bir köyün var olduğunu tespit ettik. Yokuşu zorbela çıktıktan sonra köye yaklaşmıştık. Ancak daha önce ilişkilerimiz olmadığından oraya gitmeyi uygun bulmadık. Birkaç arkadaş su ve rehber bulmaları için köye gönderip beklemeye başladık. Döndüklerinde bol su ve iki de rehber getirmişlerdi. Suyumuzu içtikten sonra biraz dinlendik. Köylüler eylemin haberini almışlar, şaşkınlıkla dolu bir sevinç taşıyorlardı. Ele geçirilen düşman silahları ve araçlar gözlerini kamaştırıyordu. Bizimle biraz yürüdüktan sonra onları geri gönderdik. Çünkü; harmanlarını bırakıp gelmişlerdi.

Düzgün patikada bir saat kadar yol aldıktan sonra, şafak sökmek üzere olduğundan, gündüzü geçirmek için uygun bulduğumuz bir yere konakladık. Herkese bir bardak su ile yarım ekmek verildi. O gün oldukça sakin geçti. Fakat öğleden sonra hayvanlarımızı fark eden bir kadın ve iki genç yanımıza geldiler. Birlikte iki galon da su getirmişlerdi. Nöbetçilerimizin yanına geldiklerinde, köylerini asker bastığını, işkence yaptıklarını ve bu yöne de gelebileceklerini anlatmışlardı. Onları teskin etmeye çalıştığımızda, buna ihtiyaçları olmadığını anladık. Onlar, daha çok bizim için endişeleniyorlardı. Helikopterlerin dolaşmaya başlamasıyla, kadın yerini değiştirip emniyete aldıktan sonra konuşmasına devam etti. Çok iyi yaptığımızı söylüyordu. Biraz daha konuştuktan sonra bize daha çok yiyecek ve su getirmek için geri döndüler. Akşam çökmek üzereyken aşağı-

mızdan geçen patikadan kalabalık bir askeri birliğin bize doğru geldiğini gördüm. Arka arkaya dizilmiş, iz sürüyorlardı. Bunun üzerine çatışma pozisyonuna geçerek mevzilendik. Yanımızdan giden köylülerden bilgi almaya çalışıyorlardı. Fakat bilgi alamamış olacaktı ki, yönlerini değiştirip, bizim de gideceğimiz köye doğru yola devam ettiler. Biz onlardan önce köye varmak istiyorduk çünkü, köy boğazda kurulmuş bir geçit noktasıydı. Kim orayı önce tutarsa, diğerini geçemezdi. Onlar patikada yürüdükleri için geçide bizden önce ulaştılar.

Köye yaklaştığımızda öncülerimiz köyde asker olduğunu bildirdiler. Karşılaştığımız bazı köylülerin yardımıyla vadiyi keskin yamaçtan aşarak tehlike alanını geride bıraktık. Emin bir yere ulaştığımızda yine sabah oluyordu. Yerimiz hazırladıktan sonra kısa bir top-

lantı yaptık. Gevşemeye başlayan hareket düzenine ve düşman takibini kırmak için yeni çatışmalara hazırlıklı olunması gerektiğine dikkat çekildi.

Akşama doğru son ekmek kırıntılarını da bitirmiştik. Biraz yürüdüktan sonra gözlerimiz karmaya başladı. Dizlerimiz titriyor, vücudumuz enerjisini tüketiyordu. Buna rağmen kendimizi zorlayarak yola devam ettik. Kısa süre sonra birkaç yayla çadırı ile karşılaştık. Kendilerini tanıdığımız için yanlarına gittik. Bizi neşe ile karşıladılar. Kadını ve erkeğiyle işe koyulup, bizi doyaya yedirip içirdiler. Kendilerinden ayrıldığımızda artık eski takatsizliğimiz yoktu. Yüksek dağ büyük bir hızla aşıyorduk. Birkaç saat sonra gizli siyasi üs diyebileceğimiz alanımızın üzerinde yükselen dağın başına gelmiştik. Adeta kanat açarcasına hızla aşağıya doğru inmeye başladık. Ormana

vardığımızda da şafak sökmüştü. O günü köylülerle neşe içinde geçirdik. Üs alanımızı avucumuzun içi gibi biliyorduk ve tanımadığımız tek insan dahi yoktu. Bu nedenle kendimizi kalede gibi hissediyorduk. Üs halkında bayram sevinci vardı. Bizi yiyeceğe boğdular. Kaybettığımız enerjiyi almaya başlamıştık. Gizli askeri üsse vardığımızda, eylemin değerlendirilmesi ile ilgili bir toplantı yapıp, başarı ve eksikliklerimizi ele aldık. Kazanımlarımızın korunması için siyasal ve askeri faaliyetlerin olduğu aşamanın üstüne çıkarılması gerekiyordu. Eylemin önemli siyasal sonuçlar yaratacağı ortada idi. Birlik üyelerinin hepsi, tüm konularda görüş birliğindeydi. Değerlendirme ve sonuç raporunu hazırlamak üzere toplantıya son verildi ve yeni eylemlere hazırlanmak için dinlenme, eğitim ve keşif çalışmalarına başlandı.

Düşmanın 'askeri dehası' ve 'muazzam tekniği' bir işe yaramamıştı

Düşman, eylemlerden sonra gelip halkın ayağına kapanıyordu: 'Devletimize yazıktır, günahıdır, yapmayın, size yol, su, elektrik getireceğiz, din kardeşiyiz' diyordu. Köylülerden, düşmanın bu durumunu dinlediğimizde, aklımıza eskiden parlamento siyasetçilerinin seçim kürsüsündeki konuşmaları geliyordu. Şaşaalı 'büyük Türk ordusu' zavallı politikacıların durumuna düşecek kadar küçülmüştü. Onların bu zavallılığı halkın dilinde alay konusu olmuştu. 'Tokat yiyince uslandı, kardeş olduğumuzu anladı' diyorlardı. Düşman, kaybettiği prestijini yeniden kazanmak için dağ komandolarını getirip halka saldırtmaya başlamıştı.

Operasyon birlikleri, en az 20 adet helikopter filoları ile bir alandaki tüm köylere aynı anda indirim yapıyor, fakat kısa süre içinde tekrar belli merkezlerde toplanıp gizli operasyona geçiyorlardı. O kadar hantal ve gürültülü idiler ki, gelişlerini çok önceden fark etmemek mümkün değildi. Bu tarzda defalarca yapılan toplan-dağıl manevraları sonuçsuz kaldı ve yıpranmalarından başka bir işe yaramadı. Bunu bazı sömürgeci komutanlar çok iyi ifade ediyorlardı. Örneğin; bir binbaşı, köylülerin huzurunda şunları söylemişti: 'Karşımızda bir ordu olmuş olsaydı, bir günde ya biz ya o yok olup giderdi. Ama bunlar (partizanlar) bizi ansızın vurup gidiyorlar ve peşlerine düşmek istersek, onların iki-üç saatte aldıkları yolu, biz ancak on saatte alıyoruz.' Evet, komutan doğru söylüyordu. Düzenli burjuva ordusunun temel zaafına parmak basıyordu. Yine, bu koşullarda yaşam acizliğine düşen diğer bir subay, dayandığı sopanın yardımıyla köye zorbela yetiştğinde, 'Nerde bu Apocular, çıkıp bir kurşun saksınlar da, beni bu azaptan kurtarsınlar' diye seslenmişti.

Newroz 1985, halkımızın umutlarının tazelandığı gün olarak tarihe kaydediliyor

Prestijlerini kurtarmak için halka silah dağıtma kararı aldılar. Ama halkın cevabı olumsuzdu. 'Kendisini koruyamayan bir devleti koruyamayız' diyorlardı. 'Bize vereceğiniz silahlar da birkaç gün içinde Apocuların eline geçecek' diyerek, onları çıkmaza sokuyordu. Halka silah dağıtmaktan vazgeçen sömürgeciler, uçak ve helikopter uçuşlarını da azalttılar. Bütün kandırma ve gönül alma oyunlarından vazgeçen düşman, ev yakmaktan açık işkenceye kadar ve hatta adam öldürmeye kadar vardığı baskı uygulamalarından da

hiçbir yarar sağlayamamıştı. Bütün 'askeri dehası' ve 'muazzam tekniği' bir işe yaramamıştı.

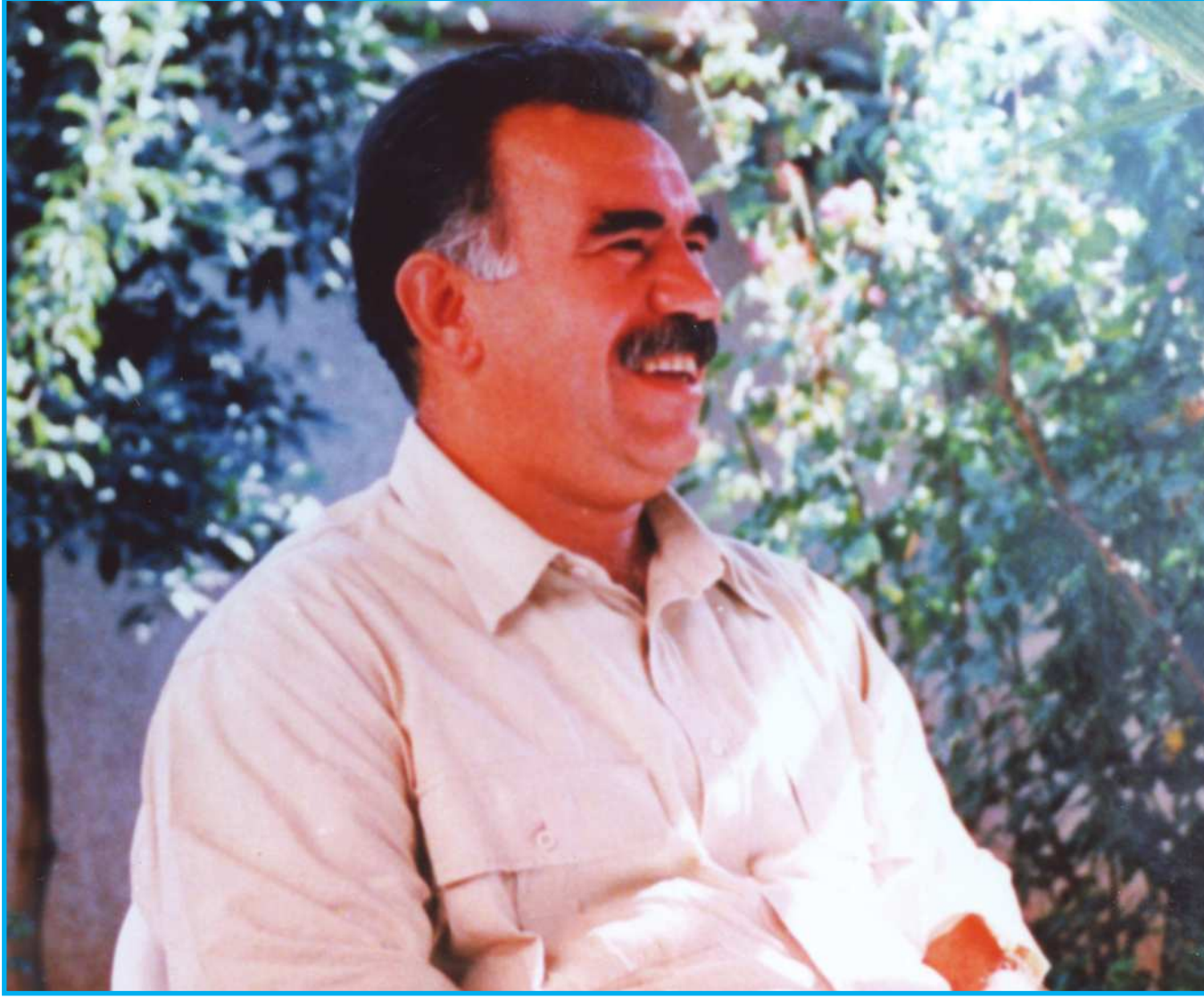
Yine, kendilerini emniyette hissettikleri taburlarına da birkaç kurşun sıkılınca, buradaki huzurları da kaçmış ve sabahlara kadar havai ışıldaklarla etrafı aydınlatır olmuşlardır. Halk, düşmanın zaafını ve çaresizliğini gördükçe, yanılğılardan sıyrılmaya başlıyordu. Düşmandan bu kadarını da beklemiyorlardı aslında. Kendilerini artık daha büyük saldırıların maddi ve psikolojik ihtiyaçlarını karşılamaya hazırlıyorlar, cesaretlerini pekiştiriyorlardı. Umut yeşermişti artık ama henüz endişe de vardı. Kış yaklaşıyordu. Halk bu alanlarda kışın zorluğunu, bildiği için tedirgin oluyordu. Bazen kar, meşe ağaçlarının boyunu aşırıyordu. Çiğ ve tipi fırtınası her yıl mutlaka can alıyordu. Bizden de Abdülaziz Kanat Yoldaşın ölümüne bir çiğ olayı sebep olmuştu. Biz de birkaç yıldır bu koşulları yaşadığımızdan, zorluklarını biliyorduk. Arkadaşlarımızın çoğu kış eğitimi ve sınavlarını Bimzort Vadisinde yaptıklarından kış koşullarına alışkındılar. Bahsedilen vadi öyle bir yer ki, kurbansız yıl geçmemektedir. Yörede kış koşullarında, 'Arda kalan dona kalır' diye bir söz vardı. Ama arkadaşlarımız bu sözü değiştirerek, 'Arda kalan dona kalmaz, kurtarılır' yaptılar. Kafiye halinde yapılan yolculuklarda geride kalanın beklenmediğini yöre halkı çok iyi biliyordu. Arkadaşlarımız, bu tür yolculuklarda kendi gruplarından geriye kalanları kurtardıkları gibi, başka gruplardan geride kalanları da kurtarıyorlardı. O yola gitmeden önce, 'Karkerler' ile yolculuk yapın tavsiyeleri artık sık sık duyulur olmuştu. Yüzyıllardan beri bu iklimi yaşayanlar, birçoğu kar görmemiş, sıcak iklimden gelen bu insanların dayanıklılıkları karşısında şaşırıyorlardı. Onlara olağanüstü bir güçmüş gibi geliyordu. Burada iradenin yüksek gücü de kanıtlanmıştı. Bunu yakından gören Bimzort köylüleri, işte bizi kurtaracak irade ve sahipleri demekteydiler.

Düşman artık umudunu kışa bağlamış, ondan medet bekliyordu. Kış yaklaştıkça sevinçleri artıyor, gittikleri her köyde 'sizinle yakında görüşürüz' diyerek tehditler savuruyorlardı. Ve kış başladı. Hem de son 50 yılın en ağır kışıydı bu. Karşılıklı iki umudun çatıştığı bir dönem yaşanıyor. Düşman varlığını ezmek, bahara adım attırmamak umudunda. Fakat, ezilen onun umudu oldu. Biz ise diriliyoruz ulus olarak yeniden.

Newroz 1985, halkımızın umutlarının tazelandığı gün olarak tarihe kaydediliyor. Çünkü; bugün halkın büyüyen iradi gücünün soyluluğu ve buna öncülük edenlerin görevlerinin tarihiliğiyle Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı yapılıyor. Düşkünüğün aşıldığı, yüceleşme ve soylu umutların doruğa çıktığı bir gündür 1985 Newroz'u. Ve yeniden bayram olacaktır halkımız için. Çünkü; kaybedilen her şeyi kazanma yoluna giriyoruz, zorla alınan bütün insani, toplumsal, ulusal değerleri tekrar kazanma var. Bugünden itibaren ve bize cehennem ettirilmek istenen kişi, yüce kazanımları getirecek bir dönemi başlatmanın hazırlık süreci olarak geçirdiğimiz için sonsuz bir rahatlık içinde atlatıyoruz.

1985'i, Newroz'la birlikte, halkımızın umutlarının son derece canlandığı bir yıl olarak karşılıyoruz. Halkımız, tüm güç ve olanaklarını kullanarak bunu bir direniş haline getirmenin sevincini yaşıyor. Partimizin yüce çabaları, sarf edilen emek ve şehit kanları boşa akmamıştır. Tüm bunların etrafında sıkı sıkıya kenetleniyoruz ve hiçbir gerici-faşist güç, kazanımlarımızı elimizden alamayacaktır.

Rêber Apo'nun 'Sosyal Devrim ve Yeni Yaşam' kitabından derlenmiştir

**Kadınla yaşam güzeldir;
ama özgür kadınla,
savaşan kadınla,
kendini bu temelde
yaratan kadınla
yaşam
çok daha değerlidir.
Erkeklerin de
buna saygısı olmalıdır.
Çünkü; onların da
yaşamı
kazanmaları ancak
özgür kadınla olabilir.**

Kadını kazanmak yaşamı kazanmaktır

Kadın boyutundaki inceleme tarzının oldukça yetersiz kaldığını görerek, bazı sorunlara dokunmanın yararlı olacağına inanıyorum. Kürdistan'da ve Türkiye'deki kadın gerçekliği birbirine hayli benziyor. Bütün çabalara rağmen kadın devrim seline ve özgürlük kalkışmasına sınırlı katılım gösteriyor. Bu konuda gelişmeler var. Fakat günlük çabaları geliştiremezsek, düşman özel savaşla kadını boğuntuya getirebilir. Sizin için özgürlük ne anlama geliyor? Özgürlüğe devam edebilecek misiniz? Bunlar bizi daha da düşündürüyor. Tam istediğimiz gibi olmasa da, halkı çizginin etkisi altına soktuk. İsteddiğimiz gibi yürütme de, parti öncülüğü görevinin başında olmaktan başka çaresinin olmadığını biliyor. Kadının gerçeğindeki bütün oyunlara ve düşkünlüklere rağmen, yüzyıllardan beri köleleştirilmiş olan kadını özgürlük ufkuna çekti. Kadın şimdi eskiye kıyasla hem nitelik hem de nicelik olarak çözümlenmeye daha yakındır. Yöntemlerimiz geneldeki özgürlük kalkışmasını geliştiriyor. Bunun yanında muazzam tutuculuklar da görülmekte, hatta provokasyonlar gelişmektedir. Kürdistan gerçeği üzerinde hem gözlem gücü hem de pratik dönüştürme tecrübesi en geniş olan bir kişi olarak bunu yadırgamamakla birlikte, çözüm yalnız benim çabamla olacak gibi de değildir. Bu konuda iyi niyet de yetmiyor.

**Bir bireyde cinsi ve toplumu
çözümlenmek yabana atılır bir
yöntem değildir**

Devrim; hırs, öfke, yaklaşım keskinliği, yeterli çaba ve alt üst oluşla birlikte, düzene ve bütün bunlara komple karşılık vermeyi ustaca bilmek demektir. Acaba hepsini bir arada ne kadar temsil edebilirsiniz? Tek boyutlu ve tek yönlü niteliklerle devrim güçlendirilemez. Ancak duygu kadar düşünce, teori kadar pratik çok yerinde ve yeterli olduğunda devrimde rol oynanabilir. Yaşam felsefenizi iyi bilemiyorum. Tutku ve ilgi dünyanız, özgürlük düzeyiniz benim için fazla bilinmiyor. Bu doğaldır, tek tek inceleme imkânı yoktur, zaten incelenmez de. Yine de birey çözümlenmesine yüksek değer

biçmek, özellikle PKK deneyiminde büyük önem taşıyor. Bir bireyde cinsi ve toplumu çözümlenmek yabana atılır bir yöntem değildir. Toplumun çözümlenmesi bireyi de anlamaya götürür. Şimdiye kadarki klasikler daha çok toplumsal ve ulusal düzeyleri inceliyor, bireysel düzeyi incelemeyi ise edebiyata bırakıyorlar. Ama biz sadece edebiyatla da yetinmeyiz. Toplumsal çözümlenmeyle bireysel çözümlenme, siyasal düzeyde bir partinin temel yaklaşım yöntemi olursa, daha fazla sonuç alacağını sanıyorum. PKK'nin böylesine önde gelen bir özelliği var. Hatta PKK bu konuda en ileride bir parti olarak da değerlendirilebilir. Uluslararası çapta da bu böyledir. Dolayısıyla birey çözümlenmesini yadırgamamak gerekiyor. Çözümlenmelere en çok kadınlar muhtaçtır. Kadınlık olayı en kördüğüm olmuş olaylardan birisidir. Acaba verili yapınızı ne kadar kabul etmeliyiz, bunu ne kadar aşmalıyız? Şüphesiz toplumun şiddetli etkisi altında oluşmuş bir bireysel dönüşüm söz konusudur. Bu şekillenmeye ne kadar güvenebiliriz? Kimin için şekillenme, kimin için yaşam, kimin için kişilik oluşumu gerektiğini anlamadan yaşama devrimci tarzda yer vermek yanılgıları, yetersizlikleri ve hatta yanlışlıkları oldukça içerir. Zaten ortaya çıkan örnekler bunun pek de öyle kolay olmadığını gösteriyor. Sizleri verili ilişkiler içinde bırakmam halinde devrime yararlı olacağınızı sanmıyorum. Hatta tutku, duygu ve düşünce dünyanıza göre sizi biraz özgür bıraksam, yine bunun da fazla sonuç alacağını sanmıyorum. Kendiniz de hayatta fazla etkili olmadığınızı biliyorsunuz. Hatta nefes bile alamıyorsunuz. Kadın kişiliğindeki cesaretsizlik ve çözümsüzlük ileri düzeydedir. Kendilerini yaşayanlar değil, başkaları için yaşayanlar kategorisini teşkil ediyorsunuz. Başkalarına göre yapılan bir işle, toplumun -ki bu, erkek egemenlikli bir toplumdur- istemlerine, tutkularına, egemenlik anlayışlarına ve despotizmine göre şekillenmişsiniz. Bunun zıt kutbu şudur: Tepki duyduğunda veya karşı çıktığında, "Evden kaçtı, aşırı baskıdan dolayı sokağa düştü, ipini kopardı" denildiğinde, aşırı kural tanımazlık ortaya çıkıyor. Sanki doğrusu yokmuş gibi, ikisinin arasında hapsolmuş bir dünyanız var. Çoğunuzun davranışına özgürlük

ilkesi değil, bu iki ilke yön veriyor. Ne yazık ki, tüm çabalarımıza rağmen bazı kişiliklerin umulanın çok gerisinde kaldıklarını sıkça görüyoruz. Vermek istediğimiz mesajı tam alamıyorlar. Bu konuda objektif ajanlık konumunu çok iyi görmek gerekir. Genelde halkımızın objektif ajanlık durumunu, özelde kadının daha da bu duruma düşürülmesini anlamadan, güçlü çözümlenmelere ulaşmak mümkün değildir.

**Çözümlenen aslında kördüğüm
olmuş bir kader, çözümlenen bizi
bağlayan tüm zincirlerdi**

Beni bu konuda hemen düşündüren husus, inceleme tarzınızın çok yanlış ve yetersiz olduğudur. Çözümlenmeleri inceleme tarzınızı geliştirmeyişiniz yeterli sonuçlara ulaşmamanızın en önemli nedenidir. İddia şudur: Çözümlenmeler olmadan, Kürdistan'da yol alınmaz, savaş geliştirilemez, özgürlük elde edilemez. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde çözümlenen sadece bazı gerçekler değildi; çözümlenen aslında kördüğüm olmuş bir kaderdi, çözümlenen bizi bağlayan tüm zincirlerdi. Çözümlenen bir avuç Akademi mensubu da değildi; bütün bir tarih ve toplumdu. Çıkışlar da o denli güncel, kapsamlı ve sonuç alıcıydı. Özgür adımlar atmanın sahiplerisiniz.

Sizin için özgürlük nedir? Bunu epeyce düşünüp sonuca bağlaması gereken kişilersiniz. En uygunu da, mücadele ortamında bunu biraz düşünebiliyor olmanızdır. En değme film sahnelerinde bile böyle bir platform düzenlenemez. Eğer dikkatli değerlendirirseniz, hem kendi duygularınızı ve düşüncelerinizi ayaklandırabilir hem de yeniden biçimlendirmek için bunun çok uygun olduğunu kabul edersiniz. Bana yansıdığı kadarıyla en çok takıldığınız nokta, bir cins olarak yaşadığınız gerçeklerden kaynaklanan sorunlar oluyor. Bunu açıkça, net ortaya koyup sizinle tartışabilirim. Bunu bir ilke düzeyine taşıyabilirsiniz. Bundan sıkılmanın, bunu salt bir ahlaki sorun olarak ele almanın da hiçbir anlamı yoktur. O ahlaki dediğiniz ilke, aslında feodal ahlakıdır. Onun içinde kir, çıkar, mal-mülk olma ve en çok da sizin kaybetmeniz söz konusudur. Olan yine size

oluyor. Mevcut ahlaki örtü altında kaybeden, genelde ezilen halklar ve ezilen cinstir. Ömür boyu acısını ve sıkıntısını yaşadıkten sonra aklın başa gelmesi bir işe yaramaz. Sorun bizim kurtuluşçu tarzla yaklaşp yalnız kendimiz için değil, toplumun ve cinsin kurtuluşuna bir çıkış yaptırmaktır. Cins özgürlüğünün şüphesiz sınıfsallık, toplumsallık ve siyasallıkla bağlantısı çok iyi kurulmaya çalışılmıştır.

Kürdistan somutu söz konusu olduğunda, aile ve toplum, aile ve siyaset ilişkisini dünya çapında en iyi ve en güçlü bizim ortaya koyduğumuz kanısındayım. Yine aile içinde kadının konumu çok iyi açılmıştır. Kadın denilen olayın ne olduğu ve nasıl yaklaşım içinde tutulduğu oldukça bilimsel konulmuştur. Bu konuda değerli dostumuz İsmail Beşikçi bile, "Apo'nun sosyolojik yönünü de dikkate almak gerekir. Sosyoloji bir bilimdir, bu konudaki katkılarını da görmek gerekir" diyor. Benim böyle bir niyetim olmasa bile, kendisi bunu görüyor. Aslında aile ve toplum, kadın ve aile önemli sosyolojik olaylardır. Fakat Kürdistan somutu söz konusu olduğunda, bu sorunun çok önemli bir siyasal yanı da ortaya çıkıyor. Bunu da ortaya koymak gerekiyor. Dikkat edilirse, aileyi kesinlikle çözmeseydim, özgürlüğe ulaşmak şurada kalsın, belki de on dört yaşına gelmeden aile kavgalarında yok olup gitmiştim. Çocukluğumu örnek olsun diye size hatırlatayım: Önüme dağ gibi dikilen hedefler koyuyorlardı. "Bu çocuk büyüsün de ailemizin şerefi ve onuru için intikam alsın, adam vursun" diye tasarlıyorlardı. Zaman zaman buna girmemek için, büyümek istemiyordum, diyordum. Ben düşmanı nasıl öldüreceğim, gücüm yok, erken ölürüm, diye düşünüyordum. İşte o zaman siyaset yapmaya başladım. Nenem, "Bunun gözü biraz namussuzca bakıyor, aile için savaşmama tehlikesi var" diyordu. Aslında bu, akıllı bir çocuk olduğum biçiminde de yorumlanmalıdır. Eğer ailemin has evladı biçiminde yetişseydim, köyden bir adım dışarı atamazdım. Siz de çok iyi biliyorsunuz ki, bütün Kürt ailelerinde erkekler, özellikle böyle ailenin has çocuğu, has oğlu şeklinde büyütülür. Bu temelde hepsi daha olgunlaşmadan kan davalarında, aile kavgalarında, mal mülk sorunlarında,

incir çekirdeğini doldurmayan tavuk ve köpek için kavgalarda tükenip giderler. Ben bu nedenlerle bunlar için ölümüne bir çabaya girmeyeceğime karar verdim. Aileye tepki duydum. Aile ile çekişmem böyle başladı ve daha sonra devam etti. Anam ve babamla, köyle, toplumla, Türk sömürgeciliğiyle, din ve felsefeyle çelişkilerim gittikçe gelişti.

Benim bir huyum var: Kendimi aldatmam; yani bir çelişkiyle karşılaştım mı, bunalırcasına onu çözmeye çalışırım. Sonuna kadar üstüne gider ve çözerim. Mutlaka bir sonuç elde edebilirim, derim. Tanrı düşüncesi beni neredeyse öldürecek noktaya getirmişti. Sosyalizme de bu temelde çözüm için yaklaştım. Hem teorik hem de pratik olarak sosyalizm üzerinde halen çok kapsamlı duruyoruz. Cins özgürlüğü için de konumum buydu.

Bütün yaşamda kadın ortaklığı, kadınla ortak yaşam düzeni tutturulmalıdır

Çocukların hepsi çok çaresizdir. Belki siz de çocukları seversiniz veya onlara acırsınız ama bunda çok tutarlı ve ciddi olduğunuza inanmıyorum. Analar da babalar da dahil, bunda samimi olanlar, o çocukların dünyalarını kurtarmak için biraz dürüst olurlar. Çocukların hiçbir şeyleri, hiçbir geleceklere yoktur ve bunlar Kürt çocuklarıdır. Aileler de çocuklarını çok kötü severler. Ben daha çocukluğumdan beri bundan nefret ettim. O zaman bile bu çocukların geleceklere ilişkin hiçbir planları ve çareleri olmadığı halde, bu çocuklara niye sarılıyorlar diyordum ve çocuklarına sarılmaları bana timsahın gözyaşları gibi geliyordu. Bu yüzden bu yaklaşımlardan nefret ettim ve sevgi istemedim. Böyle çocuk olacağına hiç olmasın, dedim. Bu konuda bir ilkeye bağlı yaşıyorum. Çocuklar bugün beni çok sever. Nereye gitsem yanımda bir çocuk ordusu vardır. Çocukların dünyası bile beni anlamıştır. Hiç olmazsa kendileri için bir umudun yaratılmış olduğunu görebiliyorlar.

Şunun için belirtiyorum; ilgilerim çok yönlüydü. Kadın gerçekliğine de buna benzer ilgilerim vardı. Kadın gerçeğinden çekiniyordum, kadınların dünyalarından ve bu dünyanın boşluğundan korkuyordum. Kadının çaresizliğinden çekiniyordum. Dili yoktu ki bir iki söz söyleyin, eli yoktu ki bir el uzatsın! Bunu fark etmek, beni erken yaşta oldukça etkiledi. Ayrıca kadın ilişkilerinde düşmeyi görüyordum. Bir kadınla ilişki kurmanın ağır sorumluluklar getireceğini ve insanı nereye götürebileceğini erkenden gördüm. Yani ilişki kuracağıma hiç kurmasam daha iyi olur diyordum. Bu konuda oldukça ilkeli davrandım. Bu, kadını sevmediğim için değildi; tam tersine, çok küçükken bile iyi arkadaş olunması gerektiği içindi. Bunları kendimi feodal anlayışa hapsedmediğimi anlatmak için belirtiyorum. Bu konuda da eşitçe bir ilkedan yana eğilim içinde olduğumu rahatlıkla ifade edebilirim.

Bütün yaşamda kadın ortaklığı, kadınla ortak yaşam düzeni tutturulmalıdır. Çok küçük yaşta bile ister oyunda, ister üretimde, ister okulda olsun, eğilimim bu yönlüydü. Büyüdükçe bunun fazla imkân dahiline giremeyeceğini, kadının erkenden kaybolduğunu, öyle eşit ve özgür bir arkadaşlığın fazla gelişemeyeceğini, ayrıca dayatılanın da bambaşka olduğunu gördüm. Gencin başına bir kadın yığıyorlar, bununla deli olmaktan öteye gidemeyecek bir ilişki biçimi ortaya çıkıyor. Evlilik olayı beni böyle endişelendirmeye başladı. Tabii sadece kendim için endişe duymuyordum; olup biten bütün evlilikler beni endişelendiriyordu. Bu evlilikler beni hem kadınımdı hem erkekimi kaybediyoruz gibi bir duyguya götürdü.

Evlilik ilişkisinde bir savaş vermeseydik, PKK, şu andaki gerilla ve serhildan olmazdı

Yaşadığım bir deneyim vardı, bu deneyim bugün halen tartışılıyor. Siz bu tartışmalardan ne tür sonuçlar çıkarıyorsunuz? Gazetelere bakıyorum: Halen "Apo'nun kayınbabası kim? Kırk yıllık MİT ajanıyla ne işi vardı? Filan bayan ile ilişkileri neydi?" şeklinde yazıyorlar. MİT belli ki bu tür tartışmaları geliştirmek istiyor. Bu ilişki ilerde başlı başına çok işlenme özelliğindedir ve işleniyor da. Tabii üzerinde daha çok tartışılacaktır. Ben kendime güveniyordum; bu konuda doğru yaklaştığıma, halk için, tarih için en iyi sonucu çıkardığıma eminim. Bu ilişkiye kesinlikle dürüst yaklaşmışım. Amaç için eşit ve özgür tavrım çok kesindi fakat ihtiyatlıydım. Acaba sorusu da her zaman aklımın bir köşesindeydi. Bu, sadece o böyle bir aileye mensup olduğu için değil, kadının kaypaklığından dolaydı. Ne kadar dürüst, bağlı ve içten olabilir, ne kadar birlikte yaşamı temsil edebilir? Bu ilişki beni o kadar yordu ki, bir gün geldi, evden kaçmaya çalıştım. Oysa genelde kadınlar evden atılır ya da kendileri kaçarlar. Erkeklerin evlerini terk edip kaçtığını gördünüz mü? Artık ister objektif, ister subjektif bir ajanlık deyin, bu ilişki 1978'de dayanılmaz bir ilişki durumuna getirildi. Eski arkadaşlarla da o ilişki üzerine sıkça duruyorduk. Halen yaşayan bir arkadaşımız, Kemal Pir arkadaşın yaklaşımlarını bize anlatmıştı. Kemal'in, "O kadın Başkanı yanılttı, aslında bu kadını öldürmek istiyorduk fakat Başkanın bir bildiği varmış" tarzında değerlendirme yaptığını belirtiyordu. Kemal Pir bize çok bağlıydı. Bu arkadaş aslında sadece bu konuda değil, bu bağlılıkla da çok kahramanca bir direnişin sahibidir. Kendisi Kürt de değildi ama yine de en büyük direnişi sergiledi ve bana en çok bağlı olan insandı. Şunu söylemek istiyorum: Büyük bir savaş başladı. Diyebilirim ki, bu savaşı vermeseydik, PKK, şu andaki gerilla ve serhildan olmazdı. Böyle bir ilişki PKK'nin oluşumuna, serhildana ve gerillaya nasıl yol açabilir diyebilirsiniz. Ancak Önderlik çözümlemesini doğru kavarsanız, bunun böyle olduğunu anlarsınız. Kadın olayında, ister objektif ister subjektif ajanlık olsun, tüm iyi niyetime, duygusallığıma ve özelemlerime dayatılan anlayış, "Eğer benimle sağlıklı bir ilişki istiyorsan, öncelikle benim sınıf ve toplum gerçeğime boyun eğecek ve buna alet olacaksın" veya daha da ötesi, "TC'ye bağlı olacaksın" biçimindeydi. Çok ilkeli davranıyordum. Aslında bunları çok açık söylemiyordum. Tam tersine, çok muğlak, dolaylı ve zehir zemberek bir yüz ifadesiyle, diken diken yaklaşım tarzıyla, kapkara bir çehreyle, her gün değil her an sanki intikam alırcasına yaklaşımlar sergileyerek söylüyordu. Bunu abartmıyorum, olaylar ve ilişkiler düzeyi belgelenmiştir.

Bu devlete kendi tarihinin en büyük yanlıgısını ben tattırdım, en büyük darbesini ben indirdim

Bu yalnız kişisel bir olay da değildi. Önderlik çözümlemesi genelle çok yakından bağlantılıdır. Bu nedenledir ki Kemal Pir, böyle bir ilişkinin artık affedilemeyeceğini, bunun bayağı kötü bir dayatma olduğunu söylüyordu. Kaldı ki, muhabatımız da sıkça, "En değme Kürt erkeği olsa mutlaka paniğe kapılır. En azından böyle bir iki gün süren dayatmalar oldu mu ya bıcağını veya silahını çekip vurur ya da kovar. Ama senin sosyalizme bağlılığından ötürü bunu yapmayacağını biliyorum. Senin zamana peşinde olduğunu da biliyorum"

diyordu. Aslında doğru tespit ediyor. Tabii ben ilişkileri basit ve küçük ele almam. Basit ilişkileri basit çözümlemelere tabi tutmam. Tutsaydım önderlik fonksiyonuna ulaşamazdım. Normal bir erkekle olsa, sille tokat kadına girişirdi. Bense güçsüz olduğum için değil, aslında güçlü olduğum için böyle davranıyordum. Eğer o zaman tutkularıma alet olsaydım, bu defa yenilgi kaçınılmaz olurdu. Bazıları buna çözümsüzlük diyorlar. Hala bazı dostlar beni çaresiz ve zavallı gibi görüyor. Fakat aslında böyle söyleyenlerin kendileri bir hiçtir. Hiçbir çözümün ve gelişmenin sahibi değildirler. Yine gelişmeler benimle başlıyor, benimle yürüyor. Bu çaresizlikten veya çok muhtaç kalmaktan ötürü değildir. Cinsel düşkünlük içinde olmadığım gibi, bu durum benim için de çok ayıp değildi. Endişelerimin içinde yer almakla

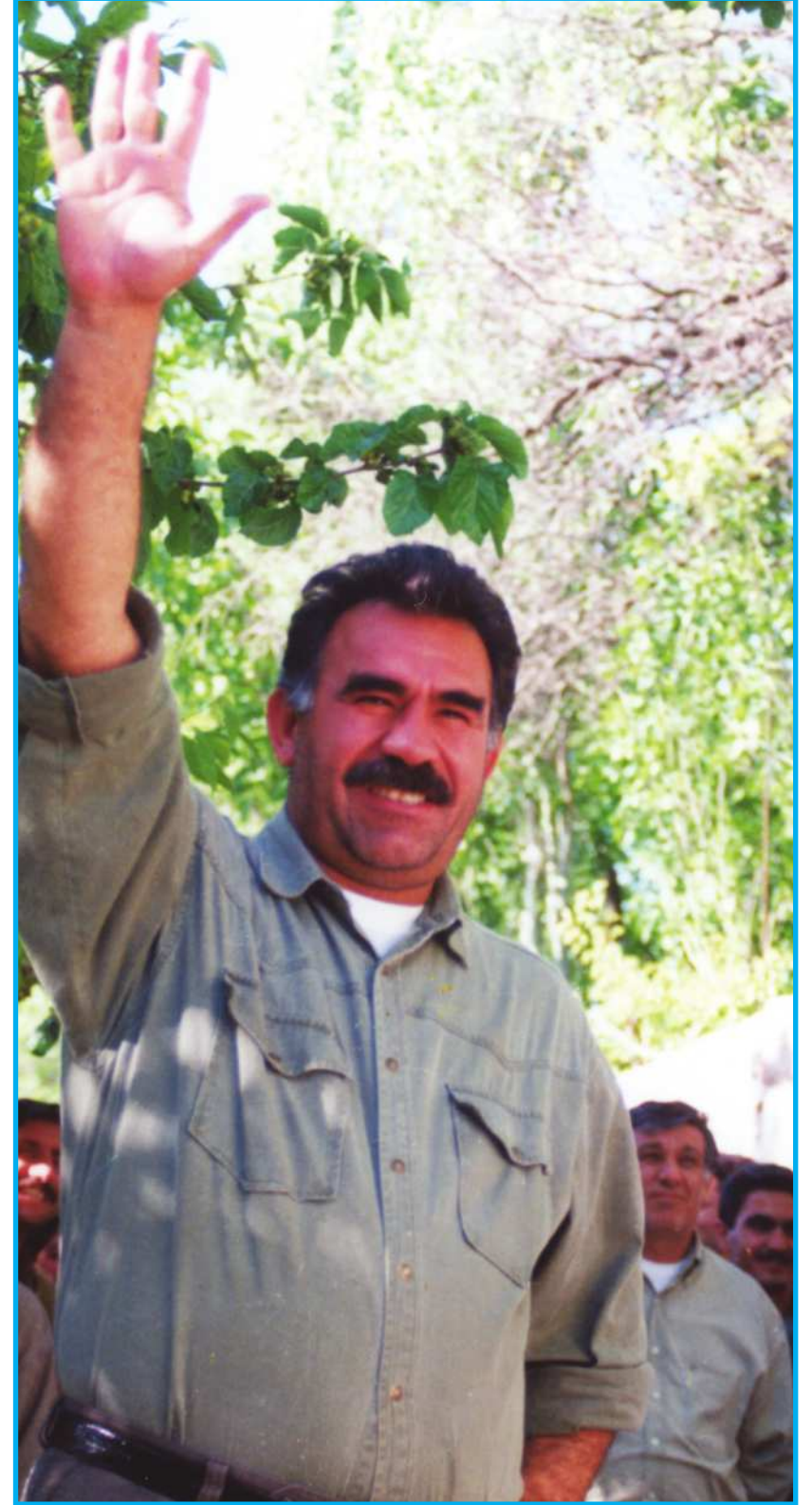
Bütün yaşamda kadın ortaklığı, kadınla ortak yaşam düzeni tutturulmalıdır. Çok küçük yaşta bile ister oyunda, ister üretimde, ister okulda olsun, eğilimim bu yönlüydü. Büyüdükçe bunun fazla imkân dahiline giremeyeceğini, kadının erkenden kaybolduğunu, öyle eşit ve özgür bir arkadaşlığın fazla gelişemeyeceğini, ayrıca dayatılanın da bambaşka olduğunu gördüm.

birlikte, bunlar belirleyici değildi. Benimle birçoğu dalga da geçebilir. Anam bile "Bir kadına söz geçiremiyor" diyecek kadar benimle dalga geçirdi. Ama ben daha çok halkımın ve partinin çıkarlarını esas aldım. Kadının ailesi, 1925'teki Kürt isyanından tutun Dersim İsyanına, 1940'lara kadar Kemalizmle işbirliği yapmış, İnönü'den belge ve mektup almış bir ailedir. Devlete göre iyi bir ailedir ve devlete hizmet ettiği için takdir almıştır. Bunu biliyordum. Fakat bunun muhtemelen devam edeceğine ve devletin işbirlikçisi olarak rolünü sürdüreceğine emindim. O dönemde CHP ilercisi geçiniyordu. Elbette devlet ne kadar ilerciyse, CHP de o kadar ilericidir. O zaman bu bayanın bir olasılıkla yurtseverleşebileceğine inanıyordum. Ama kendi işbirlikçi sınıfının temsilcisi olabileceğine de ihtimal veriyordum. Devlet de büyük ihtimalle bu ilişki gerçekliğini biliyordu. Çünkü o zaman bu aile emniyetle bağlantılıydı. Pilot benim konumumu 1977'de, hatta 1976'da biliyor ve bu aileye de gidip geliyordu. Kanımca düşman bu aileye dayanarak beni kontrol edebileceğini tahmin ediyordu. Ben

bu kontrole gönüllü mü girdim? Hayır. Uğur Mumcu, "Apo'yu özellikle MİT mi korudu?" diye yazıyor. MİT beni koruyamaz, çünkü devlete günde bir trilyon zarar veriyorum. Bunu burjuva gazeteleri yazıyor. MİT hiç devlete günde bir trilyon zarar veren adamı korur mu? Bu devlete kendi tarihinin en büyük yanlıgısını ben tattırdım, en büyük darbesini ben indirdim.

Tam on yılı aşkın şiddetli bir savaşı direkt cepheden yürüttük. Bu savaşın etkileri de hala devam ediyor. Bu savaş, özel ilişki bağlamında bir savaşımdır? Hayır, bu çok nettir. Siyasal ve açık bir savaştır; duyguda, düşüncede ve örgütlenmede bir savaştır. Kendisi bizzat gerillaya ulaşmanın en büyük engelle-

vurulmuştur. Aileye taşırıldığına da, Kürt gerçeği orada bütünüyle cinsellik ilişkisine boğulmuştur. Aslında bütünüyle vatan ve ulusal kimlik gitmiş, her şey burada kaybedilmiştir. Şu anda en büyük darboğaz halen budur. Ne erkek ne de kadın nefes alabiliyor. Bu ancak uzun boylu edebi ve siyasal değerlendirmelerle tam anlatılabilir. Köylülükten sağlam bir adam neden çıkmıyor? Bütün bu çabalara rağmen, güçlü siyasal ve askeri komutan halen neden gelişmiyor? Pêşmerge ailesi için kendini neden kırk defa sattı? Kürt erkeği kendini Avrupa'ya neden bu kadar sattı? Ailesi ve iş için sömürgeciliğe günde kırk kez dileniyor. Sözde namusu olan aileyi, hatta sırf

rinden birisiydi; ona karşı savaştır. Bu savaş görünüşte bir kişiye ama genelde TC'ye karşıdır. Onun en tehlikeli vurucu gücü olan kontrgerillaya, özel savaşa, MİT'e karşı savaştır. İlişkilere hangi siyasal çerçevelerde yaklaştığımı, yine tarihsel temeli nasıl ele aldığımı iyi anlamanızı bunlar için belirtiyorum. Yani sorun cinsel ilişkidir deyip, bir tarafa atılmamalıdır. Çok yüzeysel düşünmemeniz için bunları vurguluyorum.

Kadını geliştirmek kölelikten intikam almaktır

Kürt erkeğinde de, kadınında da cinselliğe düşkünlük çok ileri boyuttadır. Köylü felsefesinde gece gündüz kör bir cinsellik vardır. Görünüşte çok namusludur, namazında niyazındadır, Allah'ı yad eder ama bence onun bütün yaşamı çok kör bir cinselliklidir. Bu cinsellik, ilkel aşamanın aile düzeyinden bile daha geri bir cinselliklidir. Yaşanan budur. Ne acıdır ki, bu ilkeliliğe namusluluk yaftası

basit yaşamını kurtarmak için bir maaş karşılığında satamayacakları hiçbir şeyleri yoktur. Onur ve namus kaldı mı? Ahlak bunun neresinde? Fakat sırf bunu kurtarmak için dünyanın cehennemi işkencesine katlanır; dünyanın öbür tarafına, Arabistan çöllerinden İsveç'e kadar gider. Bu, aynı zamanda bir dramdır. Devrimciler sorunlara basmakalıpçı değil, yaratıcı ve kurtuluşa götürecek tarzda yaklaşmasını bilirler. O halde bu sorunlara nasıl yaklaşacaksınız? Hem bireysel olarak bu kadar yaşadığım hem de genel gözlem gücüm olduğu için söylüyorum: Bana göre her şeyden önce yapılması gereken, cinslerin özgürlüğünü sağlamaktır. Cinselliği bir aldatma, düşürme, mal-mülk ve aile edinme aracı olmaktan çıkarmak gerekiyor. Hatta cinselliği mutlaka bir alçalma aracı olmaktan çıkarmak gerekir. Çünkü cinsellik, sürekli çok ayıplı bir olay olarak değerlendiriliyor. Cinsler arası ilişki, cinsel ilişki çok ayıp bir şeymiş gibi ele alınıyor. Acaba bu yaklaşımlar doğru mudur? Gerek bilime

gererekse özgürlük bilimine göre baktığımızda, burada cinselliğin büyük bir gericilikle, tutuculukla, sınıflı toplumun gelişmesiyle ve mal-mülk düzeniyle bağlantısı, hatta onun çok basit yansıması olduğu ortaya çıkar. Burada insanlığa karşı işlenen en büyük suçun, ahlâk adı altında ahlâksızlığın temeli olduğu ortaya çıkar. Buradaki namusluluğun diğer yüzü namussuzluktur veya kocaya çok bağlılığın diğer yüzü fahişeliktir. İkisi sıkı sıkıya birbiriyle bağlantılıdır. Kürdistan'da bütün bunlar toplumumuzu boğmuş ve düşünce dünyamızı yutmuştur. Yani ulu-

sınırsız bir savaş vermek durumundayım. Büyük bir çekim gücüyle kadını özgürlüğe çektiğim çok somuttur. Bazı sonuçlara ulaşıldı, bazı gelişmeler ortaya çıktı. Durumumun biraz iş yapan bir durum olduğunu görün. Benim dediğim kesin doğrudur diye hemen bunları kabul edin demiyorum, fakat biraz incelemesini bilin. En azından irtibatı iyi yakalarsanız, özgür konuma ulaşmanın sihirli anahtarlarını ele geçirebilirsiniz. Bu bana göre en değerli anahtardır. Bu, tartışmaya da açıktır. Şu konuda oldukça cesur davranmaya çalışıyorum: Herkes kadın

doğru değerlendirin. Kaldı ki, Türk Genelkurmayı bile bizi doğru değerlendiriyor. Nefes alamayan ve gölgesinden korkan tiplerden bu durumları yaratmak çok önemlidir, hatta bu her şey demektir, yaşamın kendisidir. Bu yaşamın ilkelerini bilmek gerekir.

Aslında sizin kurtuluşunuza ilgi duy-dum. Herhangi bir erkeğin ilişki düzenini ele alın: Erkek kendini bu işlere böyle vermez, hatta bunları çok saçma bulur. "Partiyi bu bayanlarla nasıl yürütmek istiyor?" diye arkadaşlarımız uzun süredir bizi yadırgıyor. Bu anlayış uzun süredir

rum. Böyle olduğum için kendime bravo diyorum. Tarihten ve köle gerçekliğinden iyi intikam aldım. Kendimi kolay kolay beğenmem ama bu noktalarda biraz köklü sonuç aldım. Kimleri ve hangi duyguları yıktığımız konularında biraz zeki ve içten olacak, kendinize biraz güvenecek ve kendinizi tanıyacaksınız. Yaşadığınız o yaklaşımlar neydi? Kürt kadını ve toplumunu biliyorsunuz. On, on iki yaşlarındaki çocukları almışlar, yaşlı erkeklerle vermişler. Onlar hiçbir zaman sevdiler mi, saygı gördüler mi? Kafaları bu kadar çalışıyor mu? Herhangi bir tercihleri ve sevgi ifadeleri olmuş mudur? Herhangi bir hümete layık olmuşlar mıdır? Buna hayır diye cevap vermek gerektiğini çok iyi biliyorsunuz. Elleri ve yürekleri boştur; dilleri tutulmuş, gözleri körleştirilmiştir; bağlanmış olarak bir yere oturtmuşlardır. Benim savaşımım buna karşıdır. Belki de, "Herkesin ucuz bir duygu dünyasına, ucuz bir ilişki elde etmeye hakkı var" diyorlar. Hatta, "Sen PKK'yi nasıl bu ortam içinde tutuyorsun? Bu kadar kadın ve erkek evlenmeden nasıl tutuluyor?" diye sorulduğunu iyi biliyorsunuz. Bir arkadaş, "Kadın ve erkek ateşle barut gibidir, sen nasıl bir arada tutuyorsun?" diyordu. O provokatör de, "Biz, kırk sekiz saat içinde sorunu hal ederiz, kimin kiminle evleneceğini kararlaştırırız, sorunu kökten çözeriz" diyordu. Bu konuda bütün provokatörler birbirine söz verdiler; "Partiyi ele geçirirsek, sizi istediğimiz evlerde, istediğiniz ilişkilerde tutarız" dediler. Yüzlerce, hatta binlerce çalışanı bu yolla etkisizleştirdiler. Dikkat edilirse hikâye aynı hikâyedir; ha köydeki adam ilişkiyi böyle ele almış, aile kurmuş, avrat edinmiş, koca olmuş, ha saflarda yapılmış; birbirinden farkı yoktur. Kadını ve erkeği serbest bırak-saydık ne olurdu? Kendi deyişleriyle bir tek kişi Botan'a gitmezdi, gidip Avrupa'da yaşardı. Avrupa'da yaşayan adamı öldürseniz veya kellesini koparsanız, "Gel, devlet olmuşsun, bağımsızlığı elde etmişsin" deseniz, ülkesine getirebilir misiniz? Böylesine zorlu bir savaşa tek bir kişiyi çekebilir misiniz? Üzerinde düşüncecek olursak, bunun mümkün olmadığını rahatlıkla görürüz. Her türlü hakarete, neredeyse ilerde katliama bile uğratılacaklar ama kendilerine bu yazgıyı belirlemişler. Kim kime neyi dayatıyor, benim dayatmalarım neydi?

bazı yaklaşımları daha da ilerlettim. Bu ne tutkusudur diye sordum. Bu tutkuyu vatanseverliğe, halkı anlamaya, tanımaya ve bağlanmaya dönüştürdüm; PKK ve Önderlik olayını kavratmaya dönüştürdüm. Bu konuları hem yaygınca tartıştık hem de dayatmak istedik. Bu, doğru bir dayatmadır. Çünkü; sizin çıkarınıza her şeyden önce eşit ve özgür tartışma ortamı kadar, tercihte bulunma hakkını ve yetkisini veriyorum. Belki tutkularınızı istediğiniz gibi yaşamayabilirsiniz. Fakat önemli olan bu muydu? Önemli olan kendinizi kurtarmak mıydı? Önemli olan tarihi gerçeği biraz anlamak, genel kurtuluş ilkesine ulaşmak ve bununla kendi bireysel kurtuluşunu geliştirmektir. Sizinle ilişkiler bu çerçevede düzenlenmek istendi. Bu genel belirlemelerden sonra, pratikte neden hala bazı sorunlar yaşanıyor veya neredeyse insanın objektif olarak en değme ajanlık diyebileceği durumlar ortaya çıkıyor? Bunların yaşanması özgürlük ilkesini anlayamamaktan, güdülere sınır getirememekten veya siyasetle bağlantı kurma gücünü gösterememekten dolayıdır. Siyaset bir çizgidir, çizgi giderek örgütlenme ve eylemdir. Onunla bağlantı kurulmadığı için ilkesizce tutkular konuşturulmak isteniyor. Bu konuda biraz engelleme yapıyoruz, doğruyu dayatıyoruz; bu da tepkiyle karşılanıyor, sonuçta entrika ve dedikodu denilen şey ortaya çıkıyor. Bu da olası gelişmeleri zehir ediyor. Burada Yalçın Küçük'ü analım. Bir yazısında, "Öcalan, buldozerle beyinleri -ben buna yürekleri de ekleyebilirim- sürüyor ve gül ekiyor, beyinleri gül bahçelerine çeviriyor" diyor. Aslında bizi inceliyor ve bazı sonuçlara gidiyor. Kürt tarlası gerçekten ancak buldozerle sürülebilir ve bazı tohumlar saçılırsa gül veya farklı bitkiler de yetişebilir. Hali hazırdaki Kürt bahçesinde ne gül ne de ot vardır. Bahçe yakılmıştır, harabedir, bataktır, kokudan ve nefretten geçilmiyor.

Biraz yaklaşım gücü olanlar bunu görür. Bazılarının sevebilirsiniz. Bu konuda kadınları ve kızları biraz ayıplarım. Çok intikamcı değilim ama affedilmez durumları yaşıyorlar. Yine de biz onları affedelim. Ağızları biraz laf yapabilecek duruma geliyorlar, biraz düşünce gücüne kavuşuyorlar, fakat kendilerini komple geliştiremedikleri için çok tehlikeli durumlara giriyorlar. Ne yaptılar ki, ne istiyorlar? Hangi savaşı verdiler de neyi almak istiyorlar? Bizim çabalarımızı nereye kadar anladılar? Bunların Kürt'ü anlama, Kürdistan'da yaşama derlerinin fazla olduğunu sanmıyorum. Önemli bir nokta aşırtılmak isteniyor. Fakat provokatörlerin ve oportünistlerin hemen hepsinde böyle dönemeçlerde can alıcı yerden darbe vurma girişimleri vardır. Yalnız bu konuda değil, çok çeşitli konularda bunun yüzlerce örneğini gördüm. Örneğin; savaş kritik bir aşamada ve biraz doğru yaklaşılsa, dev gibi bir adım atılacak ama bir kişi ortaya çıkıp öyle bir oportünizmi dayatıyor ki, altın değerinde imkânlar kaybediliyor. Bunların sınıf temeli vardır. Oysa kişiler benimle şahane yol alabilirler.

Dönüşüme kesin ihtiyacınız var

Benim engellerle boğuştuğumu, kendimi aldatmamaya çalıştığımı iyi biliyorsunuz. Kendimi aldatmadım dememin toplumsal boyutu, adalet ölçüsü çok önemlidir. Biz sosyalizmi temsil ediyoruz. Ezen ve ezilen ilişkisine, teori kadar pratikte de güç getirmek çok önemlidir. Hiç kimse bunu hesaba katmıyor, anlamak istemiyor. Çünkü; yüreksizler. Benim yaptığım bunları kabul etmemektir. Büyük bir tutuculuğa karşı başlı başına savaştık. Siz de biz özgürlük için savaşa yaşadık diyebilirsiniz. Ama bu bizim çabalarımızla ne kadar orantılıdır ne kadar bize bağlı-

Kadın olgusunda toplumsal ve ulusal gerçekliğimiz halen yaşıyor. Erkek ise işbirlikçiliğinden, yabancılaştırmadan, düşmana günde kırk defa eğilmesinden dolayı silinmiştir. Bu nedenle ulusal değerleri fazla temsil edemez. Kadın ne kadar geri de olsa -Botanlı kadın dört bin yıl önceki Kürt'ü temsil ediyor- aşırı asimilasyona uğramamıştır. Hemen hemen her kadın aslında bir ulusal değerdir.

sal özelliklere ve siyasal gerçeklik denilen hiçbir gelişmeye fırsat bırakmamıştır. Bu düşünceyi daha da geliştirebilir, en önemlisi de kendinize uygulayabilirsiniz.

Ortadoğu tarihinde neredeyse ilk defa bu kadar kadının korkusuzca dağların doruklarında silaha sarılışına yol açtı

Ben cins olarak kendimi biraz özgür hissediyorum ve benim en büyük savaşımardan birisi de kendimi özgür durumda tutmamdır. Bununla ne elde ettim? Halk bana özgürce, kadınlar ise biraz daha cesaretlece yaklaşıyor. Ben mi halka "Biji Apo" deyin diye söyledim? Birdenbire herkes her yerde bunu söyledi. Kadını ben mi kendi yanıma çekiyorum? Dikkat ederseniz, siz kadın yoldaşlarımızda derin bir ilgi geliyor ve bu ilgi sayesinde Ortadoğu tarihinde neredeyse ilk defa bu kadar kadının korkusuzca dağların doruklarında silaha sarılışına yol açtı. Eğer ben olmasaydım, adım atabilirler miydi? Bunun kendi yaşantımı düzenlememle kesin bir bağı var. Kişi olarak özgür pozisyonundan vazgeçmediğim için, toplum ve kadın özgürlüğü koşuyor. Bunu biraz incelemeyi bileceksiniz. Özgür pozisyon nedir? Kadın neden buna koşuyor? Dikkat edilirse, sevgi olayı geliyor. Bunun kaynağına biraz ineceksiniz. Bu sevgi nasıl geliyor? Benim ilgilerim var; halk için engin düşünmek, kesinlikle büyük sabır ve inatla çalışmaların başında olmak, siz kadınlar için de hep belli bir yer uğruna savaşım vermek, özgür statü ve özgür ilişki uğruna

deyip yüklenmiştir. Nazım Hikmet bile, "Karımızdır, soframızda sarı öküzden sonra yeri vardır" diyerek yüklenir. Bir süs bebeği halinde düşünmekten tutun, birçok tasvirle kadar gider. Yani edebiyatı bol yapılmış, sonuçta ise son derece kötürüm ve ayaklar altında dönüp duran bir tip ortaya çıkmıştır. Kadın onur ve şerefte hep ikinci planda kalmıştır. Sözü fazla dinlenmez, fazla ciddiye alınmaz. Toplumsal ve siyasal karar süreçlerinde yeri yok denecek kadar azdır. Askeri konularda zaten hiç yeri yoktur. Ailede bile yeri, belirtildiği gibi, "sarı öküzden sonra gelir."

Bu statüyü böyle kabul etmek ve buna onur demek, bana göre bir insana yapılabilecek en büyük hakarettir. Bu tip sonuçlara götüren her türlü ilişkiye ve evliliğe, hatta bunun kültürüne karşı çıkmam bundan dolayıdır. Dikkat ederseniz büyük sabırlıyım, ilke adamıyım. Benim gibi başka bir kişinin daha bazı ilkelere sebatla bağlanma gücünü gösterebileceğini sanmıyorum. Beni biraz tanıyan biri, benim için, "Senin adın Bay İlke'dir" diyor. Bir yetkilinin böyle söylediğini duydum. "Bütün yaşamını bir ilkeye göre ayarlayana ilk defa rastlıyoruz" diyorlardı.

Kendime kimseyi ucuz bağlamaya da ihtiyacım yoktur. Fakat büyük toplum ülküsü ve buna ulaşmak için büyük yoldaşlık benim yaşamımın kendisidir. Dilsiz Kürt toplumundan, bin defa bitip tükenmiş Kürt kişiliğinden bu kahramanları yarattık. Kahramanlık çizgisine adım adım nasıl geldiğini değerlendirmek zor değildir. Her şey benimle başlar demiyorum ama böyle bir çabayı da gerçekten iyi anlamak gerekir. Düşmanım da olsanız, bunu

sırtımda kambur gibiydi. Gerek geliştirdiğim özel ilişkiyi, gerekse daha sonraki tüm ilişkileri, herkes benim açımdan neredeyse bir intihar deneyimi gibi düşünüyor veya en tehlikeli işi yapmışım gibi değerlendiriyordu.

Kadını ve erkeği serbest bıraksaydık ne olurdu?

Kadın yüzünden erkeklerin ve siz kadın yoldaşlarımızın kabul edeceği şey, ilk duygusal yaklaşımı gösterenin mali mülkü olmaktadır. Erkek kadının yüzde yüz malı olduğunu söyler, siz kadınlar da "öyle oldum" dersiniz. Benim bunu kolay kabul etmemem bir kötülük müdür? Erkeği ve kadını çözümlemeyen, kim neye nasıl rastladıysa, kimi aile kuralına, kimi mal-mülk kuralına, kimi zenginliğine, yetkisine ve gücüne göre yaklaşım içine girer. Bunun ardından gelişen, kadını eve, çoluk çocuğa bağlamadır. Bu, ne kadar ahlâkîdir veya ne kadar özgürlüğe hizmet ediyor diye değerlendirmek gerekir. Bu konudaki eleştiriler çok yoğun ve çözümlemeler de epey ilerletilmiştir. Bunu yapmakla acaba sizi çok mu zorluyoruz veya düzeninizi mi alt üst ediyoruz? Tüm bunlar da olabilir. Ortaya çıkan durumlara baktığımda, duygu dünyalarınızın yıkıldığını anlıyorum ve bu büyük tepkiye yol açıyor. Bazı yansımaları değerlendirdim: Onlara göre ben "korkunc" bir adamım. Müthiş mi, düşünülemez mi veya bu halk kendi Önderini tanıyor mu, Başkanın böyle olduğu biliyor mu türünden değerlendirmeler de var. Tüm bu cümlelerde hem endişeleniyorum hem de kendimle iftihar ediyorum.

Tutkularınız ve mücadeleye geliş tarzınız sizi gırtlığınıza kadar öfkeli yapmış

Öncelikle kendi gerçeğinizi tanıyın. Bunun için PKK'yi ve giderek PKK'deki sosyalizmi tanıyın. En son olarak da kendinizi cins olarak tanıyın. Bu platformu açık tutmalıyız. Size gösterebileceğimiz en önemli yenilik, kendini özgür değerlendirecek bir platformu açık tutmaktır. Önce kaprisler ve tutkuların sınırlanmış sağlıklı bir düşünce fırsatını size sunalım. Bundan yola çıkarak birbirinizle tartışmayı geliştirin, birbirinize doğruyu dayatın, kendi kaderlerinizi tartışın. Dolayısıyla kimse kimseye engel teşkil etmesin, özellikle karşılıklı dayatmalar sınırı fazla zorlamasın. Sınırı fazla zorlamak, tutkuyla "Sen benim oldun, ben senin oldum" demek değildir. Birbirinizi körleştirmeyin. Sevgiyle, saygıyla dopdolu olun. Fakat fiziki rahatsızlığa götürebilecek, taciz diyebileceğimiz durumlara hiç kimse yanaşmasın. Bu daha çok sizin için gereklidir. Çünkü; biraz düşünmeye ve kendinizi toparlamaya ihtiyacınız vardı. Bu bir grup için yapılmıyordu, tarih için yapılmıyordu. Tarihin bir dönemine özgürlük çıkışı gerçekleştirmek için yapılmıyordu.

Tutkularınız ve mücadeleye geliş tarzınız sizi gırtlığınıza kadar öfkeli yapmıştır. Buna karşı dayandım, bunun için

sınız? Ufak bir iç sıkıntınız oluyor, bunu hemen tepkiye ve rahatsızlığa dönüştürüyorsunuz. Böylece yüreğinizde bize yer kalmıyor. Hatta benim daha yürekli olmam, daha fazla sevebilmem yadırganıyor. Her kadını oldukça değerli görmek, güçlü bir kişinin gücünün işaretidir. Şunları size açıkça belirttim; mevki ve harem kurmak peşinde değildim ve halen bir hizmetçi konumundayım, size hizmet ediyorum. Kocalarınızdan, sevgillerinizden bu ilgiyi acaba görebilir miydiniz? Biraz vicdan sahibi olalım! Bir sevgiliniz olsa, acaba gelir dertlerinizi böyle dinler, iç dünyanıza bu kadar hitap edebilir ve sorunlarınıza ilgi gösterir miydi? Sarıldı, sevişirdi ve iki gün sonra leşinizi çıkarırdı. Bu çok açıktır. Ben erkekleri en az sizin kadar tanırım. Tutkularınız, yapınız buna çok açık, zayıflıklar içindesiniz, bunu kullanırlardı, ondan sonra ömür boyu bunalımlı bir yaşam sürüp giderdi. Bu güzel bir şey mi? Acaba çok önemli kaybedişleriniz olmayacak mıydı? Her şeyden önce yitiliğiniz, kişiliğiniz daha gelişmeden elden gitmiyor muydu? Kaybedilenler hiç yok muydu? Bunları tartışın. Kaldı ki erkek size çok iyi davranabilir de, çok iyi koruyabilir de, çok sevebilir de, mutlu da edebilir ancak bu gerçekten mutluluk olabilir mi? Böyle mutlu aile tabloları çizilir. Acaba gerçekten öyle mi? Öyle olmadığını topluma baktığınızda dehşetle karşılıyor ve görüyorsunuz. Bu ilişkide genç bir kızın esenliği ne kadar korunuyor, saygınlığı ve değer verilmesi ne kadar oluyor? En yakın çevrenize bakın, ne kadar değeriniz vardır?

Normal insanın düşüncesi temel özgürlük ilkesinden, siyasal çizgiden kopuk olursa, o her türlü patavatsızlığı gösterir. Hele tutku diye güdülerini ayaklandırmayı aklına getirmişse, ondan her türlü bela çıkar. Ve buna da "özgürlük" der; özgürlüğü böyle anlıyorlar. Bu çok ucuz ve kendilerini iflah etmeyecek bir yaklaşımdır. Yine de tercih sizindir. Benim burada bütün yapmak istediğim, bir tercih imkânını, bir beğeni ve seçme kabiliyetini yaratmaktır. Çünkü; benim kendimi sizlere sunmam bir düşkünlük sonucu değildir. Aslında şunu size hissettirmek istiyorum: Önder diye bellediğiniz bir insan bile kadın konusunda sizinle adeta bir sevgili gibi uğraşıp o kadar hizmet etmeli, özgürlüğe o kadar açık bir tablo çizmeli ki, yanılmayasınız. Bir önder bile böyle yaptığına göre, bizim karşımızdaki insan daha nasıl yapmalı diyebilmeniz. "Bu Önder egemen ve güçlü olduğu halde bize böyle yaklaşıyor. Sen neden böyle yaklaşım göstermeyeceksin?" diyeceksiniz. Bunu sizde bir istek, giderek bu isteği de bir mücadele haline getirmek gerekir. Bu da özgürlük savaşımıdır. Bunun oldukça ustaca bir yaklaşım olduğunu biliyorsunuz. Ben artistlik yapıyorum demiyorum ama beni o durumda bırakan kimdir? Böyle yapmazsak, acaba bir milim kadar bir adım atabilir miyiz? Acaba bu işte sizin gibi özgür yaklaşım sahipleri çıkabilirler mi? Siz, "Aslında buraya kadardır, özgür seçim ihtiyacımız yok, biz beğeneceğimizi beğenmişiz" dersiniz, o zaman size şunu sorarım: Devrimciliğinizi neden güçlü yapamadınız, neden buraya geldiniz? Neden yeniksiniz? Doğru dürüst bir çalışmaya neden güç getiremiyorsunuz? Yaşamınıza bakın, bunun böyle olduğunu göreceksiniz. Dolayısıyla eksiksiniz, yanılığınız içindesiniz. Dönüşüme kesin ihtiyacınız var. Böyle bir yaklaşımın ne kadar gerekli olduğunu biliyorsunuz. Sizin böyle bir yaklaşımdan en önemli sonuçları çıkaracağınız açıktır.

Her kadın aslında bir ulusal değerdir

Ortaya şu çıkıyor: Kendinizi neden bu hale getirdiniz? Kendimi neden sizin

hizmetinize koydum, bu gerekli miydi? Bu soruları size soruyorum. Devrimci olduğum için, başlangıçta hiç sorun haline getirmeden, sorunlar üzerinde tekrar tekrar durdum. Düşüncede ve davranışta da çok hata vardı. Hiç sormadan size yükledim. Bazıları bunu dayatma diye anladılar. Sizinle zaman zaman konuştum. Bana göre bugün bir kızımız, bir kadını her hangi bir yurt parçasının kendisi olabilir. Aslında bu biraz gerçektir de. Kadın olgusunda toplumsal ve ulusal gerçekliğimiz halen yaşıyor. Erkek ise işbirlikçiliğinden, yabancılaşmasından, düşmana günde kırk defa eğilmesinden dolayı silinmiştir. Bu nedenle ulusal değerleri fazla temsil edemez. Kadın ne kadar geri de olsa -Botanlı kadın dört bin yıl önceki Kürt'ü temsil ediyor- aşırı asimilasyona uğramamıştır. Hemen hemen her kadın aslında bir ulusal değerdir. Dikkatli gözleyen bunu tespit edebilir. Dolayısıyla kadını bir yurt parçası gibi karşılamak gerekir. Elbette, "Biz kokuşmuş, bitmiş, tükenmiş kişileriz. Sen niye böyle şairane düşünüyorsun? Hayallerin neden bu kadar büyük?" diye sorabilirsiniz. Bir yurtsever bile böyle düşünmek zorundadır; bu iyi bir düşünme tarzı, iyi bir hayaldir. Kadını bir yurt parçası gibi düşünmek ve öyle karşılamak büyüklüktür. Buna ne kadar layık olmasanız da, sizi layık hale getirmek gerekir. Kötülük bunun neresinde? Aslında Kürt kadının değeri sarı öküzden sonra gelir. Nasıl ele almışsan, öyle olur. Bunun insani bir yönü var mı? Kadını tarihten, yurttan ve kültürden bu kadar kopuk ele al, ondan sonra da "canımdır, malımdır" diye yüklen ha yüklen; en büyük saygısızlık ve dayatmanın en çirkin işte buradadır. Buna dayalı cinsel ilişkinin, cinsel özgürlüğün kaç paralı değeri vardır? Tutkun uyanmış, sarılmışsın. Bu, kölelik ilkesine, hayvani ilkeye, hatta yabancılaşma ve sömürgecilik kadar götürür. Burada örgütlenme ve eylem yoktur. İşte köylü anlayışı, gece gündüz kör bir cinsellik olgusu ortadadır. Bu özgürlük müdür, bu namus mudur? Ben çalışmaktan bıkmam. Çocukluğumda arkadaşlık coşkusuyla nasıl hareket ediyordumsa, halen de öyleyim. Fikrimde ve yaşamımda kişileri karıştırmak veya sahte erkekleştirmek yoktur. Kendi yaşamımda buna yer vermeyeceğim. Bu bana çirkin gelir. Eşleşmek kötü bir şey değildir, ama eşleşme nasıl gelişir? Benim için bu halen büyük bir savaşım sorunudur. Buna giden büyük savaşım, büyük uğraş önemlidir. Sevgiye giden yol bazılarının hemen bir su içme gibi gelir. Oysa bu çok zordur. Bizde sevgiye giden yolu açık tutmak, şiddetli bir savaşımla mümkündür. Kürt çözümlemesini yapıyorum, bunu incelememek günahıdır. Ağızları biraz laf yapıyor, onu da çok kötü kullanıyorlar. Korkarım çoğu bütün bu çabaları inkâr eder bir duruma girecek ve bu çabalar boşa gidecektir. Bunu anlamadan gidecekler. Bunun sonucu iyi olmaz. Tarihini ve çabayı inkâr eden ne sosyalist, ne de kurtuluşa giden yolda sağlam bir deneyim sahibi olur. Bunların durumları reel sosyalist ülkelerdekiler gibi olur.

Kadına güvenmek gerekir

İlişkilerde çok zorlanıyorsunuz, kendinize güveniniz çok zayıftır. Cesur olmak gerekir. Bu açıdan da isterseniz kadın çalışmalarını biraz sınırlandırabilirim. Fakat korkarım kendinizi kaybedersiniz. Çünkü; fazla destekçinizin olabileceğini sanmıyorum. Kadın mücadelesinin teoride ve pratikte örgütsel anlamının ne olduğunu biraz anladığıma ve bunu yüreğime inanıyorum. Fakat bu çalışmanın sabote edilmesi durumu var. Bu konuda kendiniz yetmezliğe düşüyorsunuz. Bu da beni düşündürür ve

tedbir almaya sevk eder. Dikkat edilirse, bunlar son derece bilimsel yaklaşımlar ve özgürlüğe davetiyedir. Kadına güvenmek gerekir. Sizinle yaşamın daha iyi geliştirilebileceğine hem inanmak hem onun özgün çabası içinde olmak gerekir. Kızların kendilerini zorlamalarına gerek yoktur. Onlardan fazla talepte bulunmayacağız. "Savaşa koşalım, silah alalım, dağa koşalım veya kendimi kanıtlamalıyım" diye zoraki çabalara girmenize de gerek yoktur. Kendinizi bazı tutkular kadar, kölelik zincirlerine bağlı hissetmenize de gerek yoktur. Ben dahil, karşınızda hiçbir kurum ve kişi ne cinsinize, ne de cinselliğinize karşı zorlayıcı bir etken olabilir. Son derece özgür davranabilirsiniz. Bir seçim kabiliyetiniz olmalıdır; güzelliği görebilmeli, hatta onu kendinize mal etmelisiniz. Kadın söz konusu olduğunda, onu yaşamdan kopuk ele alamayız. Kürtlerde 'jin' hem yaşam hem de kadın demektir. Bu oldukça doğru bir tanımlamadır. Ama bu ne hale getirilmiştir? Bizde yaşam zehir zemberektir, dikendir, yara bere içindedir, adına her türlü namussuzluğa girilen bir beladır. Kadın da bu yaşamın en katalizör olmuş cinsidir ve öyle kullanılıyor. Benim amacım yaşamı yaşanılır hale getirmektir. Bir tablo oluşturmak istedik. Kadından

Değer vermemiz, onları savaşçı haline getirmemiz kötü mü oldu? Belki kendi tutkularını yaşamadılar fakat halkımızın tarihinde en soylu yerlerini aldılar. Bütün bunlar yanlış değerlendirilmek isteniyor. Halbuki bunlar bir ulusu var eden gelişmelerdir ve kadının da onurudur. Sizler bu temelde gelişiyorsunuz. Bununla yetinmemeliyiz, daha da ilerlemeler olmalıdır. Benim hizmetim yalnız başına yetmez, sizlerin de çabalarınıza hem ihtiyaç vardır hem de bu işin belli başlı faktörü olması gerekenlersiniz. Kürt olayında bu yer kesinlikle tutmanız büyük önem taşır. Ama halen cesaretsizsiniz, kendinizden fazla emin değilsiniz. İlkeye bağlılık çok aşınıyor, edepli olunamıyor. Sıkıyorsunuz ve bazen patlama durumuna geliyorsunuz. Bu da olgunlukta zayıf olduğunuzu gösterir. Zayıf kadın olarak kalmakta ısrar etmek, bir kişiye kul köle olmak yararınıza değildir. Seçme ve değerlendirme kabiliyetinizi, ilişki sınırlarınızı geniş tutmak iyidir. Ama ilkeli, terbiyeli ve özgürlüğe aday olmayı bileceksiniz. Sizleri çok candan bir yoldaş gibi değerlendirmemiz yadırgatmamalı, bu durum sizi abartmaya ve şımartmaya götürmemeli, aynı zamanda, niyetler kötü mü, denilmemelidir. Ne siz o kadar gelişmişsiniz ne de yaklaşımlar kötü niyetlidir.

etmişler. Mücadeleyle daha çok kazanmamız gereken şeyler var.

Bu dönemde cinsellik mal gibi satış konusu olan bir değer gibi görülmekte; "Vay elimden gitti, her şeyim bitti" diye bitirilecek bir değer olarak anlaşılmaktadır. Cinsellik bir doğallık durumunu ifade eder. Ama egemen toplum, sınıflı toplum bunu tanınamaz hale getirmiştir. Onu özgür düşünceli ve özgür iradeli kişiler cinselliği diledikleri gibi yaşarlarsa, bu ahlaki bir tutum olur. Cinselliğinizi her türlü saldırıya karşı varlığını koruduğunuz gibi koruyacaksınız. Bu öyle kaba anlamda bir korunma değildir. Cinsellik, toplumsallık, aile ve siyaset birbiriyle sıkı sıkıya bağlantılıdır. Bu yaklaşım doğrudur. Cinselliğiniz elinizden giderse, toplumsal düzeyiniz körelirse, siyasalığınız hiç olmazsa, en kötüsünden bir durumu yaşarsınız. Biz bunları komple bir kişilik olarak sizde yaratmak istiyoruz. Bunun için kavrayış gücü göstermelisiniz. Komple bir kişiliğiniz oluşursa, o zaman seçme ve değerlendirme kabiliyetiniz de gelişir. İsterseniz ilişki kurabilirsiniz, isterseniz kurmazsınız; çünkü ilkeli bir kişiliğe sahipsiniz, her türlü gericiliğe karşı savaşım verebilecek durumdasınız. Buna bütün gücüyle destek olan biziz. Ben bile olsam, özgürlük tutumu gereği

Sosyalizm, insanlığın yabancılaşmasının ortadan kalkmasıdır; cinsler arası en özgür ortamın, ifade ve ilişki tarzının ortaya çıkarılmasıdır; bin yıllardır süren cinsler arası uçurumun, eşitsizliğin ve duvarların yıkılmasıdır; yeni, özgür ve eşit ilişkiler temelinde birbirine yaklaşım gösterilmesidir. Bu konuda bir şeyler yapmaya çalıştım ve yapılan her şey de tartışmaya açıktır.

Araştırın, yanlışlardan sıyrılın, yetersizliklerden kurtulun ve ayrıca sevin

Devrimcilik, yaratma sanatıdır. Lenin, "Büyük hayallerimiz olmalı" der fakat bunların bilimsel olması gerektiğini belirtir; "Hayalsiz devrimci olmaz fakat hayaller gerçeklere dayalı olacaktır" diye ekler. Kanımca bizim pratiğimizde buna oldukça bağlı kalındı. Büyük niyet, büyük rüya yerindedir. Yanlışlık ve yetersizlik şuradadır: Kendinizi yaşamın asli bir faktörü olarak henüz değerlendirecek durumda değilsiniz ve sizi buna zorlamamak da gerekir. Bunu hemen bir aile yaşamına gelecek durumda olmadığını için belirtiyorum. Bu konuda biraz düşünme, biraz davranış özgürlüğünüz olmalıdır. Örneğin; Avrupa'da bile otuz yaşına kadar öyle kolay evlenmiyorlar. Mutlaka öyle yapın demiyorum ama onlar evliliğin özgürlükten çok şey götürdüğünü fark

iradenizi egemen kılın. Fakat araştırın, yanlışlardan sıyrılın, yetersizliklerden kurtulun ve ayrıca sevin. Bunları sağladığınız oranda sevmek ve beğenme gücünüz olsun. Bunlar sağlanmazsa adaletsizlik ve haksızlık etmiş olursunuz. Sevimyecek olanı sever, sevilmesi gerekeni ise sevmeyersiniz, bu adaletsizlik olur, kendinize de haksızlık olur. Size layık olduğu ölçüde sevebilmesi ve sevgiyi de geliştirmelisiniz. Bunu sağlayamazsanız sosyalist olamazsınız.

Sosyalizm cinsler arası uçurumun ve eşitsizliğin yıkılmasıdır

Sosyalizm, insanlığın yabancılaşmasının ortadan kalkmasıdır; cinsler arası en özgür ortamın, ifade ve ilişki tarzının ortaya çıkarılmasıdır; bin yıllardır süren cinsler arası uçurumun, eşitsizliğin ve duvarların yıkılmasıdır; yeni, özgür ve eşit ilişkiler temelinde birbirine yaklaşım

gösterilmesidir. Bu konuda bir şeyler yapmaya çalıştım ve yapılan her şey de tartışmaya açıktır. Bazı arkadaşlar bizi halen anlamamışlar. Parti bünyesi bu konuda yoğun bir eksikliği yaşıyor ve arkadaşlarımız ilişki geliştiremiyorlar. Geliştirilen ilişkiler de çok çarpık oluyor. Sevgi olayına doğru ulaşamıyor, provokasyona oldukça malzeme oluyorlar. Çok tehlikeli biçimde objektif ajanlık yapıyor. Düşman da özel savaşla buna uzanıyor, bizzat özel savaş konusu yapıyor ve kadın-erkek ilişkilerini körtlüyor. Sonuçta, en değme düşman elemanının veremeyeceği zararı bu konuda eğitim-sizlikten ve doğru olmayan yaklaşımlardan görüyoruz. Parti bu temelde eğitimle kadrolarını aydınlatmak ve yetkinleştirmek istiyor. Bu da hem ulusal hem sınıfsal hem cinsel hem de cinsler arası düzeyde zaman zaman evrensel ölçüler de zorlayan bir savaşım verilmesini istiyor. Bu savaşıma ve bunun sonuçlarına cesurca yaklaşalım, ileri adımlar atalım, mevcut yetmezliklerimizi aşalım, hep birlikte özgür iradeyle belirlenmiş ilişki tarzlarına ulaşalım. Bu konuda gerici tarihten, gerici toplum ilişkilerinden intikam alalım. Bilmeniz ki, böylesi bir savaşım temelinde şiddetle intikam almaya en çok sizin ihtiyacınız var. Ben onun sadece sıkı bir destekçisi değil, aynı zamanda yol açıcısı ve savaşçısıyım.

Öyle tipler var ki, bazıları benim için karalamada bulunur, bazıları da beni yücelten kitaplar yazarlar. Nasıl yazarlarsa yazsınlar, beni anlayabilseler ve düşünebilselerdi çok daha iyi olurdu. Aslında onların gerçekliğinin yaşamla ve özgürlükle bağını kuruyorum. Tam bu noktada inatları tutuyor. İstedikleri de "Bize istediğini yap, biz kolay inanırız" oluyor. Hayır, olmaz. Kürt sevgisi olayı açılacak, zaten açılıyor, eline kalem alan yazıyor. Şimdi de günde bir kitap çıkıyor. Tabii bu konudaki çabalarımı iyi anlamak gerekiyor. Şimdi Türk aydınlarını biraz daha iyi anlıyorum. Özellikle Türk kızları bizden daha fazla etkileniyor. Türk kızlarıyla ilgilenseydim, daha fazla ilerlemeler sağlayabilirdim. Örneğin; Yunan bir kadın benimle röportaj yapmıştı: "Size büyük hayranlık duyuyorlar" diyordu. Avrupa'da da böyledir. Çağdaş koşulları zorlayan özgürlük yaklaşımımız var. Onun için katılım gösteremiyorsunuz. Sizi kendimizle eş düzeyde yürüyebilen yoldaşlar haline getirmek iyi bir şeydir. Bazılarınız sıkılıyor, bazılarınız da halden hale giriyor. Bizimle eşit yürüyebilen yoldaşlar olmaya cesaret edin.

Bazılarının özgürlük anlayışı nedir, biliyor musunuz? İzbandum gibi adam buluyorlar, "Kocacığım iyi, hoş, güçlü, kuvvetli bir adamdır" diyorlar. Oysa aslında iflas etmiş bir kişiliktir. Adam canavar gibi bir adamdır. Bizim hanımcık da ona göre tam içi boş biridir; adam şöyle dese şöyle olur, böyle dese böyle olur. "Benim yaşantım, namusum, malım" diyerek parti içine getiriyor; bunu da ahlâk diye satmaya çalışıyor. Benim en akıllıca yaptığım şey, bunu asla ciddiye almaktır. Sizce akıllılık bu değil mi? Böyle kocalarınız olacağına hiç olmasın. Madem öyle, kendinizi neden alaşağı ediyorsunuz? Bunları kışkırttığım için belirtmiyorum. Fakat bana göre erkek yaklaşımı çok çöktürücü ve düşürücü bir yaşam tarzını dayatıyor. Benim bu özelliğim için Fatma, "Kendini erkek yerine koyup beni ezmek istedi" diyordu. Oysa ilişkilerde zorlayıcı olmak istemiyordum. Buna hem de Kemal Pir öfkesiyle öfkeleniyordum. Elini sıcak sudan soğuk suya götürmeyecek kadar hazır yaşayıp, partinin sırtından geçinmekle kendini ne sanıyor? İşbirlikçi, haram yemekle büyümüş. Oysa ben bunu yüzüne vurmak istemiyordum, aslında kazanmak da istiyordum. Haramzade demek istemiyordum; aslında bir Kürt kızdır, belki kazanabilir

diyordum. Benim de bu yönlü zayıflıklarım var; mutlaka en uç noktasından alıp kurtarmak isterim. Bu ise mücadele vermeyi gerektiriyor, yoksa başa bela olur. Dünyada bu tarzda bir mücadeleyi başka birisinin yaşadığını sanmıyorum. Hemen hemen her ilişkide benimseme yönü kadar reddetme yönü de çok güçlüdür.

Sizin için kıyametler kopardık

Kürdistan'da kimse bu kadar zengin kızı bir arada görmedi. Hepsini bu toprakları sevmeyi denemek için mevcut toplumdaki kaçı. Yurtseverlik beni sevmekle başladı. Sizin için kıyametler kopardık. Siz halen bizi anlamaya yanaşmıyorsunuz. Fakat kadın için büyük benimseme gücünüz olmalıdır. Siz, nasıl kazanmak için bir çabaya ihtiyacınız olmadığını söyleyebilirsiniz? Bu toplumda kaç defa yitirilmiş olduğunuzu ve sizi çeken kuvvetlerin ne kadar acımasız olduğunu asla unutmayın. Aslında bunu da anlayamıyorsunuz. Size acıyorum. Çabalarım niçin anlaşılmadı? Sizi birçok kuvvet çekiyor. Sadece emperyalizm, sömürgecilik ve feodalizm değil, sadece aile de değil, hepsi bir bir sizi çekiyor, sizi sizden alıyor. Bu nedenle alabildiğine zayıflık gelişmiş veya tanınmaz hale gelmişsiniz. Üstelik buna da devam ediyorsunuz. Oysa beni özgürlüğün çekim gücü tutuyor. Bu kadar gelişmeyi, Kürt halkını ve

kendinizi buna alet ediyorsunuz.

Vatanseverlik mücadelesi kadar mücadeleye isteyen bir durumun içindesiniz. Kavrayışı yükseltme gereği çok açıktır. Nereden geliyorsunuz? Hangi çekim kuvvetleri, hangi çetin rüzgârlar sizi hangi dereler ve vadilere savurdu? Orada sizi kimler, nasıl boğuyor? Vahşi bir kaplanın elinden avlanmış bir geyik veya bir keklik ya da güvercin örnek verilebilir. Kadınlar için bazen böyle semboller yaratılıyor. Kaçırılmışlar, yaralanmışlar, bazıları da kendilerini kurtarmak istemiştir. Soruna çok boyutlu yaklaşma gereği açıktır. Kendimi düşünüyorum: Ben boyutsuzluğun acısını yaşadım. Tek boyutlu ve çok silik olmanın acısını bilirim. Ancak bunu bir kader olarak görmedim. Çoğunuz bunu kader olarak görüyorsunuz. Halbuki bu neden kader olsun, neden kendimizi boyutlandırmayalım, neden büyümeyelim? "Sen bir hiçsin" ilkesi kadına nasıl uygulandı? "Sen daha da bir hiçsin" ilkesi temelinde kadının da intikam alışı başladı. Bu da, "Ben hiç değilim, bunu göreceksin" anlamındadır. O zaman yaşamımı izleyin. Beni yoldaş olarak benimsiyorsanız, bu savaşı neden izlemiyorsunuz? Ben sizi bu kadar izliyor, takip ediyor, size yaklaşıyorum. Buna karşılık siz neden bana yaklaşmıyor ve beni izlemiyorsunuz? Yoksa bunu gereksiz mi buluyorsunuz? Benim hikâyem çok anlamlı değil mi? Beni izlemeseydiniz,

ve eşit yürüyenler topluluğu olmalı ama bu topluluk içinde nasıl yer alacağınızı iyi göz önüne getirmelisiniz. Buna biraz cesaret edelim.

Kölelik üzerine yaşam bina edilemez

Ben de yapmacık insanlar değil, yaşamı paylaşan insanlar istiyorum. Bir genç kız psikolojisini çok iyi biliyorsunuz. Sıklıkla, "Ay, öyle mi, şöyle mi?" edebiyatını geliştirir. Bunun elle tutulur bir yanı yoktur. Kadın dediğin sanki kendini halde hale, renkten renge sokan biri gibidir. Makyaj da bunun sembolüdür. Kendini kılıktan kılığa, her türlü şekle sokar. Aslında bu, yüzyılların köhne kültürüdür. Sizin için, "İyi hanım kız böyle olur, iyi gelin kız şöyle olur, iyi kadın böyle olur, şöyle kocasına bakar, kaynanasıyla övünür" tarzında çok önceden biçilmiş statüler var. Bu, demode olmuş, başlı başına bir köleliktir. Bunların hepsini inkâr etmemekle birlikte, yeni yaklaşımlar göstermek gerekiyor. İnkâr etmeyin; ne kadınsız ne de erkeksiz yaşam olur. Fakat bu konuda da köleliğimizin ulaştığı derinliği unutamayız. Kölelik üzerine de yaşam bina edilemez. Benim bütün anlatımlarımdan çıkaracağınız sonuç sanırım şu olabilir: Bu insan bu kadar korkunç bir çabayı biraz özgür yaşamak, biraz şerefli olmak için geliştiriyor.

dini bu tarzda yakınlaştırmıştır. Dönemimizde üretim ve teknik gibi nedenlerle bu biçim değişikliğine uğrar ama bütünüyle bunu yadsımak gerçekçi değildir. Aynı zamanda tarihsel koşullar içerisindeki büyük devrimsel değerini anlamak da doğru değildir. Çölün güçsüzlüğünden o gücü ortaya çıkarmasını inceleyin. Bunun PKK ile oldukça benzer yanları vardır.

Tarihi biraz inceleyerseniz, ilişkilere çok daha zengin, çok daha yüce bakmayı öğrenirsiniz. Kürt oyununda Arabistan çölünden daha çölümsü durumlar yaşanıyor. Kadın belki diri diri gömülüyor ama ondan daha utanç verici koşullarda tüketiliyor. Bunu anlamadan yaşama yaklaşmayın. Sorularınız dağ gibi büyümüştür. Belki beni hayretle karşılıyorsunuz. Bunu yadırgamıyorum. Çünkü; çölden daha kavurucu ortamlardan gelmişsiniz. İlişkisizlik, güçsüzlük, anlayışsızlık, duygusuzluk korkunç boyutlardadır. Durumunuz o dönemin Arabistan çölünün aşiretlerinden ve kabilelerinden daha kötüdür. Geldiğiniz ortamı iyi biliyorum. Sizleri bence diri diri toprağa gömmekten daha kötü durumlara düşüren şeyler var. Sizi o temelde mücadeleye çekiyorum. Kemalizm'e ve Avrupa'ya göre insan hakları gelişmiştir diyebilirsiniz. Ama Avrupa ve Kemalizm, sizin ulusal imhanız demektir. Bunları bana yutturamazsınız. Bizi imha eden emperyalizme, onun her türlü sömürgeciliğine ve işbirlikçiliğine karşı insani olandan bahsedemeyiz. Birçok arkadaşımız onların kalıplarıyla değerlendirmeler yapıyor. Bunu da oldukça sakıncalı buluyorum. Biz onların kalıplarıyla insan haklarını değerlendiremeyiz. Tutarlı anti-emperyalist olmak, anti-sömürgeci olmak ve yine işbirlikçilerinin fiyakalı yaşamından uzak durmak en doğrusudur. Bunları içten benimserseniz, aynı zamanda erkek egemenliğinin kadına dayattığı şeyleri kavırsanız, iddianız ve iradeniz güçlü olursa, bizim için değerli yoldaşlarınsınız demektir. Sizi bu temelde yeniden kazanmak, kucaklamak ve sevmek iyi bir yaklaşımdır. Bu temelde kazanmakla yeniden sevgi, buluşma, anlayış, yoldaşlaşma, toplumsallaşma, siyasallaşma ve örgütselleşme gelişir. Bu, Kürt'ün veya bir halkın yaşamının devrimle dirilişidir. Ben buna inanıyorum ve bütün gücümle bu davanın emrindeyim. Bu davayı hem yarattım hem de sürüklüyorum. Bu davanın emrine girenler de biraz buna dikkat etmeli ve bunun seçkin yoldaşı olabilmelidir.

Bunu bu kadar vurgulamamın objektif ve subjektif nedenleri var. Umarım daha gerçekçi ve derin yaklaşıyorsunuz. Biz olsak da olmasak da, doğru yaklaşımların amansız takipçisi olun. Az şey yapmadığımıza inanıyoruz. Sizlerin kurtuluşu için de az çalışmalar yapılmamıştır. Bizi çok iyi takip edin. Bazı yetersizliklerimiz, bazı yaklaşımlarda aşırılıklar olabilir; ancak bunları fazla büyütmeyin, çünkü öz önemlidir. Öz sizin gurur verici bir tarzda, oldukça eşit ve özgür koşullarda şerefli ve onurlu bir yaşamın sahibi olmanızdır. Bunun emrinde olun. Bunu egemen kılmanın ve bunun için ideolojik, siyasal ve askeri savaşmanın amansız militanı olun. Bu savaşıma engel olan her şeyi yerle bir edin; bu savaşı yücelten ve başarıya götüren her şeye de sağlam bir yoldaş olun. Yaptığımız bu değerlendirmeyi, anılarını yaşamımızın ayrılmaz bir parçası haline getirmemiz gereken şehit kadın yoldaşlarımız olan Mîzgîn, Roza ve Bêrîvan'ın anısına yapıyorum. Bunların anılarını sürekli yüceleştirerek ve kesin ulaşmak istedikleri yere ulaştırarak karşılıklı vereceğiz. Teslim olmamanın büyük şeyitlerini ne kadar ansak da azdır.

Aralık 1992

kadını tarih sahnesine büyük çekim ve benimseme gücüyle ortaya çıkarıyor. Buna bakıp şaşırmanın; çünkü sizi geriye çeken ve kendiniz olmaktan alıkoyan kuvvetler oldukça fazladır. Bir provokatör benim için, "Sen bizi bizden çalmak istiyorsun" diyordu. Hayır, ben TC'nin sizden çaldıklarını geri almak istiyordum. Bunu fark ettiler; "Sen bizim aldıklarımızı tekrar bizden almak istiyorsun" dediler. Bir Kemalist de, "Çocuklarımızın onun elinden kurtarın" diyordu. Gerçekten kim çalmış, kim kimden kurtarılmalı? Bazen doğru ve yürekli olduğunuzu söylüyorsunuz. Size güvenmek de istiyorum. Benim nazarımda kadınlar iyi yoldaşlar olabilirler. Bazıları çok olumsuz çıksalar da, çok güçlü bağıllık sergileyenler de var. Aslında kadını küçük görmemek gerekir. Her bir kadını oldukça değerli görmek, güçlü bir kişinin gücünün işaretidir. Kendi halından, kendi kadınlarından herkese bir değer biçmek ve gerçekçi bir anlamla yaklaşmak kişinin gücünü gösterir. Doğruları benimsetmek, en temel yurtseverlik görevidir. Ancak bunları anlayacak arkadaşlar yok denecek kadar azdır. Bazıları beni birtakım genellemelerle, hatta suçlamalarla karşılıyorlar. Siz de bunu benimsiyorsunuz. "Ben eksik kadını, şöyle ezilmesi gereken kadını" deyip

yüreksiz ve boyutsuz olursunuz, güçsüz kalırsınız. "Biz yapmacık bir bayancığ, birileri bizi kapar götürür" demekte ne yarar var? Duyguda yüzeyselliği, talepte yetersizliği, iradede zayıflığı, karar gücünde iddiasızlığı yaşayan bu kişiliği ne yapacaksınız? Görkemlilik ve zarafet yoksa, bu yaşamı ne yapacaksınız? Kendinize bakın ve yorumlayın. Yorumlayamazsanız yapmazsanız. Bu da "Sömürgeciler söyler, ben de okurum" demektir. Bunun hiçbir sanat becerisi ve herhangi bir güzellik değeri yoktur. Aslında "Hayvan yetiştirmekten başka bir işe yaramazlar, sanatları eşkıyalıktır" görüşü, düşmana aittir. Biz bunu yıkmak zorundayız. Kadının meclisini ve örgütünü geliştirmek güzel bir olaydır. Kadınları hafife alınacak ve dalga geçilecek nesneler olarak görmekten nefret ediyorum. Ama buna siz yol açıyorsunuz. Hafifliğiyle kendinizi sürekli güvensiz duruma getirme, başka iradelerin sürekli emrinde tutma konumuna getiriyorsunuz. Artık bu aşılınsın. Kadın toplantıları, kadın kişilikleri görkemli olsun. Mutlaka bazılarının gölgesi altında olmanızın fazla bir anlamı yoktur. Yoldaşlarımızın ama hiçbirinizi kendi gölgede görmek istemiyorum. Sizleri kendi uydum ve sıradan takipçim olarak da görmek istemiyorum. Dengeli

Çok iyi hatırlıyorum, adam söz hakkı vermiyordu, ciddiye almıyordu, dalga geçiyordu. Bunlardan çok çektim, sen misin diyerek bir Tanrı kuvveti çıkaracak kadar yüklendim. Arap aleminde çöl hikâyesi de, çölde İslam'ın fıskırması da biraz böyledir. Bazen PKK'nin çıkışıyla İslamiyet'i karşılaştırıyorum; o zaman da "Kendini peygamber sanıyor" diyorlar. Oysa kendimi peygamber sanmama gerek yoktur, çünkü günümüzde bilime iş yapıyor. Ama yine de benzerlikler hayli ilginçtir. Çöl kişiliği aslında hiçliği yaratıyor. Muhammed'in çıkışı ise çölden bir volkan gibi patlamadır. Araplarda kız çocukları diri diri gömülüyordu. Birçok kişi Muhammed'i, "Bu kadar eşi var, bu kadar cariyesi var" diye eleştirebilir ama ben bunu da biraz farklı gördüm. Onu da kötü değerlendirdiler. Muhammed'in siyasal amaçlı evlilikleri de vardı ama evlendiği kadınlar kendine göre yücelmiş kadınlardı. Dönemine göre bu yeni bir adımdır ve bu konuya farklı bir gözle bakmak doğru değildir. Muhammed'in zevceleri, eşleri, kızları tarihte nam yapmış kadınlardır. Hz. Fatma, Hz. Ayşe, Hz. Hatice birer semboldürler. Arap aleminde olsun, İslam aleminde olsun, demek ki kadına bir değer verilmiştir. Hz. Muhammed, o döneme göre birçok ka-

Mücadelenin her anı 8 Mart olsun!

Sara-Sakine Cansız Yoldaşın, 1989 yılının 8 Mart'ında dünya ve Kürdistan kadınlarına seslendiği mektubunu sizlerle paylaşıyoruz. Kürdistan kadınının asıl ve soylu direnişini PKK'nin devrimci ve değıştirci diliyle anlatan Sara Yoldaş, yürüttüğü mücadele ve kavga dolu yaşamıyla bugün de, diin olduğu gibi Kürdistan ve dünya kadınlarına öncülük yapmaya devam ediyor.

Seksen dört yıl önce bugün, Kopenhag'da zafer sevinçci yaşıyordu. Bu sevinç, birlik, dayanışma, mücadele, yani emeği bayraklaştırma sevinciydi. Bu, mücadeleyi halka taşımanın; kavga ruhunu, kavga ortaklığına dönüştürme sevinciydi. Kopenhag bugün sevinç çığlıklarıyla taşıyordu.

Bugün, toplumun en geri bıraktılmış ve tüm kölelik zincirleriyle cendereye alınmış dünya kadınları, toplumsal devriminin biçimlendirdiği bir bilinçle harekete geçerek kavga andı içtiler.

Her hareket yeninin yaratıcısı, onun ileriye taşıyıcısıdır. Bugün birçok ülkenin işçi, emekçi ve tüm ilerici, devrimci kadınları ektikleri kavga tohumlarını Kopenhag'da meyveye dönüştürdüler. Bu uyanış, bu başkaldırı, toplumun diğer tüm dinamiklerini harekete geçirmede önemli bir rol oynadı. Kadın sorunu, toplumsal sorunların çözümü bir halkası, kimliğine kavuştu bugün.

Bugün, yani 8 Mart 1905'te, toplum dinamiklerinden fırlayıp öne çıkan ve kadın sorununun öncülerinden Clara Zetkin, Rosa Luxemburg ve birçok devrimci kadın, bu sorunun çözümü yolunda ilk önemli ve devrimci adımı attılar.

Bugün, dünyanın dört bir yanından yükselen mücadele kararlılığı ve coşku, tek bir ses ve tek bir yumruğa dönüştü Kopenhag'da. İşçi, köylü, emekçi, ilerici ve devrimci kadınlar, mücadele kazanımlarını kalıcılaştırmak, onları daha geniş alanlara yaymak ve kadın sorununun ancak devrimle çözüleceğini ve onun vazgeçilmez bir parçası olduğunun bilinciyle yeni kavga andı içtiler. Aynı dilden zafer türküleri söyleyip kutladılar bu günü... Bu günü (8 Mart'ı) uluslararası kadınların birlik, dayanışma, mücadele ve kurtuluş günü ilan ettiler.

8 Mart dünya kadınlarına kutlu olsun!

84 yıldır dünya kadınları, bu devrimci geleneği, bu günün anlamını derinleştirici yeni kavgalar yaratarak kutladı. Bu günü, toplumsal mücadelede bir basamak yaptı. Bu günü, devrimci uyanışın itici gücü olarak gördü. Ve bu günde, insan olmanın gururunu yaşadı.

Ulusal değerlerimizin koruyucu emekçileri, yurtsever köylü kadınlar, kadınlarımız!

Halk değerlerimizin yaşatılmasında emeği olan sizleri, sadece bugün değil, halk tarihimizin her döneminde, her tarihi anda görüyor, anıyor ve sizi değerimiz biliyoruz. Sizlerde, üç bin yıllık zulmün acı izlerini görüyoruz. Sizlerde, işgalcilere karşı kavgada, erkeği ile omuz omuza savaşıma geleneği görüyoruz.

Tarihimiz, sizlerin savaşçılığını yazar. Tarih sayfaları, Kürt kadınının değerlere bağlılığının güzel örnekleriyle doludur. Newrozlar'da özgürlüğü ateş danslarında simgeledin, Dersim'de Beseyleştin. Tarihte sen, uğruna ölmesi yiğit ve güzel kadınsın. Efsaneler yaratılmış senin yiğitliğin üstüne. Sen dilimizsin, sen halk kültürümüzün. Sen helal süt emziren anasın. Yiğit ve mert olana sütünü helal etmiş, korkak ve haine bin beddualarla haram eden, geleneğine sınırsız bağlı Kürt kadınsın.

İşgallerde, katliamlarda, işkencelerde, sürgünlerde, yüzyıllardır süren soygun,

talan, zulüm düzeninden en çok acı çekensin; özgürlüğü yakın eden her coşkudan, her başarıdan en çok sevinç duyan yine sen olmaktadır. Sen, bu korkunç paradoksun içinde güneşe duruyorsun. Bir yanın al aydınlık, öte yanın acıdan yanık yanık.

Kavganın haklılığı, yüceliği ve sevinci, acı yanını dindiriyor. Ve sen, bugün zulmün tüm zorbalığına inat kavgaya durmuşsun. Gerillanın bir ana kucağı dağlarımız, biri de sen olmuşsun. Operasyonlar, işkenceler, sorgular, hapisler, hiçbir biri senin bu sana özgü korumacılığını yok etmedi, edemedi. Çünkü sen, acını dindirecek dermanı bulmuşsun: PKK'nin açtığı ulusal kurtuluş kavgasında yer almak, Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği saflarında savaşmak... Bu kavga kutlu olsun! **Sınıf kardeşlerinle haydi kavgaya!**

Kürdistan işçi kadınları!

'Kürdistan ucuz işgücü deposudur' gerçeğini yaşayarak daha iyi görüyorsunuz. Sömürgeciler, emek düşmanları, seni emeğinle birlikte pazarlıyorlar. Modern çağın yüzkarası bir köle ticaretinin ağına almışlar seni de. Bugün, emperyalist metropollerde siz Kürdistanlı kadınların emeği üzerinde yeni zulüm provaları yapıyor.

Çalınan yalnız emeğin mi? Hayır! Bu defa da emperyalist kültürün değirmenine alınıp öğütölmek isteniyorsun. Halk kültürün, dilin, tarihin unutturulmaya çalışılıyor. Seni yabancı bir kültürle biçimlendirmeye çalışıyor tüm emek düşmanları. Seni, bu 'modern' medeniyet yuvalarında öz benliğinden, ulusal kavgandan uzaklaştıracaklarını sanıyorlar. Ama yanılıyorlar!

Kürdistan'da emek, kavgada sürgün veriyor. Emek, emek düşmanlarına meydan okuyor. Sömürgeci zulmün sahipleri kavganın yüceliğine karşın her gün, her saat bir bir küçülerek, alçalıyorlar.

Bu kavga Kürdistan işçi kadınlarının da kavgasıdır. **Sınıf kavga kutlu olsun!**

Aile yaşamını idame ettirmek için iş gücünü sattığın Avrupa kentlerinde, halkının yaşam kavgasının kanla nasıl boğulmak istendiğini duyuyorsun. Bu kavganın nice emekle yükseldiğini ve ne acılarla beslendiğini artık bilmektesin. Bu bilinçle, bulunduğu her yerde özüne sahip çık ve onu mücadele gücüyle birleştir.

Bilmelisin ki, özgürlük savaşçılarına her yardım kavgayı güçlendirecektir. Ve emeğinin onurunu koruyacak, özgür geleceğini yakın edecektir. Siz işçi kadınlarımızın kurtuluşu bu kavgadadır. Bu kavganın devrimci ve öncü sınıfı olan işçi sınıfının birer üyeleri olan siz işçi kadınlarımız da, sınıf bilinciyle hareket etmeli ve sınıf kardeşlerinle birlikte bu kavganın taşıyıcısı olmalısınız.

Kavga, sizden öz değerlerinize bağlılık istiyor; kavga, sizden destek bekliyor; kavga, sizden Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği'nin mücadele bayrağı altında saf tutup, ulusal kurtuluş mücadelemize güç katmanızı istiyor. Kavga, sizden Kürdistan'a kavga ruhuyla dönüşünüzü istiyor. Kavga, sizden dağlarımızda savaşıma özgürlük savaşçılarına takviye yeni savaşçılar istiyor. **Sınıf kardeşlerinle birlikte haydi kavgaya!**

Yiğit ve fedakâr analarımız!

Mahpus yolu, yiğitliğin yolu oldu sana. Mahpus yolu umut yolu oldu sana. Sen, yiğitliği umuda katık edip kavga, onurunun direnen kadını oldun ana. Sen, yüreğinin bir yanını, elde silah savaşan çocuklarına; öteki yanını, zindanda yüreklerini, iradelerini ve bilinçlerini savaş hattına süren çocuklarına açtın. Ne büyük ne yüce yüreğin var. Böyle yaman, böyle ateş parçası yüreğine nice yiğit kızlarını ve oğullarını gönderdin. Ateşin çocukları, ateş parçası yüreklerde taht kurar. Yüreğini yüreğimizin üstüne koyduk.

Açlıklara, ölümlere yattın mahpus önlere. Meydanlar alev alev kavganın tanıkları oldu. Zulüm direngenliğinden bir değil, bin şamar yedin. Bir bayrak da sen diktin mahpus burçlarına. Zulüm her gün biraz daha eriyor haykırışlarınla. Yürüdükçe alev alev fistanınla gelecek özgürlük sana ve çocuklarına. **Bir sana bir de Kürdistan'a dedik ana; analığın kutlu olsun!**

Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği'nin tüm üyeleri, kadın yoldaşlar!

Kürdistan gibi bir ülkede devrimci olmak, devrim davasını omuzlamak kolay değildi, hele kadın olarak kavgaya atılmak hiç kolay değildi.

Bundandır ki, seni çepeçevre saran tüm olumsuz koşullara karşı göstereceğin kararlılık, kendi kimliğini bulmada vazgeçilemez bir zorunluluktadır. Çünkü, devrimci bilinç, kararlılık, bağlılık, inanç, fedakarlık ve dürüstlük bu yeni kimliğin, bu özgür kişiliğin esas mayasıydı. İşte, PKK sana bu kimlik arayışında tek ve vazgeçilmez bir anahtar verdi; güç ve yeteneğini kavganın her alanına taşıyacak bir yapıya, öz yapına kavuşmanı sağlayacak tüm yolları gösterdi. Sana düşen, bu yolu açmaktır. Çünkü, Kürdistan'da devrimci kadın tipi senin şahsında yaratılacaktı. Sen, bu bilinçle kavgaya atıldın ve bu bilinçle kavgayı yürütüyorsun.

Bugün, senin ulusal kurtuluş mücadelemizdeki emeğini, Kürdistan'da devrimci kadın tipi yaratma yolundaki başarılı çabanı görüyor ve bundan sevinç duyuyoruz. Bu emeğin ve çaban bin yılların geleneksel gerici, yoz ve ilkel tüm anlayışlarını önemli oranda yıkmış ve toplumda kadın sorununa devrimci yaklaşımı geliştirmiştir. Bu çaban, partili yoldaşlara, halkımıza ve tüm devrim güçlerine güven verici bir biçim kazandı. Bu çabanın pratik ifadesi olan **Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği, halkımıza ve Kürdistan kadınlarına kutlu olsun!**

Dün Fransa'da, İspanya'da, Rusya'da, Bulgaristan'da, Vietnam'da, Küba'da, Nikaragua'da ve daha birçok ülkede kadınların barikatlarda, kavganın her alanında savaşarak devrimde oynadıkları rolü, bugün sizler Kürdistan devriminde oynamaktasınız. Kuşkusuz bu, mücadelenin başarılı ve gurur verici yönüdür. Ancak bu başarı hiç bir zaman hata ve eksikliklerimizi yadsımaya ya da onları önemsiz görmeye götürmemelidir bizi. Biliyoruz ki toplumda kazandığımız ve üzerimizden atamadığımız birçok anlayış ve alışkanlıklarımız vardır. Bunlar başarısızlığımızın besleyici unsurları olmaktadır. Bunlar var oldukça, diğer sorunlarda olduğu gibi, kadın sorununa

bakış açısında da eksiklikler, hatalar olacaktır. Bunlar, her devrim pratiğinde de yaşanan, yaşanacak olan şeylerdir. Önemli olan bu anlayışları, devrimci bilinç ve partili anlayışla yıkmak; bunların gelişmeye ve devrimci çabaya zarar vermesine veya gölge düşürmesine izin vermemektir.

Bu, devrim dışı anlayışlar yalnızca erkek yoldaşlarda değil, kadın yoldaşlarda da kendisini göstermekte, hatta daha ciddi bir hal almaktadır; alabilmektedir. Bunları, devrimci anlayış ve devrimci çözüm yöntemleriyle aşmak, PKK kişiliğine, onun biçimlendirdiği devrimci kadın tipine ulaşmak başta gelen görev olmalıdır. Bu görevi bir an dahi savsaklamadan yerine getirmek, mücadelemizin düzeyine denk düşen bir çizgi tutturmak yanlışlarımızın en büyük panzehiridir. Onlar ancak bu şekilde yok edilir.

Hayır yoldaşlar, bizde sevgi, kavga aşkıdır

Bugün, köyde, kentte, dağda, ovada, en ileri savaş hattında, yani kavganın her alanında seni görüyorsak; şehitlerimizin içinde, Çiçekleri, Bêrivanları, Aytenleri, Hanımları, Nafiyeleri ve daha birçok kadın şehidimizi anıyorsak; kadınların artık tek tek değil, onar, yüzer kavga saflarına katıldığını görüyorsak; tüm Parti birimlerinde seni de görevinin başında buluyorsak; bu senin, hiçbir subjektivizme düşmeden mücadele bayrağını daha bir yükseklerde dalgalandıran gurur verici, ateşleyici gücü olmalıdır. Olumsuzlukların paniğini duy-mak yerine, devrimci kaygılarla bu olumsuzlukların üzerine yürümeye ve mücadelede tahribatlara yol açmasına izin vermemelisin.

Devrim mücadelesi, fedakârlıklar ve bu büyük erekler üzerinde gerçekleşir ancak. Bugünkü mücadele, bu emekler ve fedakârlıklar üzerinde gelişti; bunu hepimiz bilmekteyiz. Ancak bu kavgada örnekler de oldu, olacaktır. Bunların kadın ya da erkek olması bir şeyi değıştirmez. Burada söz konusu olan kişilik değışimidir. Mücadeleye ayak uydurmayıp inişe geçen, ihanet eden kişilikler de olabilir. Ama bunlar bir avuçtur.

Duyuyoruz ki, bir zamanlar kavgada yer almış, kavgaya emek vermiş ve kavga emeğiyle kişilik, kimlik bulmuş bazı kızlarımız, bu emekleri unutarak, bu emekleri çiğneyerek mücadeleden çark etmiş, evinin kadını olmuşlar. Yani mutluluğu o küçücük dünyalarında aramışlar! Soruyoruz onlara, mutlu musunuz?

Sonsuz bir mutluluğu getirecek kavgamız, gün gün büyüyerek yeni güzelliklere dönüşürken; siz, o küçücük dünyanızda mutluluğun güzelliğine varabilir misiniz? Sevilmesi gereken koca bir dünya ve yüce bir halkın davası varken, büyütölmeye gereken milyonlarca çocuklarımız varken, bir koca ve bir çocukla dünyanı sınırlama, sevgi olur mu? Bunda sevgi bulunabilir mi?

Hayır yoldaşlar, bizde sevgi, kavga aşkıdır. Kavga aşkının yarattığı güzelliklerdir sevgi. Evet, barikatlarda, dağların doruklarında, işçi direnişlerinde, mahpuslarda, mitinglerde, boykotlarda kavga aşkını besleyen öyle güzel sevgiler, sevdalar yaratılmış ki. Ama bu sevgiler, bu sevdalar davanın üzerine çıkarılmıyor. Bu sevgi savaşçı ruha, yeni ruh katıyor,

ona hizmet ediyor ve onunla bütünleşiyor. Güzelliği ve kalıcılığı burada yatıyor, burada yatar. Yani, silahını bırakıp kaçmıyorsun; yani, kavga aşkını terk etmiyorsun; yani, omuzdaşlarına sırt çevirmiyorsun. Utandırmıyorsun sevgiyi! İşte, sevgi budur.

Bu sevgi sana kutlu olsun!

Şimdi yeniden soruyoruz onlara; neden unuttunuz belinize inen dipçikleri, çıplak çarniha gerilmeleri, meme uçlarına bağlanan elektrik tellerini? Bunları hatırladıkça mutlu olabilir misiniz? Düşmanla göğüs göğüseye çarpışan ve yiğitçe toprağa düşenlerin haberleri sizleri dehşete düşürmüyor mu? Bu mertlik karşısında utanç duymuyor musun? Duyabiliyorsan eğer bir parça utanç, nasıl mutlu olursun? Bu utançlar eksilmeyecek yüzünüzden... Hemcinslerinizin kavga kararlılığı sizi bu utançınızda boğacaktır.

Ya kavgada döneğiği doruklaştıran, ihanete yatanlara ne demeli? Korkunun biçimlendirdiği bu gayri meşru tipler, yadsıdıkları kişiliklerine, kavganın güzelliklerine kinini kusuyor şimdi. Korkunun bu gayri meşru çocukları her türlü namussuzluğu ve alçaklığı yaşama yeğ tutuyor. Mücadelenin her gün, her saniye öldürdüğü bu tipler, ihanetlerinin bedelini er ya da geç ödeyeceklerdir.

Yoldaşlar! Kavga nasıl ki, kadın kahramanlar yaratıyorsa, nasıl ki, kızıl fistanlı Çiçekler kavga bahçemizi süslüyorsa, aynı şekilde ihanetin batağında tüm çirkinliği sembolize eden, türünün ve cinsinin yüzkarası tek tek ihanetçi kadınlar da çıkacaktır.

Devrim davasını kendi iğrenç duygu özlemlerine feda eden, korkunun bu gayri meşru kızları ne yazık ki, bizim ülkemizden de çıkmıştır, çıkacaktır.

Bunlar, dün en yakın arkadaşımız, omuzdaşımız, eşimiz, kızımız, gelinimiz, bacımız da olabilir. Bu hiç önemli değil. Önemli olan; bunları alınlarındaki kara leke ile tanımak ve onlara yaşam hakkı vermeyen mücadelemizi daha bir kararlılıkla ileriye götürmektir. İhanetler, bu kararlı yürüyüşünde bir an dahi seni etkilememelidir.

Kürdistan kadınlarının öncüleri yiğit partili yoldaşlar!

8 Mart'ın devrimci ruhunu alarak, onu Kürdistan kadınlarının mücadelesiyle besleme görevi büyük oranda senin omuzlarındadır. Bu kavgayı yükseltme onurunu sen taşıyorsun. Bu görevi, Partimiz PKK, Önderimiz Apo, ulusal birlik ruhunun vücut bulduğu cepimiz ERNK ve halk ordumuz ARGK'nin yol göstericiliğinden şaşmadan kararlılıkla, azimle ve cesurca sonuna kadar yürüteceğine yürekten inanıyoruz. Senin mücadelen, dünya kadınları 8 Mart devrimci geleneğine yeni anlamlar yüklemekte ve onu daha çok canlı kılmaktadır.

Mücadelenin her anı 8 Mart olsun! Bugün sana kutlu olsun!

Yaşasın 8 Mart!

Yaşasın PKK!

Yaşasın Apo!

Yaşasın Kürdistan Yurtsever Devrimci Kadınlarının Anti-sömürgeci Mücadelesi!

Moderniteler savaşında güçlenen Demokratik Modernite ve kapitalist moderniteyi kurtarma çabaları

Xebat Andok

2020 yılına, 2019'un sonlarında Çin'de ortaya çıktığı söylenen virüsün tüm dünyaya yayılmaya başlaması nedeniyle virüs gündemiyle girildi ve aradan geçen bir buçuk yıla rağmen hala insanlığın en temel gündemi Korona ailesinden Covid-19 virüsü. Ulus devletlerden küresel düzeyde çalışan vakıf, şirketlere kadar herkes etkili bir aşı geliştirme arayışında.

Acaba Covid-19'a karşı etkili ve sonuç alıcı bir aşı geliştirilse gerçekten de bu yeterli olacak mı? Bu virüse çare bulunsu da önümüzdeki dönemde

ister bilinçli bir şekilde geliştirilmiş ister kapitalist modernitenin doğaya vermiş olduğu zararlar neticesinde ortaya çıkmış olsun, her iki halde de virüsün ortaya çıkıp yayılmasının sorumlusu, insanlığın, toplumun ve doğanın eko-sistemini yok eden, insanlık tarihinin en büyük komplosu olan kapitalist modernitedir. Herkes virüsün nereden geldiğini ve virüse karşı nasıl tedbirler almak gerektiğini tartışırsun, virüs daha şimdiden pek çok şeyi değiştirmiş durumda.

Bireyin, toplumun ve devletlerin asla olur demeyecekleri şeylere olur vermek zorunda bırakan bir sonuç doğurdu. Tüm insanların izole edildiği, yaşam tarzlarını, alışkanlıklarını değiştirmek zorunda oldukları bir yaşama normal koşullarda kimse olur vermezdi. Ama vermek zorunda kaldı. Bu yönüyle virüsten yayılan korku nedeniyle yeni bir zihniyetle yaşam yeniden kurulmaya çalışılıyor.

Yoğunluklu bir şekilde sorgulanır oldu. Virüsün çıktığı yer olarak kabul edilen Çin ise kendisini en erkenden toparlayan, ekonomik büyümeyi yaşayan ender ülkelerden biri olarak ön plana çıktı. Giderek ABD ile küresel düzeyde yarışabilen ve hegemonya iddiasındaki tek ülke görünümü kazandı. Kapitalist modernitenin merkezi olan Avrupa ise virüsün en fazla vurduğu diğer bir merkez oldu. Sistemlerini oturtmuş, yaşamlarını garanti altına almış olarak düşünürlerken bunun hiç de öyle olmadığını salgınla birlikte gördüler. AB'nin de oldukça kırılgan bir yapıda olduğunu, birlik olsalar da en nihayetinde zor dönemlerde ulus devletçi reflekslerin ön plana çıktığını herkes gördü. İtalya'da yakılan AB bayrakları aslında geline nokta ortaya koyması açısından oldukça çarpıcı bir tablo oldu. Tekillik başın çıktı. Birliğin devamının sağlanması için sonradan bazı toparlanma hamleleri

Küresel sermaye güçleri ise fonladıkları DSÖ vb bilim kurulları üzerinden kapanmayı salık vererek, ulus devletlerin ekonomik olarak daha fazla zorlanmalarının önünü açmak, böylelikle zorlanan ulus devletlerin küresel sermayeye daha fazla muhtaç hale gelmesini sağlamaya çalıştılar. Bu alanda da çok büyük bir mücadele gelişti ve bu hala da sürmektedir. Türkiye ise üstü örtülü bir şekilde sürü bağıışıklığını sürdürdü. Toplumsal eylemsellikleri engelleme anlamında kısıtlayıcı olurken, emeği sömürme çarklarının dönmeleri için ise kısıtlama getirmede. Söylemi ise ulus devletlerin klasik refleksleri gibi olmadı, yani kısıtlamalar hiç olmasın demedi, üretimden kopuk insanlara kısıtlama getirirken, üretimin çarklarını döndürmek adına emekçileri en kötü koşullarda, hiçbir sağlık kurallına uymayacak bir şekilde çalıştırdı. Böylelikle ilan edilmeyen bir sürü ba-

taftan mevcut küresel kurumları da aşan yeni ve işlevsel kurumsallara ihtiyaç duyulduğu tartışmalarını tetikledi. Bu kapsamda 2020 yılındaki G-20 Zirvesi'nde "Tek dünya hükümeti"nden bahsedilirken, aynı yılın Davos buluşmalarında (Dünya Ekonomik Forumu) ise Great Reset (Büyük Kapanma) tartışmaları yapıldı. Eski İngiltere Başbakanı Gordon Brown sorunların küresel olduğunu, Erdoğan söyleminin aksine çözümün de küresel olması gerektiğini belirterek, bir "tek dünya hükümeti"nin kurulması gerektiğini söyleyerek destek istedi. Yapılan bu öneri kabul gördü, gerekli çalışmaların yapılması için yüklü

2020 yılındaki G-20 Zirvesi'nde "tek dünya hükümeti"nden bahsedilirken, aynı yılın Davos buluşmalarında (Dünya Ekonomik Forumu) ise Great Reset (Büyük Kapanma) tartışmaları yapıldı. Eski İngiltere Başbakanı Gordon Brown sorunların küresel olduğunu, Erdoğan söyleminin aksine çözümün de küresel olması gerektiğini belirterek, bir "Tek dünya hükümeti"nin kurulması gerektiğini söyleyerek destek istedi. Yapılan bu öneri kabul gördü, gerekli çalışmaların yapılması için yüklü miktarda bir meblağ ayrıldı.

yeni ve belki de daha ölümcül virüslerin çıkma olasılığı yok mudur? Tarihte daha fazla sayıda insanın ölümüne neden olan virüsler görülmüş olmasına rağmen neden Covid-19 bu kadar etkili oldu? Bu sadece dünyanın küçülmesinden ve bilginin-haberleşmenin hızından mı kaynaklandı, yoksa bilinçli bir şekilde mi bu kadar etkili hale getirildi? Dahası bütün dünyayı alarma geçiren, neredeyse her şeyi değiştiren bu virüs de nereden çıktı? Kapitalizmin azami kâr mantığının insan, toplum ve yaşamın doğasına ters uygulamalarından dolayı doğaya verilen zararın bir sonucu muydu? Yoksa bilgiyi tekeline alan ve küresel çapta etkili olan bazı güç odaklarının kimi emelleri için geliştirdikleri bir biyolojik silah mı? Açık ki bu sorular, yabana atılmaması gereken ve üzerinde önemle durmayı gerektiren hususlar olmaktadır.

G-20 zirvesinde zombi protestosu

Tabii Koronanın yaşamda yaptığı değişiklikler kadar siyasal sistemde yoğunluklu bir şekilde değerlendiriliyor, dahası Koronanın siyasal sistemde değişiklik yapmak isteyenlerin işi olduğunu söyleyenlerin sayısı hiç de az değil.

Korona ulus devletlerle küresel sermayeyi karşı karşıya getirdi

Korona dünya sistemine ilişkin tartışmaları da alevlendirdi. Çin-ABD gerginliği ve güç mücadelesi belirginleşti. Merkezleşen ulus devletler mi yoksa ademi merkezleşmeyi de içeren küreselleşen sistemin mi daha elverişli olduğu tartışmaları öne çıktı. Ulus devletlerle küresel kurumlar arasında sorunlar çıkmaya, tartışmalar yaşanmaya başladı.

Dünya lideri gibi hareket eden ABD virüsün en yoğun vurduğu yer olarak, bu zorlu süreçte kendisinden beklenen liderliği yapamadı. Zaten sıkıntılıydı, özünde öyle olmasa da herkese yetişen, her yer sorunlarını çözen ABD görünümü önemli ölçüde aşınıştı. Trump da hep böyle mesajlar veriyordu; salgın sürecinde bu pekişti. O nedenle Trump yönetimindeki ABD'nin liderliği çok yo-

olsa da esas olarak AB'nin geleceğinin nasıl olacağı en fazla tartışılan hususlardan olmaktadır.

Korona ile sınırlar kapatıldı, göçmen hareketliliği engellendi. Uluslararası ilişkiler, ticaret, turizm vb hemen her şey önemli düzeyde geriledi. Sınırların kapatılması sadece ülkeler arasında değil, şehirler, eyaletler arasında da görüldü. Hatta California gibi bazı eyaletler ayrı devlet olabileceklerini bile söyledi. Bir kişinin hastalık kapmamak için başkalarıyla ilişkilerini kesmesi gibi dıştan gelecek tehlikelere karşı kendi sınırlarını kapatma, devletlerde ve daha da önemlisi şehirlerde de yeni bir eğilim olarak öne çıktı. Bu durum benzer virüslü dönemlerde nelerin görülebileceğine ilişkin önemli bir veri olmaktadır.

Salgınla gelen kısıtlamalar ulus devletlerin ekonomilerini olumsuz etkilediğinden Trump, Bolsonaro, Johnson vb sağcı liderler yani ulus devleti en iyi temsil edenler daha ilk günden itibaren kısıtlamalara karşı çıktılar, sürü bağıışıklığının esas alınmasını istediler. Kismen geri adım atmak zorunda olsalar da esas düşünceleri bu.

ışıklığı sistemini uyguladı. Özcesi, "Kısıtlama olsun mu, olmasın mı?" tartışmalarının da esas olarak bir siyasi mücadele olduğu anlaşıldı.

Artan sistem tartışmaları ve bazı olası gelişmeler

Çok yoğunluklu bir şekilde yeni bir dünya düzeninin gerekli olduğunu dilendirenler oldu. Çünkü; mevcut düzenin yetmediği, cevap olmadığı gün gibi ortaya çıktı. Kapitalizmin en önemli merkezlerinin bile ne kadar kırılgan olduğu görüldü. ABD adeta tel tel döküldü. AB ülkeleri birlik olduklarını unutarak kendi ulusal sınırlarında tek başlarına kaldı. Birkaçı dışında hiçbirisi tüm ihtişamlarına karşın süreci donanımlı karşılayamadı. Ulus devletlerin ne kadar yetersiz oldukları anlaşıldı. BM bünyesinde oluşturulmuş küresel kurumlar rol ve misyon üstlendi ama onların da bu salgına karşı gerekli mücadeleyi yürütmede yetersiz olduğu görüldü. Bu durum, bir taraftan Trump'ın Dünya Sağlık Örgütü ile olan kavgasında olduğu gibi ulus devletlerle küresel kurumların karşı karşıya gelmesine neden olurken, diğer

Avrupa'da tartışmalar tek Avrupa devletine doğrudur. Mevcut halin işlemediği görüldü. Ya bilinen ulus devletler halinde kalınacak ya da tek Avrupa devleti olunacak. Birincisi zaten denendi ve AB bunun sonucunda ortaya çıktı. Ulus devletler halinde kalmak geleceği olmayan bir proje ve bir geriye dönüş olacaktır ki, bu tercih edilmeyecektir. Macaristan, İngiltere buna karşı direndi, direnecek. Yine her ulus devlet buna kolayca gelmeyecektir ama gidişat tek devlet olmaya doğrudur. Bu konuda Almanya'nın tutumu belirleyici olacaktır.

miktarda bir meblağ ayrıldı. Bu çalışmalar yürütmek üzere pek çok ülkeden tanınmış insan görev aldı. Türkiye'den de Ekmeleddin İhsanoğlu, Hikmet Çetin ve Kemal Derviş görev alanları arasında. Dolayısıyla nasıl ki Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Cemiyet-i Akvam (Milletler Cemiyeti) kurulduysa ve imparatorluklar, çarlıklar, krallıklar yıkılıp yerine ulus devletler kurulduysa, nasıl ki İkinci Dünya Savaşı'nda faşizm yenilgiye uğratılarak küreselleşen dünyada sorunları çözmek üzere BM ve bağı küresel kuruluşlar olan Dünya Bankası, IMF gibi kurumsallara gidildiyse, şimdi de Üçüncü Dünya Savaşı döneminde yeni küresel kurumsallara gidilmesi işin doğası gereğidir. Korona ile yaşanan sıkıntılar da bu kapsamda zemin olarak değerlendirilmektedir. Şimdi tartışılan husus, bu değişimin hangi yönde olacağına ilişkindir. Bir geriye dönüş an-

lamına gelecek olan ulus devlet mi tekrardan güç kazanacak, yoksa G-20'de dile geldiği ve kararlaştırıldığı gibi daha küresel hükümet sistemlerine ve küresel kurumsallara mı gidilecek? İşte yeni dünya düzeni tartışmaları böylesi bir ortamda giderek artan bir dozda yapılmaktadır.

Ancak belirtmek gerekir ki güncel tartışılan yeni dünya düzeni Sovyetlerin yıkılmasından sonra kurulmaya çalışılan

**Salgınla gelen kısıtlamalar
ulus devletlerin
ekonomilerini olumsuz
etkilediğinden Trump,
Bolsonaro, Johnson vb
sağcı liderler yani ulus
devleti en iyi temsil edenler
daha ilk günden itibaren
kısıtlamalara karşı çıktılar,
sürü bağışıklığının esas
alınmasını istediler.
Küresel sermaye güçleri ise
fonladıkları DSÖ vb bilim
kurulları üzerinden
kapanmayı salık vererek,
ulus devletlerin ekonomik
olarak daha fazla
zorlanmalarının önünü
açmak, böylelikle zorlanan
ulus devletlerin küresel
sermayeye daha fazla
muhtaç hale gelmesini
sağlamaya çalıştılar.**

yeni dünya düzeni değildir. Önceki Yeni Dünya Düzeni-YDD tartışmaları esas olarak Evanjelik-Siyonist kesimin Büyük Ortadoğu Projesi adı altında daha çok da İsrail'in güvenliğini sağlamayı ve mümkünse 'vaat edilmiş toprakları' elde etmeyi başaran bir dizayn kapsamındaydı. Siyasi yönü önde olan bir projedir. Bahsedilen yeni dünya düzeni ise, küresel sermaye güçlerinin oluşturmak istedikleri küresel dijital sistemdir. Daha küreseldir, salt siyasi bir proje değildir, yaşamın tüm alanlarında bir dizaynı amaçladığı gibi tek dünya hükümeti sistemini geliştirmeyi öngörmektedir. Bu yönüyle birinci YDD projesini de kapsadığı gibi, ondan daha geniş ve kapsamlı bir projedir.

Kapitalist modernitenin değişmezleri

Kapitalist modernite özel nedenlerden ötürü sürekli bir krizli sistemdir. Onun varoluşsal özellikleri krizlerden kurtulmasını engeller. Onun insan, toplum, yaşam ve doğa karşıtlığı her zaman için krizler üretmesine neden olur. O nedenle bu sistemin herhangi bir toplumsal sorunu çözmesi mümkün değildir. O, var olan sorunları derinleştirmenin yanında, olanlara yenilerini ekler sadece. Ama böyle de olsa her sistem gibi o da yaşamak ister. Oluşun doğasında kendini var etmek, sürekli-
leştirmek vardır; kapitalist modernite de bunu yapmaktadır. İyi de bu krizli haliyle ve salgın nedeniyle kendisine karşı tüm merkezlerinde bu kadar tepki varken, bunu nasıl yapacak? Kadınların,

gençlerin, tüm toplumsal kesimlerin bu kadar tepkili oldukları, ayaklandıkları ve salgın nedeniyle ulus devletlerin ne kadar kırılğan olduklarının görüldüğü bir dönemde bunu nasıl yapacak? Ne yapacak ki ömrünü uzatabilsin? Açık ki sistem açısından bu sorular hayati önemdedir.

Kapitalist modernite merkezlerinde ulus devlet ile küresel sermaye güçleri arasında çok yoğun bir mücadele gözle görülmektedir. Önderliğimiz kapitalist modernitenin üç temel sacayağının olduğunu belirtti. 'Kapitalizm' kelimesinde ifadesini bulan, azami kârcılık; toplumsal-
salığı dağıtan, özü bencilik olan bir bireycilik, bunun doyumu için her türden ahlaksızlık kapitalist modernitenin ruhudur. Bu ruh olmadan kapitalist modernitenin varlığını sürdürmesi mümkün

dedikleri kayıt sistemi bu anlama gelmektedir. Sayısız bilgisayar sisteminden oluşan, veriler giren, bunların dünyanın her yerinde geçerli olmasını sağlayan bu uygulamada, kişilerin tapu, kimlik, pasaport vb her türden bilgisi kaydedilecek, kişiler dünyanın her yerine bir dünya vatandaşı gibi gidebilecek, her yerde yasal işlemleri yapabileceklerdir. Dijital paranın da dahil olmasıyla pek çok açıdan ulusal kayıt sistemini elinde tutan devletlerin elindeki yetkiler önemli ölçüde alınacak, böylelikle ulus devlet giderek işlevsizleşecektir. Bu kapsamda epeyce mesafenin alındığı, bunu gerçekleştirmek için tüm imkanlarla yoğun bir çalışmanın yürütüldüğünü belirtmek gerekir. Böylelikle gerçekte 'Tek dünya hükümeti'nin işlem ve kayıt ağı oluşturulmuş oluyor. Yani G-20'de dillendirilen

kilediği ve her şeyin, herkesin bu ağa özgürlüklerini yitirerek bağlanmak zorunda bırakılacakları gözetildiğinde yapılan planlamanın ne denli korkunç sonuçlar doğuracağını kestirmek zor değildir. Kaldı ki mevcut durumda bile insanlık bunun olumsuzluklarını en yoğunluklu bir şekilde yaşar hale geldi. İşte toplumsal yaşamda Korona ile birlikte gelen ve daha fazla tekkileştiren uygulamaları, gelişmeleri bir de yapılan bu küresel tasarım temelinde okumak gerekir. Her şey planlanmış, tasarlanmış gibi gelmektedir.

Tüm bunlar şunu göstermektedir ki, endüstriyalizm yani kapitalist modernitenin ikinci temel ayağı onun en büyük güç kaynağıdır. Yani bilgiye ve tekniğe hükmetmek ilk hiyerarklardan, Sümer rahiplerinden beri tüm iktidar-

dermeninin kendisini değiştirmesi sürecinde özel olarak herhangi bir değişiklik yapmayacağı bir diğer ayak da endüstriyalizm olmaktadır.

Kapitalist modernitedeki hegemonya mücadelesi

Kapitalist modernitenin üçüncü temel ayağı olan ulus devlet için aynı şeyi söylemek pek mümkün değildir. Özde değil de biçimde değişiklik yapabilmek, mevcut bedende değişiklik yapmak anlamına gelir. Artık kapitalist moderniteye beden olamayacak düzeyde dar ve ısrar edilmesi halinde tehlikeli olacak olan ulus devlet yapılanması değişime tabi tutulmaktadır. Bilindiği gibi ulus devlet kapitalist modernitenin bedenleşmesi anlamına gelmektedir.

Kapitalist modernitenin sistem olarak gelişmek istediği 16. yüzyıl ve sonrasında sermayeyi elinde tutan burjuvazi için feodal bölünmüşlüğe karşı ortak pazar etrafında bir ulus devletin oluşumuna gitmek, oldukça kârlı ve gerekliydi. Zaten o süreçten sonra burjuvazi, halkların mevcut rejimlere karşı olan direnişlerini de istismar ederek, tüm mücadelelerden ulus devlet çıkar-
masını bildi. Bu devlet şekline dayanarak palazlandı, sermayesine sermaye kattı. Ama burjuvazi zenginleştikçe, dünyaya açıldıkça ulus devlet sınırları burjuvaziye dar gelmeye başladı. Bizzat burjuvazinin geliştirdiği ulus devletlerden her biri, burjuvazinin gelişme hacmi karşısında geçmişin birer feodal derebeyine dönüştü. İşte bu nedenle günümüz burjuvazisi, geçmişin feodal derebeylerine benzettiği ve geline aşamada çıkarları önünde engel olarak gördüğü ulus devletleri aşarak 'tek dünya hükümet sistemi'ni kurmak istiyor. Bu durum, aşılacak istenmeyen

değildir. Bu açıdan her şey değişir ama kapitalist moderniteyi, kapitalist modernite yapan bu ruh değişmez. O yönüyle kapitalist modernitenin kendi içinde yaşadığı yeni sistem tartışmalarında ruhsal ve özel bir değişim olmayacaktır. Ruhunu değiştirmesi halinde farklı bir şey olacağından, bunu asla yapmayacaktır. Bu yönüyle her koşulda kapitalist modernitenin üçlü sacayağından birincisi olan kapitalizm, eş deyişle azami kârcılık, bencilik asla değişmeyecektir.

Üçlü sacayağın ikinci maddesi endüstriyalizmdir. Bilimin, bilginin, tekniğin birinci maddenin yani kapitalin hizmetine koşurulmasıdır. İnsanı, yaşamı, toplumu güzelleştirmesi, geliştirmesi gereken bilginin ve teknolojinin insan, yaşam, toplum ve doğa karşıtı bir şekilde kullanılmasının adıdır endüstriyalizm. Teknoloji insan ürünü olduğundan, tesadüfen yapılan icatlar dışında, toplumsal yaşamın ihtiyaçları temelinde insan tarafından geliştirilir. Günümüzde bunun aldığı hal ise bambaşkadır. Hangi sosyoloji, psikoloji ve tipoloji isteniyorsa, ona göre de bir teknoloji geliştirilir. Yani tüm teknolojik gelişmeler, onu üreten aklın öngördüğü toplum, birey, yaşam modellemesi kapsamında gelişir. Günümüzde kendiliğinden yapılan icatların ve toplumsal yaşamı geliştirmek için geliştirilen teknolojinin devri kapanmış durumdadır. Bu devir bilgiyi, tekniği tekkellerinde tutan kapitalistlerin toplum, insan, doğa ve yaşam karşıtı öz ve duruşlarından dolayı kapatılmıştır. Günümüzde teknik gelişmeler, kapitalistlerin öngördüğü insan, yaşam, ilişki, psikoloji, siyasal sistem vb modellerini hakim hale getirmek üzere geliştirilmektedir.

Çipli sistemle insanı da dijitalleştirerek, her şeyi kaydettikleri bir dijital ağ üzerinden her şeyi kontrol etmek istemektedirler. Blockchain uygulaması

'Tek dünya hükümet sistemi'ni mümkün kılacak zemin çoktan hazırlanmış bile. Blockhaine sistemini toprağa benzetilenler var. Verili yaşamda nasıl ki her şey toprak üzerinde varlık buluyorsa, dijital sistemde de her şey blockhaine kayıt sistemi üzerinde gerçekleşecek. 'Tek dünya hükümet sistemi' ve küresel dijital kontrol sisteminin bunsuz oluşması ve işlemesi mümkün değildir.

Endüstri 4.0 da denilen bu uygulamanın, bir insan, yaşam, doğa ve sistem tasavvuru temelinde tasarlanarak geliştirildiğine kuşku yok. Küresel çapta tekililik, eş deyişle bireysellik temelinde kurulan bu sistemin kendisiyle birlikte her şeyi değiştirmeye çalıştığı, çalışacağı da açık. İnternet kullanımının insanları, yaşamı, toplumu ne denli et-

cıların temel amacı olmuştur. Enki'nin İnanna'dan ME'leri çalması, Zeus'un Prometheus'u zincire vurma, Zeus'un Metis'i yutması, Adem ve Havva'nın cennetten kovulmaları hep bununla bağlantılı tarihsel gerçeklerdir. Buna günümüzde paraya hükmetmeyi de eklediğimizde hegemonyanın kurulumu gerçekleşmiş oluyor. Bu yönüyle günümüz küresel sermaye güçleri bilgiye, tekniğe ve paraya hükmedenler olarak hegemonik bir güce ulaşmış durumdadırlar.

Toparlarsak; endüstriyalizm tüm özelliklerinden dolayı kapitalist modernite için olmazsa olmazdır. Kapitalist modernitenin ruhu olan azami kârı, bencilliği mümkün kılan özellik oluyor endüstriyalizm. O nedenle kapitalist mo-

ulus devletlerle, onları aşmak isteyen küresel sermaye güçleri eş deyişle burjuvazi arasında çok büyük bir iktidar mücadelesine neden olmaktadır. Burjuvazi öngördüğü değişiklikleri yapmak üzere düğmeye bastığından bir süredir bu iktidar mücadelesi oldukça alevlenmiş durumdadır. Bu açıdan başta ABD olmak üzere kapitalist modernitenin merkez üslerinde yaşanan iktidar mücadelelerini dikkatle takip etmek oldukça önemli. Zira dünya küçülmüş, her şey her zamankinden daha fazla birbirine bağlanmış ve birbirini etkiler durumdadır.

Küreyi etkileyen bir ulus devlet olan ABD içindeki gerilim ve iktidar mücadelesi pek çok şeyi belirliyor. Tek bir ABD olduğu şeklindeki okumalar yan-

Işırtı. İktidarın olduğu yerde bunun mücadelesinin de olacağını ve söz konusu devletin ise dünyanın süper gücü olduğunu gözettiğimizde, ABD'de büyük bir iktidar mücadelesinin olduğunu öngörmek için doğası gereğidir. Trump'ın "Küreselciler ABD mallarının üretimi için dış kaynak kullanıyordu. Bazı küreselciler bizim gerçekten para kaybetmemizi istiyor. ABD bu insanların umurunda bile değil. Ben küreselcilerin tam tersiyim. Ben bu ülkede fabrikaların ve tesislerin kapatılmasından ve başka bir ülkeye gitmelerinden de hoşlanmıyorum. Ben küreselci değilim. Bu ülkeyi seviyorum. Bu ülkeye sahip çıkacağız. Gelecek küreselcilerin değil, vatanse-

Kapitalist modernite bir yönüyle kendi içinde bir iktidar mücadelesi yürütürken, dışta ise karşıt modernite olan Demokratik Modernite güçlerine karşı sistemik bir mücadele vermektedir. Kendi içinde yaşadığı iktidar mücadelesi olup, özde var olan moderniteyi yaşatabilmek için bir iktidar değişikliği anlamına gelirken, Demokratik Modernite güçlerine karşı yürüttüğü mücadele ise ideolojik, çizgisel ve sistemsal bir mücadeledir.

verlerin olacaktır" sözleri yaşanan iktidar mücadelesinin ne denli büyük olduğunu göstermeye yeterlidir. Dünyanın en küresel devletin başkanının, "Ben küreselcilerin tam tersiyim" demesi oldukça ilginç. ABD'nin herhangi bir ulus devletten farkı, onun diğerlerine göre dünyaya açılabilme kapasitesidir. Yani daha büyük bir ekonomik, siyasi, diplomatik ve askeri güçtür. Ama en nihayetinde bir ulus devlettir ve oluşumu kapitalist modernitenin üçlü sacayağı kapsamındadır. Zaten onun dışında da küresel düzeyde etkili olabilen bir ulus devlet yoktur. Geçmişte, soğuk savaş döneminde SSCB vardı, onun da yıkılmasıyla birlikte ABD tek başına kaldı. Şimdilerde Çin giderek bu kapsamda gelişen bir güç oluyor.

Bu perspektiften bakıldığında küresel sermaye diye tanımlanan ve yukarıda bahsettiğimiz şeyleri yapan birlerinin olması gerekir ki; bunların ABD ulus devleti de dahil ulus devletler olmadığı açık. O halde kim, bunlar?

Kapitalist modernitenin gerçek sahipleri ulus devleti belli değişimlere uğratmak istiyorlar

Bunlar yukarıda da belirttiğimiz gibi paraya, bilgiye ve teknolojiye hükmeden, kendilerini bir ulusla, bir ulus devletle sınırlamayan, kürenin tümünü yayılım alanı olarak gören, ulus devletlerden bilgi, teknoloji ve sermaye bakımından kat be kat daha güçlü olan küresel sermaye gruplarıdır. Her biri

onlarca ülkede, farklı coğrafyalarda değişik adlarla ve yaşamın her alanında faaliyet gösteren büyük küresel şirketlerden bahsediyoruz. İşte çağdaş burjuvazi dediğimiz ve kapitalist modernitenin gerçek sahipleri olan bu kesimler, şimdi kapitalist modernitenin bugüne kadarki bedeni olan ulus devleti belli değişimlere uğratmak istiyorlar. Buna da ABD'den başlamış gibi görünüyorlar.

Küresel sermaye gruplarının, teknoloji şirketlerinin, sanal medya tekelcilerinin küreselcilerin tam karşıtı olduğunu söyleyen Trump'a karşı Biden'i desteklemeleri bu anlamdadır. Benzer tabloyu Trump'ın iyi anlaştığı ruh ikizleri Bolsonaro, Johnson, Erdoğan, V. Orban ve Putin'de görmeyi beklemek yerinde olacaktır. Trump'ın bu kişilerle iyi anlaşmasının bir de bu perspektiften okunmasında fayda vardır. ABD'de

sınırlamak istememekte, nerede daha fazla kâr ederse oraya yönelmektedir. Yönelim ABD'den Çin'e, Asya'ya doğrudur. Bu nedenle önümüzdeki dönemde bir de devletler düzleminde bu iki güç arasında hegemonya mücadelesi yoğunlaşacaktır.

Avrupa'da tartışmalar tek Avrupa devletine doğrudur

Avrupa'da tartışmalar tek Avrupa devletine doğrudur. Mevcut halin işlemediği görüldü. Ya bilinen ulus devletler halinde kalınacak ya da tek Avrupa devleti olunacak. Birincisi zaten denendi ve AB bunun sonucunda ortaya çıktı. Ulus devletler halinde kalmak geleceği olmayan bir proje ve bir geriye dönüş olacaktır ki, bu tercih edilmeyecektir. Macaristan, İngiltere buna karşı direndi,

durumda daha çok bir bölgesel güçtür. SSCB'nin etkili olduğu her yerde etkili olamamakta, daha çok yakın çevresinde SSCB'den kalan etkisini sürdürmeye çalışmaktadır. Ama bunda bile önemli ölçüde zorlanmaktadır. Gürcistan, Ukrayna, Azerbaycan-Ermenistan hattında olanlar, Doğu Avrupa ülkelerinin hemen hepsinin AB ve NATO'ya yanaşmaları ne kadar zorlandığını göstermektedir. Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı koşullarından yararlanarak Doğu Akdeniz'e kısmen açılmış olsa da hala Ortadoğu'da dengeleri her yönüyle değiştirecek bir güç olmaktan oldukça uzaktır. Petrol başta olmak üzere fosil yakıtlara dayalı ekonomisi, mevcudun ötesinde bir güç haline gelmesinde önemli bir engeldir. Salgın sürecinde petrol fiyatlarındaki düşüş, ekonomik olarak ne kadar kırılgan olduğunu tüm

ve Batı ile olan stratejik ilişkilerine dayanarak böyle bir güç olmasına ses çıkarılmayacağını hesaplamakta ve bunun için yoğun bir mücadele yürütmektedir. Özünü Kürt düşmanlığının oluşturduğu soykırımcı-faşist karakterini de koruyarak, değişim trendine girmiş olan sistemde yer alabileceğini düşünmektedir. O böyle hesaplar içine girse de Kürdistan ve Türkiye'deki gelişmeler, ABD ve AB ile olan sorunları ve ulus devletin yaşaması gereken zorunlu değişim nedeniyle hesaplarının tutması mümkün değildir. Açık ki onu da çok köklü bir değişim beklemektedir.

Yoğun aşılama projelerine rağmen hala virüs ortadan kaldırılabilmemiş değil. Dahası insanlık bu virüsten kurtulsa bile, yenisinin ve belki de beterinin gelmemesinin garantisi yoktur. Anlaşılan insanlık virüslü bir dönemle karşı karşıya bırakılmıştır. Mevcut durumda ulus devletlerden en gelişkini bile bu tür salgınlara baş edememektedir. Kendisini korumasız hisseden insanların devlet korumasına daha fazla sığınması, bunun için de devletlerin özgürlükleri sınırlan-dırmasına tolerans göstermesi ve ulusal dayanışma örnekleri süreli bir dönem için mümkün olabildi. Artık bunun da sonuna gelinmiştir. İşsizlik baş gösterdi, ekonomik sorunlar büyüdü, toplumda zaten var olan rahatsızlık boyutlandı ve dünyanın hemen her yerinde mevcut iktidarlara karşı ayaklanmalar, gösteriler gerçekleşti. Devletlerin sosyal politikaları esas almak zorunda olduğu algısını hakim kıldı.

Mevcut durumda geçim sıkıntısı, özgürlük ve demokrasi sorunları ulus devletlerin üstesinden gelemeyeceği bir kaos halini almış durumda. O nedenle salgının sürdüğü her an ve gelecek zorlu günler, ulus devletlerin giderek küresel sermaye güçlerine daha fazla bağımlı ve muhtaç hale geldiği bir süreç olacaktır. Salgın ile birlikte 150'yi aşkın ulus devlet IMF'den yardım talep etmiş durumdadır. Türkiye ise görüntüyü kurtarmak adına IMF'ye değil başka kuruluş ve kesimlere başvurdu. Aksi halde ayakta kalmaları mümkün değildir. TC de dahil pek çok ulus devlet ayakta duramıyor, gerçekte ayakta tutuluyor. Bu nedenle Türkiye de dahil neredeyse tüm devletler verdikleri ödün ölçüsünde borç, kredi alabileceklerdir. Bunun karşılığı ise kendilerini küresel sermayenin istemlerine açmaları olacaktır. Bu da daha fazla küresel, dijital bir kapitalizme açık hale gelmek anlamındadır.

Yeniden yapılandırılarak küresel çapta daha etkili hale getirilecek olan kurumlardan ulus devletlere ne yapmaları gerektiği daha fazla söylenecek ve herkesin de öyle davranması istenecektir. Var olmak için söylenenleri yapmak zorunda olan ulus devletler böylelikle bağımsızlıklarını önemli ölçüde yitirerek öngörülen yeni sistemin bir dişlisi olacaklardır. Bu, merkezi hegemonik sistem çözümlemesine de uygun düşmektedir. Kapitalist modernitenin karşı karşıya kaldığı tehlikeler, var olma sorunu onu merkezi hegemonik sistem gereği de daha fazla hegemonik yaklaşmasını zorunlu kılmaktadır. Gelişmeler şimdiye kadar daha çok küresel düzeyde etkili olabilen ulus devletler üzerinden oynanmaya çalışılan küresel hegemonya rolünün artık ulus devletler yerine küresel sermaye güçlerince oynanacağını göstermektedir. Dünyanın hegemonik bir sisteme sahip oluşu, küçülmesi, üretimin-tüketimin küresel düzeyde oluşu, kürenin en etkili gücünün küresel sermaye güçleri oluşu, ulus devletlerin zamanın ruhuyla örtüşmesi gibi nedenlerle bu gerçekleşecektir. O nedenle ulus devletlerin aşırı güvenlikçi, otoriterleşen, sınırlar

devletin temel kurumları da dahil her şey parçalanmış durumda. Son seçimlerde bu çok daha net bir şekilde görülmüş oldu. Parçalanma ve iktidar mücadelesi görüntüdeki Cumhuriyetçi-Demokrat mücadelesinin çok daha ötesindedir. Dikkatle takip etmeyi, anlaşılmalıy gerektiren bir karakterdedir.

Sermayeyi, bilgiyi ve teknolojiyi elinde tutan küresel sermaye güçlerinin ABD merkezli teknoloji ve endüstrinin yerine giderek Çin-Asya çok kutuplu, yeni dijital bir düzeni ikame etme çabaları gözlenmektedir. Mevcut durumda Çin küreselci projelerin pratikleştirildiği, dijital sistemin yeni devlet modeli görünümündedir. Çin'in Korona sürecini atlatması tamamen bu kapsamda gelişmiştir. Tarihi İpek yolu'nun güncellenmesi olan 'Bir Kuşak Bir Yol Projesi' ile küreselcilik Çin görünümüyle tüm dünyaya hakim olmaya çalışmaktadır. Proje kapsamında Malezya'da, İngiltere'de, Mersin'de, İsrail'de ve dünyanın kritik yerlerindeki boğazlarda, limanlarda, köprülerde gerçekleşen satın almalar, ne denli büyük bir planın devreye konduğunu göstermektedir. Türkiye'de çokça konuşulan Üçüncü Boğaz Köprüsü'nün %51'ini Çinliler aldı bile. Döşenecek raylarla ticaret trenlerinin en hızlı bir şekilde Avrupa'ya akışı sağlanacak, böylelikle Amerika Kıtası dışındaki tüm dünyaya Çin bu proje kapsamında belirlediği lojistik şehirleri, limanları, karayolu ve demiryollarıyla en kısa sürede tedarik zincirini kurmuş olacaktır. Trump'ın sermayenin ABD dışına çıkmasına olan öfkesine ve Çin ile olan ticaret savaşlarına bir de bu gözle bakmak gerekir. Tüm bunlar göstermektedir ki; ABD'deki sermaye de artık kendisini bir ulusla, bir ulus devletle

direnecek. Yine her ulus devlet buna kolayca gelmeyecektir ama gidişat tek devlet olmaya doğrudur. Bu konuda Almanya'nın tutumu belirleyici olacaktır. Salgın, Avrupa ulus devletlerini zor duruma soktu, İtalya'da AB bayrakları yakıldı. Her devlet kendi derdine düştü. Yaşananlar, AB üyesi ülkeler bile olsalar bu türden salgınlara karşı yeterince hazırlıklı olmadıklarını gösterdi. O nedenle salgının yeni dalgaları ya da daha etkili salgınlar karşısında Avrupa'daki ulus devletler, AB'yi tek devlete doğru götüren projelere sıcak bakabilirler. Bir Avrupa devleti kurmak bir proje olarak düşünü-lüyorsa, ki bunun emareleri vardır, bu durumda mevcut AB'yi daha derin yıkımlara sürüklemek gerekiyor ki, tek AB devleti oluşturulabilsin. Böylesi bir durumda mevcut ulus devletler ABD'de olduğu gibi birer eyalete dönüşür. Buradaki gelişmeleri de dikkatle izlemek, takip etmek gerekecektir.

Rusya küreselciliğin değil de bölgesel güç odaklarının zamanının geldiğini söylemektedir. Devletler düzleminde yaklaşıldığından bu doğru bir değerlendirmedir. Zira gerçekte küresel çapta devletler pek olmadı. ABD ve SSCB belli ölçüde bu karakterde oldu; dünyanın iki temel süper gücü olarak karşıt pozisyon aldılar. SSCB'nin yıkılmasından sonra giderek bölgesel hegemonik güçler ön plana çıktı. Küresel güçleri daha çok devletler üstü küresel sermaye grupları temsil ederken, devletler daha çok bölgesel hegemonya çapında kaldı. Bunun dışına çıkabilen iki devlet mevcut durumda ABD ve belli ölçüde Çin'dir. Böyle de olsa gerçek küresel güçler, geline aşamada artık küresel sermaye güçleridir. Bu yönüyle de bir hegemonya kayması yaşanmaktadır. Rusya, mevcut

dünyaya gösterdi. Küresel sermaye güçlerinin fosil yakıtlara alternatif enerjiler geliştirme projeleri bir süre sonra petrole dayalı ekonomileri önemli ölçüde olumsuz etkileyecektir. En fazla etkilenecek güçlerden biri de kuşkusuz Rusya olacaktır. Bu nedenle Rusya'nın zamanla kimi geri çekilmeler yaşaması kaçınılmaz gibi görünmektedir.

Türkiye'de kimi çevrelerin Avrasyacılık adı altında Çin ile Rusya'yı çok yakın göstermesi de pek gerçekçi değildir. Avrasyacılık daha çok Rusya ek-senli geliştirilen bir teori olarak, Çin'i kapsamına almaktan oldukça uzaktır. Çin'in bu kapsamda değerlendirilmesi yukarıda belirttiğimiz nedenlerden ötürü pek mümkün değildir. İlişkilerin söylendiği gibi stratejik düzeye gelmeyeceği görülmektedir.

TC de dahil pek çok ulus devlet ayakta duramıyor, gerçekte ayakta tutuluyor

Türkiye Erdoğan'ın ağzından yeni bir sistemin kurulmakta olduğunu ve bunda en güçlü şekilde yer almak için hazır olduklarını belirtti. Yapılan hesap, kendilerinin yıldızının parlayacağı şeklindedir. Türkiye salgını tüm sorunlarını aşacağını düşünmektedir, zaten Erdoğan bir konuşmasında, "Salgınla birlikte 2023 hedeflerimiz önündeki tüm engeller kendiliğinden kalktı" dedi. Salgını karşısındaki muhalefeti bastırmak, susturmak için kullandığı ve yaşadığı tüm zorlanmaları salgına bağlayarak ömrünü uzatma arayışında olduğu görülmektedir. Yanı sıra Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında bölgesel hegemonik bir güç olabileceğini, jeopolitik konumuna

ören yaklaşımlarının aşılması çok sürmeyecektir.

Kapitalizmi kurtarma çabaları

Bilgiye, teknolojiye, sermayeye hükmeden ve kapitalist modernitenin gerçek sahipleri olan küresel sermaye güçleri, tüm bunları kendi sistemleri olan kapitalist moderniteyi yaşatabilmek için yapmaktadırlar. Zira ötsel olarak krizli bir sistem olan kapitalist modernite pek çok sürdürülemezlik nedeniyle artık varlığını koruyamaz durumdadır. Küresel sermaye güçleri mevcut durumun artık sürdürülemeyeceğini, kapitalist moderniteyi yaşatabilmek için yeni şey-

Uygarlığın krizi olan kapitalist modernite koşullarında gerçekleşen

Rojava Devrimi bir dünya devrimi haline gelmenin tüm potansiyelini bağrında taşımaktadır. Çünkü; temsil ettiği değerler tüm dünya insanlığının, insan ve toplum doğasının ortak değerleri ve istemleridir. Özgür ve eşit yaşamı kurması mevcut durumda biriciktir ve bu nedenle de tüm dünya insanlığının sahiplendiği bir devrimdir.

Onun bu karakteri kapitalist modernite güçlerini derinden ürkütmektedir.

ler yapmak gerektiğini derinden idrak etmiş durumdadırlar. Bunu da çıkardan başka hiçbir değer tanımayan, yaşam, insan ve toplum karşıtı olan, erkek egemenlikçi kapitalist moderniteye karşı toplumun neredeyse tüm kesimlerinin yürüttüğü küresel düzeydeki mücadelelerin sistem açısından tehlikeli görülmesi nedeniyle yapmaktadırlar.

Kapitalist modernitenin yaşadığı ötsel krizlere soykırımcı ulus devlet uygulamalarının eklenmesiyle egemenlikçi sistemin tümüyle kaybedeceği ihtimali küresel sermaye güçlerinin Demokratik Modernite güçlerine karşı mücadelede dizginlerini ele almasına ve harekete geçmesine neden olmuştur. Böylelikle kapitalist modernite bir yönüyle kendi içinde bir iktidar mücadelesi yürütürken, dışta ise karşıt modernite olan Demokratik Modernite güçlerine karşı sistemik bir mücadele vermektedir. Kendi içinde yaşadığı iktidar mücadelesi olup, özde var olan moderniteyi yaşatabilmek için bir iktidar değişikliği anlamına gelirken, Demokratik Modernite güçlerine karşı yürüttüğü mücadele ise ideolojik, çizgisel ve sistemsel bir mücadeledir. Ötsel farklılık nedeniyle esas yoğunlaşmaları mücadele de Demokratik Modernite güçlerine karşı yürüttükleri savaştır. Bu yönüyle Demokratik Modernite kuramı ile teorisine; Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Pa-

radigmasıyla özgür ve eşit yaşamı inşa edecek paradigmaya kavuşan bu küresel direniş, kapitalist modernitenin ulus devletle yapmak istediği değişimlerin asıl nedenidir. Zira bundaki başarısızlığın sistemsel bir çöküş anlamına geleceğini biliyorlar.

Kadınların, gençlerin, emekçilerin ve bir bütün olarak toplumsal güçlerin küresel çaptaki eşitlik, özgürlük, adalet ve demokrasi mücadeleleri her yerdedir. Ulus devletlerin katı, merkezîyetçi, faşist, erkek egemenlikçi ve sömürge karakteri toplumsal doğanın ona karşı mücadelesini giderek güçlendirmektedir. Salgın koşulları bu direnişi daha da güçlendirmiştir. Nitekim salgın sürecinden beri ulus devletlerin sokağı, eylemi yasaklayan uygulamalarına karşın başta ABD olmak üzere kapitalist modernitenin merkezlerinde bile direniş giderek yükselmiştir.

Kapitalist modernite güçleri, ulus devletin bu faşist, içe kapanmacı, bas-

kompo ve ısrarlı bir şekilde sürdürülen İmralı tecrit ve işkence sistemi tamamen bu kapsamda planlanıp pratikleştirilmiştir. Önder Apo'nun giderek küresel bir önderlik haline gelmesi, etkisinin tüm toplumsal güçlere yayılması ve düşüncelerinin ise kapitalist moderniteye karşıt görüşler olması nedeniyle Önderliğimiz bu denli hedeflenmektedir. Önderliğimizin görüşlerinin yayılması engellenerek, Demokratik Modernite güçleri yeni toplumsal inşalar için gerekli olan zihniyet gücünden mahrum bırakılmaya çalışılmaktadır. İmralı tecrit ve işkence sisteminin bir kapitalist modernite icadı olmasının altında yatan asıl neden budur.

Bağılantılı olarak başını ABD'nin çektiği, pratik yürütücülüğünü de TC ve KDP'nin yaptığı, destekçisinin ise bol olduğu bir tasfiye konsepti Özgürlük Hareketi üzerinde uygulanmaktadır. Bir önderlik hareketi olması itibarıyla kapitalist moderniteye karşıt olan Özgürlük

tasfiyesi için içine girilen seferberliğin esas olarak böyle okunması gerekmektedir.

Demokratik Modernitenin gerçekleştirmiş devrimlerinden olan Rojava Devrimi'nin çizgiden saptırılma çalışmaları da bu kapsamdadır. Demokratik Modernite kuramı ve Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması temelinde gerçekleştirilen Rojava Devrimi, kapitalist modernite koşullarında alternatif yaşam seçeneği sunmakta, yaşamı özgür ve eşit temelde yeniden kurmaktadır. Burada kurulan özgür yaşamın, kapitalist modernite koşullarında bir dünya devrimi haline gelmesi işten bile değildir. Zira tarih boyu tüm devrimler böyle gerçekleşmiştir. Sınırlı bir alanda gerçekleşen Neolitik devrim zamanla dünyanın tümüne yayılmıştır. Küçük bir kasabada gerçekleşen şehir devleti, zamanla dünyanın neredeyse tümüne yayılmıştır. Arabistan'ın sınırlı bir alanında gelişen İslamiyet

gelmenin tüm potansiyelini bağrında taşımaktadır. Çünkü; temsil ettiği değerler tüm dünya insanlığının, insan ve toplum doğasının ortak değerleri ve istemleridir. Özgür ve eşit yaşamı kurması mevcut durumda biriciktir ve bu nedenle de tüm dünya insanlığının sahiplendiği bir devrimdir. Onun bu karakteri kapitalist modernite güçlerini derinden ürkütmektedir. Bu nedenle de Rojava Devrimi'nin hem fiziki varlığına hem de ideolojik-paradigmatik çizgisine yapılan saldırılarla devrim olmaktan çıkarılarak ele geçirilmeye çalışılmaktadır. DAİŞ'in, TC'nin bu kadar saldırtılması, ENKS ile görüşmeler adı altında yürütülen görüşmeler, Suriye'nin geleceği ile ilgili yapılan tüm çalışmalara devrim güçlerinin dahil edilmemesi, siyasi statünün hiçbir şekilde kabul edilmemesi, tanınmaması bütünlüklüdür ve tümü de bir Demokratik Modernite devrimi olan Rojava Devrimi'ni tasfiye amaçlıdır. Tüm bunları organize eden, yönlendiren ise bizzat kapitalist modernitenin hegemonik güçleridir. Bu devrimin kendileri açısından taşıdığı ideolojik, paradigmatik ve yaşamsal tehlike onları böyle davranmaya yöneltmektedir.

Kapitalist modernite güçleri, toplumsal güçlerin yürüttüğü mücadelelere sızarak, onları dejenere ederek de Demokratik Modernite'ye karşı savaşılmaktadır.

Kadın Özgürlük Çizgisi'ne saldırı ve ona karşı direniş

Bu kapsamda beş bin yıllık erkek egemenlikçi sisteme ve onun günümüzdeki temsili olan kapitalist moderniteye karşı küresel düzeyde ve radikal bir şekilde gelişen Özgür Kadın Mücadelesini çizgisinden saptırmak için de çok yoğun bir çaba içindedir. Son beş yüz yılını kapitalist modernitenin temsil ettiği beş bin yıllık merkezi uygarlık

kıcı ve her türden toplumsal talebe kapalı duruşu nedeniyle kadınların ve gençlerin öncülüğünde gelişecek kalkışmalarla devrilmesinden ürkümektedirler. Kendilerinin de sonu anlamına gelecek olan böyle bir durumla karşılaşmamak için kapitalist modernite güçleri bir taraftan kendi içinde bir iktidar değişikliği yapmaya çalışırken, esas olarak da Demokratik Modernite güçlerine karşı çok yönlü bir karşı-devrim çalışması yürütmektedir. Bunda da merkezi uygarlık sisteminin beş bin yıllık karşı-devrim birikimine dayanmaktadır. Beş bin yıllık merkezi uygarlık güçlerinin kadınlara, etnisiteye, emekçilere ve tüm toplumsal kesimlere karşı yürüttüğü savaşta uyguladığı tüm yöntemleri kullanmanın yanında üzerine eklemeler yapmaktadır. Zihniyet tekeli olma ve toplumsal güçlerin örgütsüzlüğü tarih boyunca egemenlikçi sistemin en büyük güç kaynağı olmuştur. Kapitalist modernite koşullarında da hegemonik güçlerin bu konuda oldukça dikkatli ve özenli oldukları görülmektedir.

Demokratik Modernite güçleriyle savaş

Kendi sistemleri de dahil tüm sistemlerin birer inşa olduğunu ve tüm inşaların da zihniyet gücü sayesinde gerçekleştirildiğini çok iyi bildiklerinden, toplumsal güçlerin zihniyet gücüne kavuşmaması için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Tüm zihinlere, düşüncelere ve duygulara dolayısıyla yaşamı hükmetmek istemektedirler. Tüm düşünceleri zehirlemeyi, tüm duyguları çarpıtmayı en temel işleri olarak bellemişlerdir. Kapitalist modernitenin Önder Apo'ya yönelik gerçekleştirdiği

Hareketi'nin tasfiyesiyle bir yandan Kürt soykırımı başarıya ulaştırılmak istenirken, öte yandan kapitalist moderniteye karşıt büyük bir özgürlük hareketinden kurtulmanın hesapları yapılmaktadır. Zira Özgürlük Hareketi, mevcut durumda kapitalist moderniteye karşı Demokratik Modernitenin temsilini yapmada, mücadelesini yükseltmede öncülük etmekte, ilerici insanlığının umudu olmaktadır. Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesiyle kapitalist moderniteye karşı verilen mücadelenin bayraktarlığını yapan, alternatif sistemin tüm nüvelerini bağrında taşıyan güç de ortadan kaldırılmış olacaktır. Özgürlük Hareketi üzerindeki baskının, tecridin, hareketin

kısa sürede çok büyük bir alana yayılmış, dönem dünyasını bölmüştür. Fransız Devrimi sonrası kurumsallaşan ulus devlet çok daha kısa bir sürede neredeyse dünyanın tümüne yayılmıştır. Benzer bir şekilde Rusya'da gerçekleşen Ekim Devrimi kısa sürede dünyanın yarısına yayılmıştır. Demek ki küresel çaptaki büyük değişimler ve toplumsal devrimler aynı anda dünyanın tümünde gerçekleşmiyor. Bir yerden çıkıyor ve eğer dönemine göre güçlü bir temele sahipse zamanla küresel bir karakter kazanıyor. Uygarlığın krizi olan kapitalist modernite koşullarında gerçekleşen Rojava Devrimi de tam olarak böylesi bir devrimdir. Bir dünya devrimi haline

sisteminin erkek egemenlikçi bir sistem olduğunu, bu sistemin ana-kadının temsil ettiği Demokratik Uygarlık sistemine karşı geliştirildiğini çok iyi bilen kapitalist modernitenin hegemon güçleri, sistemi eril sistem halinde tutmada oldukça dikkatlidir. Giderek güçlenen ve küresel bir karakter kazanan Kadın Özgürlük Mücadelesinin demokratik, özgürlükçü, adil ve alternatif sistem kurulumu olduğunu çok iyi bildiklerinden bunu engellemeye çalışmaktadırlar. Bunu da kadını toplumsal kimliğinden kopartarak, kadının sadece birey olması gerektiğini yayarak yapmaya çalışmaktadırlar. Kadını tekilliştirmek, kişi'leştirme; toplumdan, toplumsallıktan uzak-

laştırmak kadın özgürlük mücadelelerine yönelik yapılan en büyük operasyon olmaktadır. Bunda başarılı olduğu ölçüde kadının topluma buluşması, toplumsal mücadelelere radikal çizgide öncülük etmesi, toplumda erkek egemenlikçi yaklaşımların aşılması engellenecek, verili erkek egemenlikçi sistem varlığını sürdürecektir.

O açıdan yaşamın Demokratik Modernite kuramı temelinde özgür ve eşit şekilde yeniden inşası için Kadın Özgürlük Mücadelesinin rolü hayatiidir. Zira kadının toplumsal yaşamın kuruluşundaki rolü belirleyicidir. Onun bu rolü oynayıp oynamaması toplumsal yaşamın hakikatine kavuşup kavuşmayacağını ortaya çıkaracaktır. Böylesi bir rolün yerine getirilmemesi demek, özgür ve eşit yaşamın kurulamaması demektir. Yaşam ancak erkeğin erkekliğinin öldürülmesi ve kadın ile erkeğin eşit ve özgür insanlar temelinde birlikte yaşamalarıyla özgürleşebilecektir. Özgür ve eş yaşam için erkeğin yaşaması zorunlu olan bu dönüşümü sağlamada da kadının egemen erkek karşısındaki duruşu, mücadelesi belirleyicidir. O nedenle yaşamın özgür ve eşit temelde yeniden inşası için kadının başta erkeği dönüştürme olmak üzere toplumun tümünün yeniden inşasında öncülük görevini yerine getirmesi gerekmektedir. Bu yönüyle kadını salt kadınla sınırlı tutan ya da kadını toplumsal kimliğinden yalıtarak kişi'leştirilen her türden anlayış ve tutumu kapitalist modernite kaynaklı çizgi dışılıklar olarak görmek ve buna karşı tutum almak hayati önemdedir. Kadın toplumun demokratik-komünal temelde yeniden inşa edilmesinde öncü olduğu kadar kapitalist moderniteye karşı en radikal duruştur. Dolayısıyla kapitalist modernitenin kadına yönelik her türden saldırısını ideolojik ve politik olarak değerlendirmek, bu saldırıları boşa çıkaracak düzeyde duyarlı olmak; kadının Demokratik Modernite'nin temel kurucu ve öncü gücü olduğunu bilerek hareket etmek yaşamsal değerdedir.

Emek çizgisine saldırı ve ona karşı direniş

Kapitalizm doyumsuz burjuvazinin sistemi olduğundan daha başından beri emek sömürsü, çıkar, rant, istismar, açlık, sefalet, yıkım, talan anlamına geldi. Adeta kanını emdiği emekçilerin mücadelesiyle karşılaşıncı da görünürde kimi yumuşamalar yapmak zorunda kaldı. Emekçinin yaşamında kimi düzelmelerin karşılığında burjuvazi emekçiyi sömürerek alabildiğine zenginleşti. Böylelikle gelir eşitsizliği, adaletsizlik, sömürü hesaplanamaz boyutlara ulaştı. Bu eşitsizlik, adaletsizlik giderek de artmaktadır. Bu sömürü sistemine karşı toplumsal eylemselliklerin yeniden boyutlanmasıyla kapitalist modernite güçleri de yeni yumuşamalarla sömürülerini kamufle etme ve sınıf çelişkisi bağlamında ortaya çıkan tepkileri dindirme çabası içine girmişlerdir.

Bir süredir gündemde olan ama esas olarak da salgınla ivme kazanan 'temel gelir yasası' tartışma aşamasını geçip pratikleşme safhasına getirilmiştir. Toplumdaki herkese belli bir maaş bağlanarak kapitalist sisteme duyulan öfke hafifletilmeye, emek mücadelesinin daha radikal bir hal alması engellenmeye çalışılmaktadır. Ancak verilmesi öngörülen bu maaşın emekçinin, işsiz hiçbir sorununu çözmeyeceği açıktır. Kapitalist modernite koşullarında yaşamın kimyası değiştirilmiş, ihtiyaç kavramı farklılaştırılmış, insanlar güdülerinin peşinde koşar hale getirilmiş ve tüketim toplumu bir gerçekliğe dönüşmüştür. O nedenle verdikleri bu maaşı müşteri

olarak gördüğü insandan en kısa sürede geri almaları kapitalist modernitenin kâr yasaları gereğidir. Bu açıdan sınıf çelişkisini, sömürsünü insanlık tarihinde hiç olmadığı kadar geliştiren, derinleştiren kapitalist moderniteyle emekçinin uzlaşmaz çelişki halinde olduğu açıktır. Yanı sıra emekçi sınıfların kapitalist sistemle yaşadığı çelişki, salt ekonomik bir sorundan kaynaklanmamakta, kapitalist modernitenin bizzat kendi doğasından kaynaklanmaktadır. Zira kapitalist modernite insanlık tarihinin gördüğü en toplum dışı, en yaşam dışı, en doğa dışı ve insanlık dışı bir sistemdir. Emekçinin demokratik, özgürlükçü çizgide eşitliği, adaleti, demokrasiyi kurma mücadelesinde hakıyla yer alabilmesi için kapitalist mo-

Ne insan ne toplum ne doğa ne de bunların toplamı olarak toplumsal yaşam kapitalist moderniteyi kaldırabilir. Kapitalist modernite insana, topluma, doğaya ve yaşama yapabildiği kadar kötülük yapmış, varlığın var olmasını doğrudan ilgilendiren bu konularda artık sürdürülemezlik aşamasını bile aşmıştır. Kaynağını kapitalist modernitenin bireyci-bencil ruhundan alan ister açık ister örtük çıkış çabaları kaybetmeye mahkumdur. Çünkü; yaşam dışıdır, doğa dışıdır, sapkın bir icattır.

derniteyle yaşadığı çelişkileri salt maddi çelişkiler olmaktan çıkararak bu yaşamsal konulara kaydırması gerekmektedir. Böyle olması halinde Demokratik Modernite kuramı temelinde toplumsal yaşamın yeniden inşasında emekçiler, işsiz bırakılmışlar da çok önemli bir rol oynayacaklardır. Bu açıdan emekçilerin tepkilerini dindirmeyi, emekçiyi kandırmayı öngören 'temel gelir yasası' gibi kapitalizmin oyunlarına gelinmemeli, en sömürgeci sistem olan kapitalist modernitenin aşılarda demokratik, özgürlükçü, eşit, adil bir sistemin kurulması mücadelesinde en aktif şekilde yer alınmalıdır. Emekçinin onurluca ve insanca yaşamasını sağlayacak olan budur.

Enternasyonal çizgiye saldırı ve ona karşı direniş

Demokratik Sosyalist çizgideki tüm sistem karşıtları, eş deyişle Demokratik Modernite güçleri giderek daha fazla biraraya gelmekte, mücadelelerini ortaklaştırmakta, güç birliği yaparak kapitalist moderniteye karşı alternatif sistem mücadelesini güçlendirmektedir. Yürütülen bu enternasyonal çalışmalar giderek gelişmekte, sistem karşıtı güçlerin dağınıklığı aşılmaktadır. Küresel çapta demokrasi ve özgürlük mücadelelerinin dayanışması artmakta, tecrübe

paylaşımı gelişmekte ve birlikte kapitalist moderniteye karşı nelerin yapılabileceği tartışılıp ortak etkinliklere ulaşılmaktadır. Bu çabaların giderek ortak bir program etrafında birleşerek küresel demokrasi hareketini geliştirmeye doğru gittiğini kestirmek zor değildir.

Tüm bu çabalar, yaşam dışı özünden dolayı kapitalist moderniteyi oldukça ürkütmektedir. Çünkü; yaşamın her alanında kendisini tekele dönüştürse de kapitalist modernite yalanlar, hileler, yanlışlar üzerine kurulu olduğundan zayıftır. Onun toplum ve insan nezdinde bir karşılığı yoktur. İstismar ettiği kadar varlığını sürdürebilmektedir. Ancak insana, topluma, doğaya ve toplumda da yaşama verdiği zararlar apaçıktır ve insanlık kapitalist modernite konusunda bir aydınlanmayı giderek daha fazla yaşamaktadır.

Kapitalist modernite güçleri burada da devreye girmekte, küresel çapta yaşanan bu demokratik, toplumcu gelişmeleri sistemiçiileştirmek için benzer

sin, sorunların çözümünü toplumculukta değil de bireycilikte arayan her türden çıkışın, kapitalist modernitenin değirmenine su taşımaktan kurtulması mümkün değildir. Dahası bu söz konusu enternasyonal çalışmaları yürütenler, zaten bizzat bu sistemin içinde yer almış ve alan kişilerden oluşmaktadır. O nedenle bu türden çıkışları, sistem karşıtı güçleri biraraya getirmeye, ortak bir platformda buluşturmaya çalışan demokratik sosyalist enternasyonal çalışmalarına karşı geliştirilen çabalar olarak ele almak ve duyarlı olmak oldukça gereklidir.

Kapitalist moderniteyi aşmayı değil, yumuşatmayı esas alan bu hareket, gerçekte yumuşatarak derinleştirmeyi amaçlamaktadır. Eş deyişle başarılı olması halinde kapitalist modernite sistemi belki daha 'yumuşak' bir görünüm alacaktır ama sömürü düzenini daha da örtük hale getireceğinden kapitalist modernite derinleşerek güçlenmiş olacaktır. O nedenle bu çabaları Demo-

iktidar mücadelesinin bu dönemde bu kadar boyutlanmasının nedeni de Demokratik Modernite güçlerinin giderek daha örgütlü hale gelerek güçlenmesidir. O nedenle de iç iktidar mücadelesini Demokratik Modernite güçlerine karşı daha güçlü savaşılabilmek için yürütme ihtiyacı duymuştur.

Giderek küresel bir önder haline gelen Önder Apo'ya, bölgede ve dünyada giderek etki gücünü arttıran Kürt Özgürlük Hareketi'ne olan saldırısını; kapitalist modernite koşullarında Demokratik Sosyalist bir anlayışla Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması'yla gerçekleşen Rojava Devrimi'ni çizgiden saptırma çabalarını; erkekten dolayısıyla hiyerarşik devletçi sistemden ve onun sonul hali olan kapitalist moderniteden radikal bir şekilde koparak yaşamı özgür-eşit temelde yeniden ören kadın özgürlük çizgisini, emek alanındaki büyük kalkışmaları ve sistem karşıtı toplumcu güçlerin mevcut dağınıklığını aşmayı

argümanlarla kendi çıkarlarına hizmet edecek şekilde benzer enternasyonal çalışmaları geliştirmektedir. Görünürde kapitalist moderniteyi, daha çok da onun ulus devlet formunu eleştiren, etnik ve inanç topluluklarının, ezilen toplumsal kesimlerin, gençlerin, kadınların kapitalist moderniteye karşı birikmiş olan tepkilerine hitap eden bir üslupla sistem karşıtı güçler içinde kendisine alan açmaya çalışmaktadır. Daha çok da ulus devletlerin yönetiminde yer almış, küresel sermaye güçleriyle bağlantılı olan bu kesimler, kendilerini bilinen sosyal demokratlardan daha radikal bir kulvarda tanımlamaktadır. Kapitalist moderniteye sistem karşıtı toplumsal güçlerin yaptığı eleştirilerin benzerini yapan ama çözüm yolu olarak da birey haklarını gösteren bu anlayış, böylelikle insan türünün var oluş koşulu olan toplumsallık karşısında bireycilikten yana saf tutarak, cephesini belirlemiş olmaktadır. Zira Demokratik Modernite'de yaşamın özünü belirleyen ahlaki ve politik toplum boyutu olurken, kapitalist modernitede ise bu boyutu bireycilik, kârcılık doldurmaktadır. İnsan varoluşsal olarak toplumsal bir varlık olduğundan, onun tüm sorunlarının temel nedeni toplumculuktan kopmaktan kaynaklandığı gibi, tüm toplumsal sorunlarının çözüm yolu da toplumsal duruş ve eylemden geçmektedir. Zaten kapitalist modernitenin var olan toplumsal sorunları daha da derinleştirerek içinden çıkılmaz hale getirmesinin nedeni de onun bu bireyci-bencil ruhudur. Dolayısıyla hangi adla hareket edilirse edil-

kratik Modernite güçleri içine gönderilmeye çalışılan bir Truva Atı olarak değerlendirilmeye yerinde olacaktır. Açık ki bu güçlere karşı dikkatli olmak, bu güçlerle taktik ilişkiyi aşan ilişkilere kapalı olmak, esas olarak Demokratik Sosyalist çizgide bir enternasyonal anlayış ve programda ısrar etmek hayati önemdedir. Bu hem sistemiçiileştirme çabalarına karşı özünü korumak hem de kapitalist moderniteye karşı Demokratik Modernite temelinde alternatif bir sistem inşası için gereklidir.

Sonuç Yerine

Kapitalist modernite her iktidarcı sistem gibi iktidar bloklarının bir koalisyonu olması itibarıyla merkezi hegemonik sistemin varlığını sürdürmek için, kendi içinde hegemonik kaymayı sağlayacak düzeyde bir iktidar mücadelesi yürütürken, esas olarak kapitalist moderniteye alternatif olan Demokratik Modernite güçlerine ve yaşamın komünal-demokratik doğasına karşı savaş halindedir. İç iktidar mücadelesinde taşları olabildiğince erken yerine koymayı, iktidar basamağında hiyerarşik sıralamayı netleştirmeye çalışmakta ve esas olarak ağırlığını sistem karşıtı güçlere karşı yürütülen mücadeleye vermektedir. Çünkü Demokratik Modernite güçleri karşısındaki mücadelesi sistemiktir, özselidir. Buradaki kaybediş sistemsel bir kaybediş olacaktır ki, bu da beş bin yıllık hiyerarşik-devletçi, erkek egemenlikçi sistemin kaybedişi anlamına gelecektir. Zaten kendi içindeki

öngören, demokratik konfederal anlayışa dayanan enternasyonal çalışmalarını sistemiçiileştirmeye çalışan ideolojik saldırıları kapitalist modernitenin Demokratik Modernite güçlerine karşı yürüttüğü sistemsel savaşın biçimleri olarak görmek gerekmektedir.

Ne insan ne toplum ne doğa ne de bunların toplamı olarak toplumsal yaşam kapitalist moderniteyi kaldırabilir. Kapitalist modernite insana, topluma, doğaya ve yaşama yapabildiği kadar kötülük yapmış, varlığın var olmasını doğrudan ilgilendiren bu konularda artık sürdürülemezlik aşamasını bile aşmıştır. Kaynağını kapitalist modernitenin bireyci-bencil ruhundan alan ister açık ister örtük çıkış çabaları kaybetmeye mahkumdur. Çünkü; yaşam dışıdır, doğa dışıdır, sapkın bir icattır. Doğrusu; oluşun diline uygun davranmaktır ki, bu da farklılıkların eşitçe birliği ve simbiyotik ilişki demektir. Eş deyişle demokrasidir, eşitlikler, komünalitedir, toplumsallıktır, dayanışmadır, özerkliliktir, toplumda Demokratik Modernite kuramı ve onun Demokratik Konfederal sistemidir. Gün ve gelecek eğer var olarsa, ancak oluşun fabrika ayarlarına uygun davranılması ve yaşanmasıyla mümkün olacaktır. Bu da Demokratik Modernitedir. O nedenle kapitalist modernitenin yaşamı daha fazla yok etmesinin önüne geçebilmek için Demokratik Modernite güçlerinin güç birliğine giderek insanı, toplumu, doğayı ve toplumda da yaşamı savunması gerekir. Buna tarihte hiç olmadığı kadar ihtiyaç var.

HBDH ortak yaşamın ancak ortak mücadele ile geliştirileceği onurlu bir yol açmıştır

Özelde TC faşizmi genelde ise kapitalist sistem halkları 'böl-yönet' politikaları çerçevesinde parçalamış, karşıtlaştırmış ve açığa çıkardığı çelişkiler üzerinden kendi sistemini hegemonik hale getirmiştir. Bu anlamda HBDH, Türkiye gibi küresel kapitalist sistemin çok özel tahkim ettiği bir kale olan ülkemizde, halklarımıza dayatılan bu parçalanmaya ve karşıtlaşmaya karşı ortak yaşamın ancak birlikte, ortak mücadele ile geliştirileceği onurlu bir yol açmıştır.

PAJK Koordinasyon Üyesi Helin Ümit

Serxwebûn gazetesi olarak Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin ortak örgüt ve eylem gücü olan HBDH'nin 6. kuruluş yılı dolayısıyla PAJK Koordinasyon Üyesi Helin Ümit ile gerçekleştirdiğimiz röportajı sizlerle paylaşıyoruz.

Serxwebûn: HBDH'nin 5 yıllık pratiğinin faşizme karşı mücadelede açığa çıkardığı sonuçlar nelerdir? Özellikle son bir yılda yoğunlaşan eylemler faşizmin azgın saldırıları karşısında nasıl bir rol oynadı?

Helin Ümit: Halkların Birleşik Devrim Hareketi-HBDH'nin 6. kuruluş yılına girmiş bulunuyoruz. 12 Mart 2016 tarihinde Türkiye devrimci geleneğinde önemli yeri olan devrimci örgütlerle Kürdistan Devrimi'nin öncü gücü olan PKK olarak içine girdiğimiz devrimci ittifak çalışması, her şeyden önce tarihsel bir mirasa sahip çıkma anlamına gelmiştir. Kürdistan'daki devrimci çıkışın PKK tarzında gelişmesinde de ciddi rol oynamış olan Türkiye devrimci geleneğine, somutta Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil, İbrahim Kaypak-kaya ve Mahir Çayan öncülüklerine derinden bağlı olan, onların içinde yürümenin kararlı tutumunun sahibi olan Önderlik gerçekliğimizin şekillendirdiği PKK çizgisi, oluşumundan günümüze kadar böyle bir birlikteliğin, ortak mücadelenin arayışı içerisinde olmuş, gelişmesi için her türlü fedakârlığı sergilemeyi bilmiştir. Bu nedenle HBDH adı altında, çeşitli paradigmatik farklılıkları olsa da tek ve gerçek amacı Türkiye'de devrim olan örgütlerin bir araya gelmesi, etkisi ve önemi her geçen gün daha fazla açığa çıkan dev bir adımdır. Özünde büyük bir devrimci hamledir, atılımdır. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki; eğer Türkiye'deki devrimci önderlik 70'lerin başında darbe yememiş olsaydı günümüzde gerçekleşen birleşik hareket çok daha öncesinden hayata geçmiş ve Türkiye devrimini gerçekleştirmiş olacaktı. İşte HBDH tüm bu süreçlerden doğru sonuçlar çıkarmış ve devrimci özelleştiriye gerçekleştirmiş bir hareket oluyor.

Bu temelde son beş yıllık süre içerisinde Halkların Birleşik Devrim Hareketi-HBDH saflarında çarpışarak şehit düşen onlarca devrimci militan olmuştur. HBDH saflarında, Türkiye'de devrimci demokratik gelişmeyi açığa çıkarmak için mücadele eden, bunun için bulunduğu her alanda fedai militan duruşa ulaşmayı başararak faşizme karşı direnişin iddia ve kararlılığını büyüten bu büyük devrimcileri saygı, minnet ve özlemle anıyorum. Kasım Engin, Koray Aspir, Sinan Güneş, Zin Cizre, Yılmaz Dersim, Tekoşer Gewer, Ebru Timtik, Roza ve Nubar yoldaşlar, Ulaş Adalı, Aynur Ada, Ceren, Baran Serhat yoldaşlar şahsında geride kalan bu görkemli mücadele ve direniş sürecinde Türk ve Kürt halkları başta olmak üzere

Anadolu ve Kürdistan'da bulunan çeşitli halklardan devrimcilerin yoldaş haline gelmesini büyük bir gurur kaynağı oluşturduğunu bir kez daha belirtebiliriz. Başlangıçta çok da güçlü olmayan bağları sarsılmaz bir bağa çevirmişler, amaca giden yollarda farklılıkları olsa da amaçta ve gerektiğinde güçlenmek için tanımadıkları bazı yollarda yürümeyi göze alacak cesareti göstermişlerdir. Her biri AKP-MHP faşizminin gönlü, aklı kör eden karanlığında halklarımıza ışık olmuş, faşizmin birbirine yabancılaştıran, düşmanlaştıran, yürekleri zehirleyen ırkçılığına karşı panzehir olmuşlardır. HBDH'nin faşizme karşı mücadelesinin açığa çıkardığı en önemli hakikat bu olmaktadır. Bu gelişmeye nicelik açısından bakanlar kesinlikle yanılmaya mahkumdurlar. Önemli olan

süre içerisinde açığa çıkarmış olduğu demokratik uygarlık akışı, başta Ortadoğu olmak üzere toplumsal hareketlerin tek başına sonuca gitmediğini, gidemeyeceğini ortaya koymaktadır. Yakın tarihten bildiğimiz Kuzey Afrika'da bir Fransız sömürgesi konumunda olan Cezayir'in 1963'de, Vietnam'ın 1976'da sömürgecilikten kurtulmasında dahi Fransız ve Amerikan halkının bu savaşa ve sömürgeciliğe karşı durmasının önemli olduğunu biliyoruz. Elbette belirleyici olan halkların kendi öz savaşımı ve iradesi olmaktadır. Fakat bu gerçekleşirken birlikte, yan yana yaşanan hatta sömürgecilik uygulamaları nedeniyle tehcirlerle karşı karşıya bırakılarak coğrafyasından, kendi öz vatanından koparılmış halk gerçekliği nedeniyle iç içe geçen halkların birlikte mücadele

böyle bir mücadelede kazanan sadece Kürtler olmayacaktır. Bunu Kemal Pir arkadaş, 'Kürdistan devriminde Türkiye halklarının kurtuluşunu görüyorum' sözleriyle özetlemiştir. Bu tek cümleye sığdırılmış yaşam ve mücadele perspektifi aslında PKK olarak bizim, Halkların Birleşik Devrim Hareketi'ne yaklaşım felsefemizi, halkların birbirleri arasındaki bağı, ortaklığı koymaktadır. Güncelde yaşadığımız gelişmelerle ise bu durumu çok daha yakıcı anlıyoruz, fark ediyoruz. AKP-MHP yönetimindeki TC, faşizmi bir toplumsal iktidar biçimi olarak geliştirip uygularken kendisini en çok Kürt düşmanlığına dayandırmaktadır. Kürt halkının varlık ve özgürlük mücadelesini Türkiye halklarının baş düşmanı ilan eder ve ülkenin tüm imkanlarını böyle bir kirli-özel savaş rejimine tahsis eder-

kezi haline dönüştürdükleri Karadeniz coğrafyası ve insanını, Kürt halkına karşı savaşın en ön saflarında körce savaşa sürüyor. Bu örnek bile tek başına halklarımıza karşı yürütülen savaşın karakterini, yürütülme biçimini göstermeye yetmektedir. Böyle bir toplum en güçsüz, elinden avucundan her şeyi alınmış, yine Önderliğimizin sıklıkla vurguladığı 'demir kafes' içerisindeki köle toplum oluyor. Tüm bunlar gerçekleşirken Türkiye'de üç beş kişi tüm imkanların üzerinde ekonomik vurgun yapıyor, zenginleşiyor. Savaş sanayini bu temelde özelleştirip yeni bir finans alanı açan AKP-MHP iktidarı, tarihin gördüğü en haksız saldırıları kendisinin de içinde bulunduğu yeşil-kara bir sermaye kuşağını palazlandırmak için büyütürken sürdürüyor. Türkiye ve Kürdistan yetmiyor, gözünü Libya'ya, Kuzey Afrika'ya, Ermenistan'daki soykırım ve sürgün yemiş Ermenilere diyor. Ortadoğu'ya savaş, çatışma yayıyor. Kısacası soykırımcı sömürgecilik Kürt halkına karşı her yerde savaşı sürdürürken aslında başta adına hareket ettiği Türk halkı olmak üzere Türkiye ve bölgedeki tüm halklarına karşı hegemonik amaçlarla her türlü uygulamayı geliştiriyor.

Faşizm Kürdistan'da ilkel milliyetçiliği kaşıyor, destekliyor, yeni partiler kurdurarak önlerini açıyor

HBDH, AKP iktidarının 2002'den itibaren örtük ve gizli bir biçimde sürdürdüğü tasfiye politikalarının 2015 yılında gün yüzüne çıkarak 'Çöktürme Planı' çerçevesinde açık ve kirli bir tasfiye savaşını başlattığı bir süreçte oluştu. Bu süreç, TC'nin Ortadoğu'daki dünya savaşının içerisine aktif katılarak, halkların ve ezilenlerin bu süreçten demokratik devrim ile çıkmamasını sağlama kararını aldığı bir süreç oluyor. HBDH kuruluşu ile bu savaşa devrimci bir müdahale yapmayı başarmıştır. Bu anlamda kuruluşunun zamanlaması çok anlamlıdır. Kolay zamanlarda değil açıktan saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde, böyle bir mücadele ve eylem birliğine ulaşılması, Türk faşist devleti açısından ciddi bir başarısızlık olmuştur. Çünkü; TC'nin en büyük dayanağı, Kürt halkının özgürlük ve varlık savaşımına karşı sağlı sollu bir savaş cephesini yaratma becerisi olmaktadır. AKP'yi iktidara getiren de, bu kadar uzun süre iktidarda kalmasını sağlayan da başta Kürt Özgürlük Hareketi olmak üzere halklara ve demokrasi güçlerine karşı bu savaşı yürütme iddiasıdır. Fakat HBDH'nin kuruluşu ve birlikte mücadele etme kararlılığı ile AKP-MHP faşizmi, oluşturmak istedikleri topyekûn savaş bloğunu oluşturamamış, tam tersine karşısında bir hareket olarak örgütlenmiş sol, sosyalist, devrimci, yurtsever bir çizgi bulmuştur. Bu nedenle

ulaşılacak fikriyatın 5 yıllık bir pratikle hayata geçirilmesi, bunda ısrar edilmesi ve sonuçta doğru bir vuruş tarzına ulaşması olmaktadır.

HBDH kuruluşu ile devrimci bir müdahale yapmayı başarmıştır

Önderlik savunmalarında devrimi bir ittifaklar sorunu olarak tanımlamıştır. PKK açısından doğru ilişki ve ittifakları geliştirmek, bu temelde doğru bir mücadele stratejisini oluşturmak hep önemli ve öncelikli bir gündem olmuştur. Kürt gerçekliğine dayatılan varlık sorununu çözerken özgür bir yaşam anlamına gelen Demokratik Sosyalizmi halklarla birlikte oluşturmak, bu temelde Demokratik Ulusu inşa etmek temel görev olarak belirlenmiştir. Her ikisinin gelişimi açısından da dünya devrimci hareketlerinin tarihi çok yoğun ve zengin örneklerle doludur. Halkların tarihsel

etmesi stratejik önem taşımaktadır. Çünkü; özelde TC faşizmi genelde ise kapitalist sistem halkları 'böl-yönet' politikaları çerçevesinde parçalamış, karşıtlaştırmış ve açığa çıkardığı çelişkiler üzerinden kendi sistemini hegemonik hale getirmiştir. Bu anlamda HBDH, Türkiye gibi küresel kapitalist sistemin çok özel tahkim ettiği bir kale olan ülkemizde, halklarımıza dayatılan bu parçalanmaya ve karşıtlaşmaya karşı ortak yaşamın ancak birlikte, ortak mücadele ile geliştirileceği onurlu bir yol açmıştır. Önderliğimiz, 'Kürt Türksüz, Türk de Kürtsüz olmaz' derken, bu gerçekliğe dikkat çekmektedir. Ve bu tespit her zamankinden daha fazla doğru anlaşılmalıya muhtaçtır.

Elbette Önder Apo bu değerlendirmeye Türkiye halklarının da Kürt halkı kimlik ve özgürlük sorununu çözmeden varlık bulamayacağına, anlam kazanamayacağına dikkat çekiyor. Yani

ken, özünde Türkiye halkının ekmeğine kan doğuruyor, elindeki avucundakine el koyuyor, onu baskıcı, otoriter, faşist bir rejimle yaşamaya hem mahkum hem de razı ediyor. Türkiye'deki emekçi sınıfı, işçi ve köylüler, işsizler, her türlü şiddetle karşı karşıya kalan kadınlar, hiçbir gelecek beklentisi kalmamış olan gençlik kesimleri, faşizmin, özel savaş uygulamalarının zihni ve pratik saldırıları nedeni ile tek bir hakkını savunamaz duruma getirilmeye çalışılıyor. Faşist söylem ve zihniyetin bedenleşmiş hali olan ve Türkiye'deki özel kirli savaşın en gözü kara uygulayıcılarından olan Süleyman Soylu idaresinde Kürdistan'da yürütülen 'Eren' kod adlı operasyonlar bile böyle bir mantığın sonucu olarak örgütleniliyor. Karadeniz'deki gerillanın kullandığı bir ilişkinin çocuğu olduğu söylenen Eren'i önce vurup, sonra adına operasyonlar düzenleyerek, bir bütün Gladio yani özel savaş mer-

HBDH bileşenlerine yönelik saldırılarını artarak sürdürmektedir. Bu saldırı milliyetçi, ırkçı ve şoven ideolojik saldırılar olmakla birlikte özel savaş saldırıları ile çizgi ile oynama ve elbette fiziki olarak tutuklama ve imha yönelimleri olarak devam etmektedir. Kürdistan'daki devrimci gelişmenin kalbi olan hareketimize hemen her gün operasyonlar yapılırken, çizgi olarak milliyetçiliğe kayması için özel psikolojik saldırılar yürütülmektedir.

PKK olarak gördük ki, faşizm en çok mücadelemizin Türkiye halkı ile buluşmasından korkuyor, bunun önüne geçmeye çalışıyor. Bu nedenle Kürdistan'da ilkel milliyetçiliği kaşıyor, destekliyor, güçlendiriyor, yeni partiler kurarak önlerini açıyor, Kürt halkı üzerinde propaganda faaliyetleri ile devletçi yapıları, özellikle de Başûrê Kurdistan merkezli yapıları işaret ediyor. Bu şekilde Türkiye ve Kürdistan devriminin birleşik gücünü kırmaya çalışıyor. Zaten Türkiye'de zehir gibi saldıran milliyetçilik ile başta Türkiye halklarına deli gömleği giydirerek kıpırdayamaz hale getirmiştir. Öyle bir durum yaratılmıştır ki, insanlar aklıktan, borçtan kırılıyor, kafasına kurşun sıkıyor, bedenini yakıyor ya da siyanürle intihar ediyor fakat isyan edemiyor, sesini çıkaramıyor. Bu özel savaş gerçekliğinin, Türkiye toplumunun iradesini ne derecede teslim alındığının bir göstergesi durumundadır. HBDH işte tüm bu gerçekleri görerek faşizmi birlikte yıkmaya iradesi olarak 5 yıldır kesintisiz bir biçimde, soykırımcı sömürgecilik, faşizm neredeyse orada olmaya ve mücadele yürütmeye çalışıyor.

24 Temmuz 2015'te yeni bir aşamaya girmiş olan tasfiye ve imha saldırıları sadece Kürdistan ile sınırlı kalmadı

HBDH olarak ulaştığımız en önemli sonuç; işte tüm bu gerçeklerden hareketle, mücadelenin Türkiye halklarına taşırılması ve her biri emekçilere karşı savaşın merkezi olan şehirlerde faşizmi etkisiz hale getirmenin önemi oluyor. 24 Temmuz 2015 tarihinde Kürt Özgürlük Hareketi'ne yönelik başlatılan imha ve tasfiye saldırıları, AKP'nin iktidar mücadelesinde bir dönemin kapanışını ifade etmektedir. Bu tarihe kadar Kürt halkının varlık ve özgürlük mücadelesine karşı yürütülen yoğunlukta gizli ve örtük savaştan, kapsamlı bir topyekûn imha konsepti çerçevesinde açık, gözle görülür hale geldiği bir döneme girilmiştir. 'Çöktürme Planı' denilen ve 5 yıldır her türlü yöntemin, Türkiye halklarının tüm birikimlerinin, imkan ve insan kaynaklarının, maddi ve manevi tüm değerlerinin harcandığı bu plan çerçevesinde faşizm kurum-sallaşma hedefleriyle hareket ediyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan günümüze kadar Türkiye'de demokrasi hep bir özelem ve arayış olarak kaldı. Mustafa Suphilerden başlayarak her döneme damgasını vuran devrimci mücadelenin özü, özgürlük ve demokrasinin geliştirilmesi, Türkiye emekçilerinin, köylülerinin, işçilerinin yani bir bütün olarak ezilenlerin kendi kararlarını almaları bir sistemin geliştirilmesi arayışı oldu. Bunu çeşitli toplumsal hareketler olarak geliştirmeye çalıştı. 60-70'li yıllar bunun en örgütlü, görkemli çıkışlarına sahne oldu. Bu yönlü gelişmelerin önüne geçmek için Türk egemen sınıfları hep darbelerle baş vurmaya zorunda kaldı. Neredeyse on yılda bir gerçekleştirilen darbe mekanizması, Türkiye halklarının özgürlük ve demokrasi arayışının hangi düzeyde olduğunu gösterecektir. Kürdistan'da son 50 yıla damgasını vuran Özgürlük Mücadelemiz bu öz-

gürlük ve demokrasi ihtiyacının hem bir sonucu hem de devrimci mücadelelenin sürdürücüsü olarak gelişti. Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak bu bütünlüğü gözetenek yürütmüş olduğumuz mücadele çizgisi, Türkiye'deki devrimci dinamikleri her zaman güçlendirici olma temelinde şimdiye kadar başarıyla devam ediyor. HBDH'ye bileşen olarak katılan ve ciddi bir mücadele gelenekleri olan örgütsel yapılar, bu gerçekliği görerek yaklaşım göstermişlerdir. Kısacası; 24 Temmuz 2015'te yeni bir aşamaya girmiş olan tasfiye ve imha saldırılarının, sadece Kürdistan ile sınırlı olmadığı görülmüştür. Özünde Önder Apo'nun öncülüğünde yürütülen Özgürlük Mücadelemizin Türkiye'de yol açtığı demokratik değişim sürecinin devrimci karakterini değerlendiren AKP-MHP ittifakı bir karşı devrim saldırısı başlatmıştır. HBDH, Türkiye ve Kürdistan halklarına yönelik bu topyekûn saldırıya karşı birleşik mücadeleyi geliştirerek tarihi bir mücadele sürecini

AKP-MHP faşizminin gücünü abartmak değildir. Tam tersine bu kadar tahkim edilmiş olmasına, desteklenmesine rağmen, 90 yıllık TC'nin maddi ve manevi tüm birikimlerini, tarihin en haksız savaşına akıtmasına rağmen sonuç alamamaktadır. Şunu kabul etmemiz lazım; Türk devleti dünyanın neresinde böyle bir savaşı yürütseydi sonuç alabilirdi. Fakat Türkiye ve Kürdistan devrimci güçleri karşısında yenilmekten kurtulamamaktadır. Açık ki bunun temel nedeni 'hakikat' olmaktadır. Türkiye halkları Kürt halkına düşman değildir. Bunu böyle kabul etmek ve ele almak faşizmin tuzağına düşmek olur. Daha da ötesi toplumsal ve tarihsel gerçeklerden kopmak, yaşananları hiç anlamamak olur. Başta Türk halkı olmak üzere bu coğrafya üzerinde yaşayan tüm halklara, emekçilere, kadınlara, gençlere büyük bir hakaret olur. Türkiye halkları, mücadele öncüleriyle birlikte Kürt halkına karşı savaşın kendisine dönük bir komplo olduğunu derinden

olduğundan, Türkiye ve Kürdistan halkının haklarını savunduğundan bahsedemeyecektir. HBDH bu anlamda faşist saldırılara karşı halklarımızın ve ezilen sınıfların, kadınların öz savunma gücü olduğunu ortaya koymuştur.

Bir eylem birliği üzerinden gelişen HBDH'nin 5 yıllık pratiğinin bir sonucu olarak Türkiye metropollerinde artarak devam eden eylemler, her şeyden önce halklarımıza dayatılan teslimiyeti, boyun eğmeyi, kölelik kodlarını yıkmıştır. Darbe yaparak iktidarda kalmayı başaran AKP-MHP iktidarı, bu iktidar biçimini sürdürmek için halklarımız üzerinde nefes aldırmayan bir baskı rejimi kurmuş, tam bir itaat dayatarak 'bu rejime karşı hiç kimse bir şey yapamaz' algısını özenle oluşturmak istemiştir. HBDH, faşist AKP-MHP rejiminin kendisini en güçlü ve örgütlü görmüş olduğu Türkiye şehirlerinde geliştirdiği eylemlerle, bu iktidar ve sermaye güçlerinin güvenini sarsmıştır. Türkiye ve Kürdistan toplumu açısından ise mü-

geliştirmeyi başarmıştır. Kesintisiz bir biçimde 5 yıldır sürdürülen birleşik mücadele, faşizmin saldırı yürüttüğü tüm alanlarda geliştirilmiştir. Dağlarda, şehirlerde kır-kent bütünlüğünü gözetenek çok geniş bir yelpazede mücadele yürüttüğü gibi imkan bulduğu her yerde de örgütlenmiştir. Rojava ve Başûrê Kurdistan'da Kürt halkının öncü güçlerine yönelen saldırılarda birlikte mücadele etme iradesi gösterilmiş, faşizm darbelenmiştir. Elbette böyle bir devrimci pratik büyük bir yoğunlaşma ve düşünce emeği sonucu ortaya çıktığı için faşizmin, özel-psikolojik savaş yöntemleri ile yürüttüğü saldırılara da ortak cevaplar verilmiştir. Birkaç cümle ile ifade ettiğimiz bu pratik düzeyin arkasında çok büyük emeklerin, sabrın, inancın, büyük fedakârlıkların yattığı asla unutulmamalıdır.

HBDH, faşist saldırılara karşı halklarımızın, ezilen sınıfların ve kadınların öz savunma gücüdür

HBDH'nin faşizme karşı mücadelede açığa çıkardığı çok önemli bir sonuç da AKP-MHP faşizminin her alanda darbelenebileceğini ortaya koyması olmaktadır. Gerçekten karşıımızda çok özel bir saldırı sistemini geliştiren, bunun için uluslararası alanda desteklenen, uluslararası sermayenin gözde bir ülkesi vardır. Kürt halkına karşı yürüttüğü soykırım savaşında derinleştikçe kendini gizleme ustalığını geliştiren, psikolojik özel savaş yöntemlerini en çirkin bir şekilde yürüten bir faşist iktidar gerçekliği vardır. Bu değerlendirme

hissetmektedir. Fakat Türkiye'de bunun açığa çıkarması için korkunç bir baskı sistemi oluşturulmakta, insanlar düşünemez hale getirilerek tutum almaları engellenmektedir. Kürt halkına yönelik yürütülen korkunç saldırılar ile Türkiye halkları terbiye edilmek istenmektedir. Bu ideolojik-zihinsel saldırının kırıldığı ve sınırlı da olsa bilinçlenmenin yaşandığı her yerde bu faşist rejime karşı tepkiler gelişmekte, başta kadınlar ve gençler birleşik mücadelenin çeşitli biçimlerini geliştirmekten geri durmamaktadır.

Bugün Türkiye'de, HBDH'den daha radikal bir devrimci hareket yoktur. Türkiye ve Kürdistan devrimci mücadelesine böyle bir radikal sosyalist hareket geliştirerek katılım göstermek, faşizmin geliştirmek istediği milliyetçiliğe, buna dayalı olarak soykırımcı sömürgeci saldırılara, cinsiyetçi ve militarist toplum oluşumuna, 'kurşun' fiyatına indirilmiş yaşam gerçekliğine, uluslararası şirketlerin talanına açılmış bir coğrafya ve insan kaynaklarına karşı olmak demektir. HBDH dışında Türkiye'de gerçek bir devrimci etkinlik gösteren güç neredeyse yok gibidir. Vardır diyenler ise nerede hangi faşist gücü hedeflediklerini ortaya koymak zorundadırlar. Faşizm Türkiye ve Kürdistan'ın her yerinde, tüm emekçileri, kadınları, işçileri, işsizleri, gençleri, öğrencileri, Kürt halkını, Ermeni toplumunu ve farklılıklarıyla, kendilikleriyle yaşamak isteyenlere karşı her türlü şiddet aygıtını kurup yönlendirerek saldırırken buna karşı en ufak bir hareket içine girmeyen, bir taş atmayan hiçbir güç, devrim dinamiği

cadele iradesi ve azmini artırmıştır. Kürt halkının varlık ve özgürlük savaşının yanında olduğunu ortaya koyarak, Kürdistan'daki devrimci gelişmeye güç katmıştır. Türkiye ve Kürdistan halklarının faşizme karşı ortak mücadele kimliğini oluşturarak her türlü milliyetçi sapmaya karşı bir seçenek haline gelmiştir. Elbette bunu eylem içerisinde olmayı başararak gerçekleştirmiştir. Sözün anlamını yitirdiği bir ülkede, demokratik siyasetin tüm kanallarının kapanarak faşist uygulamaların hayatın her alanında etkili hale getirilmesi ile devrimci iddia ve kararlılığı belirleyen tek ölçü olarak devrimci eylem kalmıştır. HBDH bu gerçekliği görerek sahiplenmiş ve kendisini sağlam bir eylem çizgisi üzerinden geliştirmeyi başarmıştır. HBDH'nin kuruluş yıldönümü vesilesiyle kendisini bu eylem çizgisine katan tüm devrimcileri selamlıyor, halklarımızın birleşik mücadelesinin zafere çok daha fazla yakın olduğunu belirtiyoruz.

HBDH, özgür ve demokratik yaşamın inşa gücü olarak kendisini oluşturmayı sürdürüyor

Serxwebûn: 5 yıllık mücadele pratiği, ortak mücadele perspektifi ve kültürü açısından ne gibi tecrübeler yarattı? 5 yıllık tecrübe, geçmiş yıllarda farklı dönemlerde oluşturulan ortak mücadele birlikleri, cepheleri ile karşılaştırıldığında nasıl bir sonuç açığa çıkıyor?

Hêlin Ümit: 2016 yılında, faşizmin tüm demokrasi güçlerini tasfiye etmeye yöneldiği sert bir ortamda doğuş yapan

HBDH, her şeyden önce saldırıların kapsamı ve derinliği konusunda, başlangıç noktasından çok daha gelişkin bir aşamaya gelmiştir. Unutulmaması gereken bir hakikat; örgütlenme ve bir araya gelmenin her zaman çok ciddi ihtiyaçlardan doğduğudur. Bu olguyu tüm canlılarda gözlemlemek mümkündür. Bir arada kalarak var olmaya çalışmak aslında canlının doğasında vardır demek bir abartı değildir. Önder Apo bu olgunun sadece insanlarda hatta hayvanlarda değil bitkiler aleminde bile açığa çıktığına dikkat çekti. Bu evrensel ilkeye şunun için dikkat çekiyoruz: Devrimci güçler eğer mücadele etmekte samimi iseler, gerçekten faşizme darbe vurmaya istiyorlarsa ve toplumsal bir projeleri varsa, daha iyi bir dünya, özgür, eşit, adil bir ülke istiyorlarsa, hırsızlık, yolsuzluk, katliam ve soykırımı insan ve toplum için düşmanlık olarak tanımlıyorlarsa bir araya gelmek ve mücadeleyi geliştirmek zorunda olduklarını çok güçlü bir şekilde, bu süreç içerisinde kavramış oluyorlar.

2015 yılının 24 Temmuz'unda startı verilen 'Çöktürme Planı' ile TC'nin hiçbir dönemi ile kıyaslanamayacak bir saldırı dönemini yaşadık. Türkiye toplumu hala ne olduğunu tam olarak anlayabilmiş değildir. Kürdistan toplumu Özgürlük Mücadelemizin kazandırdığı bilinçle ne olduğunu farkına varmış olsa bile bu saldırılar karşısında yeterince örgütlü değildir. Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan kaotik durumdan da öte bir sürdürülemezlik hali olmaktadır. Yani bir kargaşa ve düzensizlik hali değil toplumsal varlığın içinde yaşayamadığı bir durum vardır. Bu sürdürülemezlik hali, yaşanamazlık durumunu AKP-MHP faşizmi herkese karşı savaş ile aşmaya çalışsa da bu durum var olan sorunları derinleştirerek daha da içinden çıkılmaz bir düzeye getiriyor. HBDH, kuruluşunda tespit ettiği bu gerçekliğin üzerinden halklarımızın faşizmden kurtuluşunu sağlayarak, özgür ve demokratik yaşamın inşa gücü olarak kendisini oluşturmayı sürdürüyor. 5 yılın sonunda hem faşizmle mücadelede hem de faşizme karşı kendini alternatif bir güç haline getirmede önemli bir mesafe alınmış bulunuyor. Kısacası sadece taktik bir ittifak ile faşizmin yıkılmasını değil ondan da öte demokratik devrimin Türkiye'de nasıl geliştirileceği konusunda çözüm alternatifi haline gelmiş bulunuyor.

Bu düzeyde bir birlik anlayışı ile mücadele etmenin oluşturduğu ortak bir dil, anlayış, hareket tarzı ve karar mekanizmaları ile birlikte bir birleşik mücadele kültürünün de açığa çıktığını belirtebiliriz. Türkiye devrimci geleneğinin en ciddi handikaplarından olan 'bölünme' sendromu aşılarak bunun yerine büyük amaç ve ideallerde bir araya gelme yaşanmaktadır. Ve bundan daha da önemlisi Türkiye soluna sağdan dayatılan Kürt halkının özgürlük mücadelesine karşı ön yargılı yaklaşımlar aşılarak halkların gerçek birliği öncülük düzeyinde açığa çıkarılmış oluyor. HBDH'nin ilk kuruluşunda var olan çekinceli yaklaşımlar önemli oranda ortadan kalkmıştır. Elbette her örgütün kendini diğerlerinden farklı kılan yönleri bulunmaktadır. Buna yöntemde farklılık, tarihsel toplumsal gelişmeyi yorumlamada farklılık, mücadelede sonuca götürecek yolların tanımlanmasında farklılık diyebiliriz. Fakat amaç, sosyalizme gidecek yolu açacak olan Türkiye'de demokratik devrim perspektifidir. Ve birliği, bu ortak amaç oluşturmaktadır. Bu anlamda geçen süreç bir kere daha gösterdi ki bu şekildeki farklılıklar karşılıklı anlayış, bütünlük, tamamlayıcılık temelinde bir araya gelebilirse zayıflatıcı değil güçlendirici bir

etki yaratmaktadır. HBDH, Türkiye'deki devrimci mücadeleyi geliştirecek bütün yöntemleri programında belirlediği ilkeler çerçevesinde ele almakta, faşizmin azgın saldırıları altında var olan güçlerini bu kanallara akıtmakta, bu şekilde hareket içinde yer alan tüm güçler birbirini destekleyen bir pozisyona geçebilmektedir. Geçen süreçte faşizmin kendisini her düzeyde örgütlemiş olması, kendi içinde kurduğu ittifaklar, gerici güçlerin bile çıkarları temelinde bir araya gelme düzeyleri birçok şey öğretmektedir. Böyle bir saldırı döneminde bir araya gelemeyen sol-sosyalist güçler hangi dönemde yan yana duracak, omuz omuza savaşıacak ve devrimci kültürden bahsedebilecekler!? Bu anlamıyla HBDH hem Türkiye'deki devrimci mücadele tarihine hem de dünyadaki devrimci güçlere şimdiye kadar ortaya koyduğu pratiği ile örnek bir gelişme yaratmıştır.

Kürt halkının varlık mücadelesi, devrim güçleri açısından gerçek bir turnosol kağıdı olmuştur

Ortak mücadele geçen süre içerisinde her alanda çok önemli pratikler ortaya çıkarmıştır. Güçlerimiz HBDH kimliği ile olduğu kadar tek tek örgütler düzeyinde de faşizmin tüm saldırılarına birlikte cevap vermiş, her bileşen yapılan saldırıları kendisine yapılmış sayarak hareket etmiştir. Medya Savunma Alanları'na gelişen işgal saldırılarında HBDH güçleri, gerilla güçleriyle aynı

etken olmuştur. Ulaş Adalı, Sinan, Yılmaz, Aynur, Ceren, İrem, Yılmaz, Kasım, Alper, Baran gibi onlarca yoldaş HBDH'ne duydukları büyük inançla çalışmalara katılmış, bizlerden bu mücadeleyi büyüme sözü almışlardır.

AKP-MHP faşizmini karargaha çevirdiği şehirlerde vurmak önemli bir gelişmedir

Bununla birlikte tam bir kuşatma altında olan Türkiye ve Kürdistan şehirlerinde faşizmin dayanaklarına, bir zulüm örgütüne dönüşmüş olan polis gücüne, halklarımızın kanını emerek yaşayan egemen sınıf temsilcilerine ve onların merkezlerine dönük eylemler geliştirebilmek emekçilere, ezilenlere ve Kürt halkına büyük bir güç kaynağı olmuştur. AKP-MHP faşizmini, karargaha çevirdiği şehirlerde vurmak önemli bir gelişmedir. Gerçekten toplum 24 saat denetim altına alınmakta, polis, bekçi, gözetleme merkezleri, istihbarat yapıları, işbirlikçi ağları ile tepeden tırnağa kuşatılmaktadır. Son yıllarda birçok filme konu edilen modern zamanların despotik denetim toplumları gerçekliğe dönüştürülmekte, başta internet teknolojisi olmak üzere tek tek bireylerin algılarını, düşüncelerini kontrol etmeye yönelik robotik yığınlar yaratma arayışı TC faşizminde hızlandırılmış bir biçimde uygulanmaya çalışılmaktadır. Böyle bir saldırı merkezi haline dönüşen şehirlerde HBDH olarak eylemler açığa çı-

koşulları daha iyi değerlendiren, TC faşizmini daha somut değerlendirerek buna karşı mücadelenin nasıl olması gerektiğini bilen bir hareket var artık. Bunun için her türlü fedakarlığı yapan, emek harcayan, olgun ve dar parti çıkarlarını aşarak halklarımızın özgürlük ve demokrasi arayışında kararlaşan bir hareket HBDH.

KBDH'nin kuruluşu ile HBDH ciddi bir güçlenmeyi yaşamıştır

Serxwebûn: *Kadınların Birleşik Devrim Hareketi-KBDH ve Birleşik Gençlik Mücadelesinin geliştirilmesi bileşik mücadelede nasıl bir rol oynadı, oynuyor?*

Hêlin Ümit: HBDH mücadelesini, faşizme karşı radikal bir çizgide geliştiriyor. Bunun altını tekrar tekrar çizmemizin temel nedeni, faşizmin tüm toplumsal yaşamı işgal eden, sömürgeleştiren, tahrip eden özelliğini kavramadan, bir adım öteye atamayacağımızın farkında olmamızdır. Toplumsal yaşamın öznesi konumunda olan kadın gerçekliği bu işgalin, sömürgeleştirilmenin ve söz konusu Türkiye-Kürdistan gerçekliği olduğunda kırım düzeyinde yaşanan saldırıların merkezinde bulunuyor. Gençlik kesimi açısından da benzer bir değerlendirmeyi yapmak abartı olmayacaktır. Gençliğin karşı karşıya kaldığı devlet uygulamaları, henüz yaşama yeni yeni adım atan bu toplumsal kesimi kadın gibi köleleştirme, hizmetine koşma, çeşitli kontrol me-

birlikte mücadele etme kararlılığı ile hareket etmektedir.

KBDH, Halkların Birleşik Devrimci Hareketi'nin öncüsü konumundadır. HBDH böyle kabul etmekte ve kararlarını alırken bu irade çerçevesinde ele almaktadır. Pratikte geçmiş dönemin alışkanlıkları, düşünce tarzı ve yaşam anlayışlarından kaynaklı olumsuz etkiler açığa çıksa dahi zihniyet düzeyinde böyle bir anlayışın açığa çıkarılması HBDH'ni dinamik, değişime açık ve esnek tutmaya yol açmaktadır. Bununla birlikte KBDH'de yer alan tüm bileşenlerden oluşan Kadınların Birleşik Devrim Hareketi çok ciddi bir tecrübeye sahiptir. Türkiye ve Kürdistan'da devrim mücadelesinde yer almış, toplumsal cinsiyetçiliğe karşı çok çeşitli örgütlenme deneyimini yaşamış, erkek faşizmine karşı direnişin çok zengin yöntemlerini yaratmış bir gerçekliğe sahiptir. PAJK olarak, bu deneyimlerden güç aldığımız gibi kendi özgün pratiğimizin sonuçlarını yansıtarak Kadınların Birleşik Devrimci Mücadelesi'ni sahiplendiğimizi belirtiriz. Kadınların örgütlenerek, birlik yaratarak mücadele edeceğine zaten inanıyor ve yıllardır bunun için savaş veriyoruz. Sadece düşmana karşı değil erkek egemenliğinin sirayet ettiği her alanı böyle ortadan kaldıracağımıza inanıyoruz. KBDH bu temelde HBDH'ne öncülük yaparken TC faşizmine karşı mücadeleye de öncülük yapmaktadır. HBDH'de açığa çıkan anlayış ve ortaklaşmada, KBDH'nin yakaladığı birlikte mücadele kararlılığı belirleyici bir rol

versitelerde, liselerde, iş yerlerinde, sokaklarda, mahallelerde yani her yerde sayıya bakmadan, bürokratiye kapılmadan, önemli olanın faşizme vurma ve örgütlenme olduğunun bilinciyle hareket ettikçe hem güçlenecek ve büyüyecek, dışındaki gençlik kesimi için bir seçeneğe dönüşecek hem de faşizmin saldırılarına karşı kendisini bu şekilde savunabilecektir.

Bu anlamda Birleşik Gençlik Hareketi gelişme gösterdikçe HBDH'nin çok daha güçlü ve etkili hamleler yapacağını belirtiriz. 5 yıllık pratik içinde Türkiye gençliği bilinçlendikçe mücadelenin her alanında yer alacak gücü kendisinde bulmuştur. Edirne'den Colemerg'e, Çorum'dan Artvin'e her alandan gençler devrimci mücadeleye katılım göstermiş, üniversite öğrencilerinden işçi ve köylü gençliğe kadar sınıfsal kimliğinin ötesinde eşit ve özgür yaşamı arzulayan bir kuşak kendisini mücadele eder hale getirmeyi başarmıştır. HBDH'ni asıl şekillendiren, geliştiren, savaşır hale getiren bu gençlik gücüdür, iradesi ve arayışıdır. Bu nedenle Birleşik Gençlik Hareketi'nin gelişmesi HBDH mücadelesi açısından stratejik düzeyde ele alınması gereken bir konu oluyor. Elbette DGH olarak yurtsever gençlik hareketimiz, sınırsız deneyim ve tecrübesiyle bu gelişmeye öncülük etmelidir, edecektir.

Serxwebûn: *HBDH'nin ilan ettiği, "Faşizmi Yıkılım Özgürlüğü Kazanalım" Hamlesi'nin geldiği aşama ve bundan sonraki mücadele perspektifi nedir?*

Hêlin Ümit: HBDH, "Faşizmi Yıkılım, Özgürlüğü Kazanalım" Hamlesi'nin sloganından da anlaşıldığı gibi çok net hedefler belirlemiştir. Birinci hedef; AKP-MHP faşizmini yıkmaktır. Diğerleri ise, devrimi gerçekleştirerek halklarımızın özgürce yaşayacağı bir toplumsal sistemi açığa çıkarmaktır. Hamlemiz özellikle son bir yılda yoğunlaşan HBDH eylemleri ile çok önemli sonuçlar açığa çıkarmıştır. Kısım bunları değerlendirdik. Her şeyden önce hamlemiz faşizme karşı her yerde mücadele edilebileceğini ortaya koymuş ve bunu gerçekleştirmiştir. Çok iyi biliyoruz ki bütün iktidarlar, özelde de otoriter rejimler güçlerini korkudan alırlar. Beyinlerde ve yüreklerde kurdukları karakollardan beslenirler. HBDH'nin ortaya koyduğu 5 yıllık pratik bu korkuyu ortadan kaldırmış, AKP-MHP faşizminin aşıladığı 'aşılamaz, darbelenemez, bir şey yapılamaz' düşüncesi parçalanmış ve birlikte mücadele ile başarılacağı duygusu yüreklerde yeşermiştir.

AKP-MHP faşizminin hiçbir meşruiyetinin kalmadığı, her alanda tel tel döküldüğü bir dönemi yaşıyoruz. Garê Zaferi aslında bu faşist kliğin yenilgisinin ilanı oldu. Bu anlamda Garê Zaferi ile birlikte iflas eden TC'ye karşı mücadelenin nasıl olması gerektiği de açığa çıkmıştır. Yaşanan bu gelişmelerle birlikte HBDH'nin 6. yılı yoğun bir savaş ve her alanda mücadele yılı olacaktır. Şimdiye kadar hareket olarak yapmış olduğumuz değerlendirmelerin ne kadar isabetli, aldığımız kararların ne kadar yerinde kararlar olduğu anlaşılmıştır. Faşizme karşı devrimci savaş yürütülmeden aşılmayacağını biliyor ve bu temelde ortaya çıkardığımız direniş ve mücadele çizgisini derinleştirerek sürdürmeyi hedefliyoruz. Bu temelde tüm devrimci, demokrat, sol, sosyalist güçleri, Türkiye'nin devrimine inanan tüm örgütleri HBDH programında birleşerek mücadele etmeye çağırıyoruz.

HBDH'nin 6. yılı yoğun bir savaş ve her alanda mücadele yılı olacaktır. Şimdiye kadar hareket olarak yapmış olduğumuz değerlendirmelerin ne kadar isabetli, aldığımız kararların ne kadar yerinde kararlar olduğu anlaşılmıştır. Faşizme karşı devrimci savaş yürütülmeden aşılmayacağını biliyor ve bu temelde ortaya çıkardığımız direniş ve mücadele çizgisini derinleştirerek sürdürmeyi hedefliyoruz. Bu temelde tüm devrimci, demokrat, sol, sosyalist güçleri, Türkiye'nin devrimine inanan tüm örgütleri HBDH programında birleşerek mücadele etmeye çağırıyoruz.

mevzilerde sırt sırta vermiş ve destansı direnişler geliştirmişlerdir. Adeta rutine bağlanmış olan günlük hava saldırıları karşısında aynı göğün altında kalmada ısrar edilmiş, Kürdistan'da devrimci görevleri yerine getiremeyen Türkiye'deki faşizmi anlayamayacağı, karşılamayacağı ilkesine bağlı kalınmıştır. Kürt halkının öncülerine yönelik en gelişmiş teknoloji ve özel savaş yöntemleri ile saldıran, istihbarat biçimlerini kullanan TC faşizmine karşı direnişe ve onu yıkacak mücadeleye doğru yerden durarak bakmanın birinci ile hareket edilmiştir. Kürt halkının varlık mücadelesi, devrim güçleri açısından gerçek bir turnosol kağıdı olduğu gibi, TC faşizmine, soykırımcı sömürgeciliğine karşı nasıl savaşılmaması gerektiğini de gösteren bir okul gibidir. HBDH, Rojava Devrimi'ni bir Ortadoğu Devrimi olarak görmüş, Kürt halkının öncülüğünde gelişen bu devrimi de tüm bileşenleri ile sahiplenerek katılım göstermeyi en temel görevi bilmiştir. Onlarca Türkiyeli devrimci tıpkı 70'lerin Filistin savaşında olduğu gibi Deniz Gezmişleri takip etmiş ve Ortadoğu'nun bu en sıcak alanına gitmekten geri durmamışlardır. Tarihin en mazlum halkı olan Kürt halkının en az imkanlarla gerçekleştirdiği devrimci hamlelerde büyük bir inanç ve kararlılıkla yer almışlar, Türkiye halkının en vicdanlı kızlarını, erkeklerini, devrimci öncülerini şehit vermişlerdir. Bu şehitlerle Türkiye ve Kürdistan halklarının 'kan kardeşliği' gelişmiştir. Hiçbir milliyetçilik zehri bu kardeşliğin, birlikte yaşama iradesinin gelişmesini engelleyemeyecektir. Hiçbir sözleşme şerhlerin kararlılığından daha etkili olmaz. Bu anlamda geride kalan süre içerisinde HBDH olarak verilen şehitlerimiz bizi birbirine bağlayan en güçlü

karan bir hareket, elbette ki kendi iç uyumunu yakalamış olmaktadır. Tamamlayıcıdır. Ve her şeyden önce çok yüksek bir kararlılık düzeyi açığa çıkarmıştır. Yine aynı şekilde disiplini çeliktir olmak zorundadır. Eğer bunu geliştiremezse bir vursa bile bin darbe yemekten kurtulamaz. Ancak görüyoruz ki, TC devleti, polisi ve istihbarat ağlarıyla ne kadar uğraşsa da eylemlerin gelişmesini engelleyememektedir. Demek ki HBDH 5 yılda çok ağır saldırılarla karşılaşsa ve zorluklar yaşamış olsa da ortak bir mücadele kültürü geliştirmiştir. Bu kültürde derinleşme, yaygınlaştırma ve her yerde faşizme vurma görevleri devam etmektedir. Önümüzdeki süreçte bu görevler başarılıdırsa daha da büyük gelişmeler açığa çıkacaktır.

Türkiye devrimci hareketinin geçmişi TC'nin kuruluş dönemlerine kadar gider. Bu uzun geçmiş içerisinde devrimci güçlerin çeşitli dönemlerde, özellikle de baskının arttığı ve faşizmin kurumlaşmaya çalıştığı süreçlerde yan yana gelme eğilimleri olduğunu biliyoruz. Bu çabaların hepsinin önemli bir anlamı olduğunu ve belirli değerleri biriktirdiğine inanıyoruz. Bu anlamda 'geçmişteki birlik denemeleri çok yanlış, yanlışlıydı' diyemeyiz. Elbette sonuca götürülemediyse bağrında taşıdığı eksikliklerden kaynaklandığı söylenebilir. Fakat Türkiye devrimcilerinin birlikte mücadele yürütme arayışları devam etmeseydi, bu yönlü bir toplumsal hafıza oluşmamış olsaydı ve yaşanan deneyimlerden gerekli özeleştirsel dersler çıkarılmasaydı HBDH gibi bir hareketin de uzun soluklu olmayacağı bilinmelidir. Bu anlamda belki de diğer ortak mücadele birliklerinden farkını bu noktada aramak gerektiğine inanıyoruz. Gerçekliğe daha fazla yaklaşmış,

kanizmaları ile kendine bağlama üzerine kuruluyor. Gençlik, egemen sınıfların, kadından sonra en değerli mülkü olarak görülüyor. Bu anlamda her iki kesim özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncüleri olarak öne çıkıyor. Kadın ve gençliğin özgürlük ve demokrasi ihtiyacını görmeyen hiçbir toplumsal hareket aslında adım atamıyor. HBDH bu temel gerçekliği kabul etmiştir. Elbette sınıf öncülüğü denilen, ezilen toplumsal kesimlerin, işçilerin, işsizlerin, Kürt halkının, toprak emekçisi olarak köylünün özgürlük ve sosyalizm mücadelesindeki yerini de doğru tanımlayarak kadın ve gençlik öncülüğünü ele almakta, değerlendirmektedir. Fakat tüm ezilen kesimler içerisinde de kadın ve gençliğin konumu öncülük düzeyindedir. Bu anlamda Kadınların Birleşik Devrim Hareketi-KBDH'nin kuruluşu ve ortaya çıkardığı mücadele çizgisi ile HBDH ciddi bir güçlenmeyi yaşamıştır. Bu güçlenmeyi salt pratik eylem güçlenmesi olarak değerlendirmek dar bir yaklaşım olacaktır. Bundan çok daha fazla, ideolojik birlik olarak güçlenme yaşamıştır. Dünyanın çok çeşitli merkezlerinde yeni bir döneme girmiş olan kadın mücadelesi, kıtalararası birlikler geliştirirken Türkiye ve Kürdistan gibi her türlü cinsiyetçi saldırıyı milliyetçi ve dinci ideolojilerle besleyerek sürdüren bir ülkede devrimci kadınların birleşik bir hareket yaratamaması düşünülemezdi. Kadın mücadeleleri çağı olarak başlayan ve giderek artan bir ivme ile bu mücadelenin gelişmesine sahne olan 21.yy gerçekliğinde kadın öncülüğü, kapitalist sömür sistemini, onun kurumsal yapı ve değer yargılarını hedefleyen bir mücadele çizgisi ortaya çıkarmaktadır. HBDH bu gelişmeden hem etkilenmekte hem de kadınlarla

oynamaktadır. Bu temelde KBDH güçleri HBDH'nin mücadele ettiği her alanda yer almakta, başta Türkiye metropollerinde olmak üzere faşizme darbe vermektedir. Kadın özgürlüğünün, toplumsal özgürlüğün en temel ölçüsü olduğu bilinciyle erkek egemenliğinden kaynaklanan her türlü cinsiyetçi, milliyetçi, militarist saldırılara karşı bundan sonra çok daha aktif mücadele etme kararlılığında olan KBDH, faşizmi yenilgiye uğratan temel güç olmayı başaracaktır.

Birleşik Gençlik Hareketi gelişme gösterdikçe HBDH çok daha güçlü ve etkili hamleler yapacaktır

Birleşik Gençlik Hareketi ise mücadelemizin en dinamik kesimini oluşturuyor. Aslında her devrim hareketi özünde bir gençlik hareketidir. Bu anlamda eleştirisi yapılacak ve özeleştirisi verilecek ilk konu, Birleşik Gençlik Hareketi'nin geç kurulmuş olmasıdır. Fakat buna rağmen Türkiye ve Kürdistan gençliğinin Birleşik Gençlik Hareketi'ne ilgisi fazladır ve faşizm en çok da gençliğin bilinçlenerek harekete geçmesinden korkmaktadır. Bu nedenle gençliğe yönelik akıl almaz politikalar geliştirmekte, sistematik saldırılar yürüterek gençlik hareketlerini etkisizleştirmek istemektedir.

Başta da gençliği kendi çıkarları için örgütlemeye yönelmekte, milliyetçidinci ideolojilerle sarmaladığı gençliği devrimci güçlerin üzerine saldırtmayı hedeflemektedir. Bu politikaları boşlaştıran aslında AKP-MHP faşizminin sonunun geleceği açıktır. Bu konuda çok daha özverili çalışmaya gerek olduğu belirtilebilir. Devrimci gençler üni-

ÜLKEM

Toprağım kadar
Seslerim aşklarım kadar
Büyük olamaz ihanetler.
Onlar bir serçe kuşun
Kanatları bile olamazlar.

Yağmur damlacıklarını,
Çocuk seslerini,
Uçan kuşun kanatlarını,
Çırpınışlarını yazmalıyım
Ülkemin.

Tutsakların yaralı yüreklerini,
Vurulan bir gencin o anda
Duyduğu şeyleri,
Bir ölünün son sözlerini
Çizmeliyim kâğıtlara,
Yıldızlara.

Bir yılanın sessiz kayışı ve
İz bırakışını toprakta,
Akrep kadar çıyan kadar
Bilinen kötü şeyler kadar
Zulmü de yazmalıyım,
İhaneti de...

Mazlum Doğan
Diyarbakır Zindanı/1982

